

**Зборник радова пристиглих на конкурс
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!!!**

---

www.poetabg.com

**Зборник радова
пристиглих на конкурс
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!!!**

**Фотографије коришћене у овом Зборнику
преузете су са интернета**

*Библиотека
Стиходушја*

Издавач
Удружење писаца „Поета“

За издавача
Веселин П. Целетовић

Тираж
300 примерака

Штампа
Dinex, Београд

**ЗБОРНИК РАДОВА
ПРИСТИГЛИХ НА КОНКУРС**

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!!!

Београд, 2020.

Copyright© za Srbiju Udruzenje pisaca Poeta, 2020.

Ова публикација, у целини или деловима,
не сме се умножавати, прештампавати или преносити
у било којој форми или било којим средством
без дозволе аутора или издавача, нити може бити
на било који други начин или било којим другим средством
дистрибуирана или умножавана без одобрења издавача.
Сва права за објављивање ове књиге задржавају аутор
и издавач по одредбама Закона о ауторским правима

**Немој дирати моје храмове
(Молитвени спас)**

Немој дирати моје светиње
што се саме шире по пољу-
одавно су црне вране донеле;
семе раздора на ово море живота.

Вртлог је дубок јарам за Свет
што намећу колац за Христа,
у име правде за Нову цркву
самозвану у свом постојању.

Окреће точак своју замршену игру
са ђаволом тикве нисам садио,
често се питам да ли правда постоји?
Окружен снагом Светосавског крста.

Видим људе да уколони бране цркву
песмом се поји молитвени спас;
јаук ветра над зидом плача носи-
хришћански глас, звоном са Острога.

Пред храмом Спаса осећам спокој-
рука Јованова нас молитвом благосиља;
сва се сила динула у божије богослужење,
није лако пробудити оца нашег Василија.

Немој дирати моје храмове љубави
у истини смо скупа заједно и сложни;
хладан ветар може голо грање да поломи,
у кивоту свеца наша тајна постоји вековима.

Не дирајте ми светиње!

Не дирајте ми светиње!
Свака пора мога тијела
За њега ће да се бори!
Не дирајте ми светиње,
Огањ наш ће да прозбори!

То камење, моје тијело
То знамење, вјере врело
Не дирајте! Одступите!
Све ће душе мога рода
Праведници громовити,
Са камена и са крша,
И сви часни да оживе
Да одбране мјесто свето.
Ту гдје светац већ три вијека
Мирно спава на камену
Гдје нам душа замирише
По босиљку и тамјану
Кад се приђе испосници
Са молитвом у грудима!

Не дирајте ми светиње,
Тај манастир у сред крша
Ви, похлепни, недостојни,
Светих стопа праведника!

Нађосмо те Боже

Наше су претке појели таласи,
под ледом су нам се смрзавале кости,
Распадали смо се по кречанама,
Разносили су нас мине
Пред зидом ћутања
стрелјале су нас тишине...
Клали су нас и давили.
Главе нам пред цара износили.
Само смо још наду пред твоје ноге
простирали Боже.

Вадили су нам срца
да би у туђим грудима дисали
Болом и крвљу смо епове исписали
Није имао ко да чита.
Сад нас се помало стиде.
Нису нам ни задушнице умесили
ни гробове обележили
да имамо где да одморимо сузу.
Ми смо штета у ко зна чија стратишта
И забораве посејана.
Једина светлост си нам још ти, Боже.

Нема наших обележја ни хумки
Поломљени су споменици којих је било
да нас тако затру.
Зар нисте пронашли преданог писара
да нас бар попише и из живота одјави.
Чега Вас страх?
Прејела се земља наших костију
Почеће да нас повраћа и избацује
на немогућим местима .
Кад давите звона и рушите звонике
Почећемо у сновима да Вас срећемо
Препознајеш ли нас у ћутању и муклини
бар ти Боже!

Јалове траве понекад мимо реда изникну
У коприву жару, трње и оскорушу.
Појави се из неких душа и отрован кукурек
који може да помутити век.
Можда надмашимо себе па изникнемо
као поља заносних жита.
Можда се у небески сјај преточе
наше мртве очи,
па банемо у ваше забораве у ваш стид.
Последњи живи штит пред надолazeћим злом
Су наша сећања на неопојане кости
свих наших предака.
Кренули смо ка теби Боже,
доста нам туђег мрака.

Сад нам и на јагодице јуришају
орлови и грабљиве птице
Почеће и три прста да нам кљују.
На молитве пада иње.
Претварамо се у клатећа звона
У покретне светиње.

Немамо ми шта да изгубимо.
Себе смо у бадњак православља
већ наложили.
Као задњи сведоци нечијег постојања
помињемо претке страдале
до ко зна ког колена.
Тај списак нама живима
нико отети неће.
Не спавамо, само се стално преслишавамо
да неког не заборавимо,
да нас не превари сан.

Ојачали су нас опасни хладови
У које смо неосетно зашли.
Док трајемо, не стајемо.
Не дамо светиње јер смо тебе
По први пут у себи пронашли
Боже!

Не дамо светиње

Народ брани светиње,
Света места свечаних разговора са Господом,
Зидове храмова у које су уклесани
крици вапијућих душа које трагају за смислом битка,
мурале ка небу, лукове и своде
где су утиснуте наде за спасењем,
жудње за обожењем
крхке и несавршене људске природе.

Народ брани светилишта, кадилишта
и чистилишта нечистих душа
Брани места на којима се укрштају
енергетски токови Мајчице Земље,
хук еона прошлих са јekom надолazeћих времена.

Народ брани жуљевите руке неимара,
које су стене одламале и камен тесале
и градиле величанствене Божије куће на земљи

Народ брани свету веру праотаца наших,
Брани правду од кривде,
Брани нејакe од силника осилених,
Брани сопство и Отачаство,
Народ брани жиле куцавице и корење,
Народ брани постојање и живот сам.

Народ наш је свет од светости своје борбе свете.

„НЕВИДЉИВ ЈЕ ПОМЕРАЧ ОБЛАКА“

Вију се и гомилају црни облаци,
Тутње застрашујуће небом
Изнад затртих огњишта без кровова,
Зидова без врата и прозора!

Помериле се границе разума,
Помешале се стране света,
Померио се часовник у вртлог,
Обезвредили полови, и породи, нероди!

Зле силе предводе коло лудила,
Невиним црвене реке бестидно,
Истину лажима фарбају,
Љубав, пелцерима мржње калеме!

Семе би да расемене,
Светлост мраком да осване,
Изворе да пресуше, мора да источе,
А муње би према потреби!

Само, Свевишњи прати тај разврат
Стрпљењем и љубављу, завека,
И све заслуженим венцем дочека,
Јер је „невидљив померац облака“!

Јесте и биће

Тамо гдје сви запјевасмо
као молитва шири се глас
Грачаница, Студеница,
Куманица и Острог јој брат,
с' Раковице Светац чува
и моли се за све нас.

Тамо гдје дуваху чудни вјетрови
пламен из срца свијеће сад пали
бистро јутро, нови дан нам свиће
све што је Свето јесте и биће.

Високо ка небу душе нам лете
иконе нам грију у душу и тијело
не бој се сине, зиме ни студеног даха
док чувају светиње, све брат је до брата.

Тамо гдје тамјан небом замирише,
гору сад јутра молитвама буде,
часном ријечју свеза се и гора и вода
не дамо светиње,
све што је Свето јесте и биће!

ЦРНИ ГАВРАН

Црну Гору црн гавран надљеће
наслућује суморно прољеће
јел душманин сад судбину кроји
да у Гори Србин не постоји.

Опасна му звјерка равна није
што је народ слио у литије
у литији све брат је до брата
да неправду скидају са врата.

Нови закон вјероисповјести
издајници сами написали
најстрашнију намјеру имали
да заваде два ока у глави.

Све што су нам преци оставили
својом чизмом хтјели су згазити
отимају цркве од свог брата
то је теже од свакога рата.

Таков изрод још увјек постоји
братомржњу увјек ће да кроји
олако је свој народ издао
позицију да би сачувао.

Част и образ животом се брани
света земља гдје нам леже преци
сачувајмо вјеру и корјене
најсветије оставимо дјечи.

Господе, није нам хладно

Господе, није нам хладно
у доба мразно и гладно!

Зебу нам руке и лица,
но, ми смо ко јата птица

чије се гнијездо свија
код Светога Василија.

Не, Боже, хладно нам није.
Твоје нас огњиште грије.

Богородица, њежна Мати,
на пут нас пребрижна прати:

и старце, и дјецу, и оце...
Мотри конопе и зле коце,

чекају нас и броје.
Господе, промрзло је...

Рођени, због нас не зеби.
Наш вид је подигнут Теби

у доба сурово, гладно.
Сити смо, није нам хладно!

10.01.2020.

Бакрач Мирослав Мишо

**Волеће те Горо соколови с брда,
Чуваће те вјерно испод својих крила,
Јер образ је образ, ко но ријеч тврда
А ти понос наша ка но што си била.**

Бранислав Божов Ђинђиновић – Не воле те Горо

МОЈА ГОРА

Просуо се чемер изнад твојих гора,
притиснула нечаст твоја брда тврда,
немој да си тужна земљо моја драга
волеће те Горо соколови с брда.

Не могу ти ништа издајници клети,
мала им је снага, нијесу они сила,
„Десио се народ“, неда туђем своје,
чуваће те вјерно испод својих крила.

Знају ови људи шта је вјера права,
слобода је светиња са њом се не спрда,
оставили преци аманет и дјела
јер образ је образ, ко но ријеч тврда.

Дошло је вријеме старога витештва
пред којим мора узмаћ свака сила,
постали смо људи које вјера носи
а ти понос наша, ко но што си била.

НЕК ЖИВИ ВЕРА

Молитвени ходи и снага вере
на путе ће богохулника стати
не дамо наслеђе србскога рода
Бог је са нама, он ће нас чувати

Ничија до зоре горела није
неће ни твоја, срамото од рода
не може шака моралнога срама
светињу да прља, ни да је прода

Продане душе нису баш никада
успеле што је чисто да униште
у правом човеку миропој влада
док злочовек сопствене вашке биште

Зато, не дамо векове светлости
због тамних ноћи издајница рода
они ће се подавити у злости
нек живи Вера, у њој је слобода

СРБСКА СПАРТА ЧУВА ПРАВОСЛАВЉЕ

ПЈЕВАТ ЋУ ВАМ МИЛА БРАЋО ДАНАС
КАД НАЈГОРИ УДАРИШЕ НА НАС
ДА СРБСТВУ, КОМ БОГ СЕ ДРАГИ ЈАВЉА
ОТМУ СВЕТИЊЕ ОД ПРАВОСЛАВЉА.

РАЗЈАПИЛА ЧЕЉУСТ АДСКА АЛА
ПРАВОСЛАВНА ВЈЕРА ЈОШ ОСТАЛА
ДА ПРОЖДЕРЕ ПАСТВУ И ПАСТИРЕ
БОЖЈА ЂЕЦА С' ЂАВЛОМ СЕ НЕ МИРЕ.

ОТПАДНИЦИ ОД ВЈЕРЕ И ХРИСТА
КОПИЛАНИ МРТВИХ КОМУНИСТА
СТАШЕ ПОД ОКРИЉЕ ВАТИКАНА
ОД СЕКУЛЕ ДРЉЕВИЋА ГРАНА.

ПОДИЖЕ СЕ НАРОД НА СВЕ СТРАНЕ
НА МОЛИТВЕ И НА МОЛЕБАНЕ
С' ИКОНАМА И СА БАРЈАЦИМА
ПАСТВА РАЈСКА СВЕ СА ПАСТИРИМА.

ВОЈСКА ДИВНА ОД ЖИВОГА БОГА
НЕ ПЛАШИ СЕ ГОГА И МАГОГА
ПО ХЛАДНОЋИ, ВЕТРУ, СНЕГУ, ИЊУ
СПРЕМНИ ЖИВОТ ДАТИ ЗА СВЕТИЊУ.

НА СВЕ СТРАНЕ ДУША РАЈСКА СИЈА
ОД НАРОДА И АМФИЛОХИЈА
ОД БЕРАНА ПА СВЕ ДО РУМИЈЕ
НЕМА ТОГ КО НА ЛИТИЈИ НИЈЕ.

УСТА НИКШИЋ И БИЈЕЛО ПОЉЕ
ТОЛОШИ, МАСЛИНЕ, ЉЕШКОПОЉЕ
У ПЉЕВЉИМА НАРОД ЗАТАЛАСА
ВИЋЕ МИЛО ДА МУ НЕМА СПАСА.

ТЕ ОТИДЕ ОН ДО МАЈАМИЈА
ГРЕШНУ ДУШУ НЕ БИ ЛИ ОГРИЈА
И УПУТСТВА НОВА ДА ДОБИЈЕ
КАКО ПРАВОСЛАВЉЕ ДА "УБИЈЕ".

ОН ОСТАВИ МИРАША РАСПОПА
ОД СВИХ ЦРКВИ РАЗРЕШЕНОГ ПОПА
ЉИГАВАЦ, ЗА БОГА ТАКО МАЛИ
НА ЦЕТИЊУ БАДЊАК ДА ЗАПАЛИ.

СРБСКА СПАРТА ЧУВА ПРАВОСЛАВЉЕ
С' ИКОНОМ И КРСТОМ НА УЗГЛАВЉЕ
ПОТОМЦИ ОД КОСОВСКИХ ЈУНАКА
ИЗ НАЈВЕЋИХ БОРБИ И БИТАКА.

РАЗЛЕЖЕ СЕ ПЕСМА СОКОЛОВА
БОЖИЋ ПА СРБСКА ГОДИНА НОВА
СЛАВЕ СРБИ СВЕТИЊЕ ОД БОГА
БОЖЈЕГ СИНА И ДУХА СВЕТОГА.

КУНУ СЕ СРБИ У ОСТРОГ СВЕТИ
ЗА СВЕТИЊЕ НЕ ЖАЛЕ УМРЕТИ
ИЗ ДАНА У ДАН СВЕ НАС ЈЕ ВИШЕ
ЦРНА ГОРА ОПЕТ СРБСТВО ПИШЕ.

ХРАБРИ КУЧИ И ВАСОЈЕВИЋИ
МОРАЧАНИ И БЈЕЛОПАВЛИЋИ
СВА ПЛЕМЕНА ЗЕМЉЕ ХЕРЦЕГОВЕ
ШТО ИХ БОГ НА ЛИТУРГИЈУ ЗОВЕ.

БЛАГО ЛИ ЈЕ ТЕБИ СРБСКИ РОДЕ
ШТО ПУТЕВИ ГОСПОДЊИ ТЕ ВОДЕ
ДОК ЈЕ СВЕТА И ТИ ЋЕШ ДА ТРАЈЕШ
ЈЕР НИКАДА БОГА НЕ ИЗДАЈЕШ.

ВЕСЕЛИ СЕ ЦРНА ГОРО

Србство моје колијевко света
у теби је двадес`т осам љета
и седам и пол миленијума
гусле дичне вилинскије струна.

Из тебе су изникли јунаци
крваве им руке и барјаци
уз песме су животе давали
за крст часни и оцила пали.

Од првије владара из Скадра
и на мору до СРБСКОГА Задра
до светога Саве из Мишчића
и Лазара Хребелјановића.

Сви се они Православљем диче
нико свето СРБСТВО не пориче
у аманет дадоше нам вјеру
да је не продамо за вечеру.

Пожелеше вандали и скити
на Острогу домаћини бити
да крст часни Божји опогане
ал` им мозак ископаше вране.

Кад насташе мирнија времена
дође изрод из СРБСКОГ семена
шћаше продат све свечеве двери
копиљан од господара звери.

Уста народ са крша и стена
од јуначких СРБСКИЈЕ племена
подари им Господ Рајска крила
да уклоне Ђукановић Мила.

Са свих страна народ "зажубори"
по јуначкој кршној Црној Гори
заори се пјесма вишњем Богу
коју злотвори слушаат не могу.

У рукама им крст Православља
у грудима храбра срца лавља
кад певају Божје цркве звоне
док уздижу до неба иконе.

Испред свих су Божји пастири
желе да брат са братом се мири
кроз литије и кроз молебане
да ти срце од љепоте стане.

Ех да вам је стати па гледати
србин ће за вјеру живот дати
полиција хапси иза брава
ал' се ватра већма разбуктава.

У страху су очи од сплачина
намакла се на њих паучина
Те не виде јади их не знали
нема спаса њима-већ су пали.

Што се већма гица и колута
живо блато све више га гута
не зна јадо ни ће би се скрио
јер је народу дозлогрдио.

Показа се на небу крст свети
и застава СРБСКА како лети
указа се и владика Раде
те запевахе сви БОЖЕ ПРАВДЕ.

Замириса дух свете слободе
јадног Мила сад његови воде
што су му се до јуче клањали
што посијаше то су жањали.

Опет Црна Гора СРБСТВОМ дише
Светосавље мирисом мирише
Иконе више не мироточе
Ни латини Цетињем не кроче.

Кроз Беране Жарко барјак вије
јунак победу србства не крије
док уз гусле веселога лица
песму поје Сандић Вукојица.

ПЈЕСМА О ДВА БАДЊАКА

Јоште и не каниш свитат' рујна зоро
тамо гдје једино ложе два бадњака
а колико видим нећеш баш ни скоро
дошло такво вријеме и таква нафака.

Један крај Цетињског старог манастира
други покрај дворца од Краља Николе
први у част славе Божанског пастира
други по декрету ватиканске школе.

Како и приличи завађеној браћи
између њих буљук Мило - пендрекаша
тако да ће тешко сунашце изаћи
тамо гдје се моле и два очењаша.

Зна ли тај Мираш тај распоп и Јуда
да се из тог дворца ноћу чује само
глас краља Николе страшнији од суда
„За брдшца она ... Онамо ... Онамо.“

„С огњишта милог бјежи ми, куго“
шапуће Никола ал' се шапат чује
све до Ватикана и одзвања дуго
наткриливши Ловћен жешће од олује.

За коју годину Мираш ће бадњаче
да запали први тринаест дана прије
то слути и гавран што над Гором гаче
и што из Мораче црну воду пије.

Два бадњака горе сваки својим пламом
на застави двоглави поцрнио ор'о
један ложен вјером други ложен срамом
слутим да не каниш скоро рујна зоро!

ЦРНА КИША

Слушам шапат Владике Данила
док из гроба ослушкује Мила.

Виђу врага са седам бињиша
нико српство под гором не шиша.

Неће ваљда у сред Подгорице
два Србина висит' о двје жице.

Зна ли Мило и остали Мили
који ли смо одвајкада били.

О да нисмо ушли крадомице
с обје ноге међу потурице.

Под Ловћеном зелени се трава
моје племе сном мртвијем спава.

Црна киша по капели пада
и ремети сан Владике Рада.

Два ће лоша убити Његоша
распоп Мираш и омамљен чираш.

Па ће затим на велика врата
ући ђеца султана Мурата.

Боже да л' ће иког бити кадра
кад ударе Шиптари од Скадра?

Виђу врага са седам бињиша
докле ли ће ова црна киша?

Да ли знаде да ли слути неко
шта би на то Петар Други реко?

Чашу меда још нико не сручи
да је чашом жучи не зажучи.

Слушам шапат Владике Данила
док из гроба ослушкује Мила.

Нова Црна Гора у бој креће

Против старе и њених колоса
Са Цетињског некрштеног двора
Умом гола а памћењем боса
У бој креће нова Црна Гора

Није новој лако бити нова
Два су дива препреке највеће
Који сједе на врх њеног крова
Против старе нова у бој креће

Не љуте се два духовна дива
Са Ловћена и Медуна града
Стара Црна Гора биће жива
Док је Марка и владике Рада

Ход слободе

Страхујте гује и авети!
Неће корака понестати док ходају
Храбри и Свети!
Ни барјака Православља и Милости!
Корак им је у љубави и храбрости!
Страхујте гује и авети!
Док ходају Храбри и Свети!
Душа српских тече река...
У наручју хода Светац уз човека!

ОДЛУКЕ СУ ЈАСНЕ

Сва нова кретања, напукле душе Свемиром лутају.
Нова достигнућа, вибрације у небеском трептају.
Данашњица у нарушеном тријумфу
Усамљености ко авети осаме.
Патње ко паклени усуди, ни Љубави ни Мржње.
Нарушени односи молекула.
Подрхтавања Умова и Знања.
Равнодушност прати обичност.
Силе се осилиле и прете.
Исток засијао над Балканом,
Ходамо стопама предака у одбрану светиња.
Вера је у нама чврста као стена.
Незарасле ране ме боле, гробове не дамо.
Православље бранимо, страха немамо.
Веро наша у песми уткана,
Лепотом истине и срцем те певамо.
Ми знамо ко смо, чији смо,
Ми знамо одакле смо.
Живимо стварност не само сне,
Светиње не дамо, одлуке су јасне.

ГРАДУ БАРУ

Кад грађане Бара виђох
Шта за вјеру они раде
Теби ову пјесму пишем
Под Румијом славни граде.

О теби ћу ја да пишем
Ал' задаћу немах' тежу,
За тебе ме лучки граде
Успомене многе вежу.

Ви сте први и почели
За покушај онај мучки,
Кад чемпресе посјekoше
Наступисте ви хајдучки.

Мислили су да ће моћи
Примијенит' силу неку
Србима у Црној Гори
Коријене да посјеку.

Ал Барани поносити
С' одлуком се том не мире,
Сложно као права браћа
Они бране манастире.

Када ова мука поче
Полиција тад' је хтјела,
Народ вјеран својој цркви
Са улице да растјера.

За нечасне њине радње
Наредба је била јасна,
Ал' подршку одбила је
Јединица ватрогасна.

Благо теби дични граде
У великом овој јаду,
Кад у тешким временима
Имаш једну Вишњић Раду.

Баш из тебе часни граде
Најљепша је дошла слика,
За Илију Зековића
Полицијског службеника.

Поменути морам браћу
Црногорско то је лице,
Перјаници вазда били
Славни Срби из Црмнице.

Нек' стихови ови моји
Ове моје скромне риме,
Чувају вас браћо моја
Од осеке и од плиме.

Свето крило

Ко Светлост не препознаје,
подршку никад јој не даје.
И кад је свима зрачила,
некима ништа није значила.
Иако дала је постанак,
не желе јој сви опстанак!
У срцу ко има Светлости
тама чека га да се свети.
У недоглед борба је вековна,
од постанка света световна!
Заштита увек је Свето крило,
над светом Свети Михаило,
Архангел вишњи, Саборни Војвода
кад крило спушта таласа вода.
Да мир сачува и душе из ада
у поноћ придиже ,над адом влада.
Уз молитву чисту и покајање
душе уздиже у вишње познање.
Ка рајском води и подиже
са њим се у Божје царство стиже!
И кад мука је, прете аветиње,
водећи нас, спасава светиње.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!

Каква ово нечастива сила,
устоличи Ђукановић Мила
коловођу ђавољега кола
у столицу Зетскога престола?
Српској Спарти намаче дизгине
да разори дворе Немањине
Светосавску цркву да протјера,
пасја милет и ниједна вјера...
Српскога се Космета одриче,
одакле му поријекло ниче,
куца паклу на сатанска врата,
Ђукан Мило, паша од Бушата!?
Зна ли ова земаљска сатана
српска га је задојила храна
па не може умаћи далеко,
губат ће га мајчино млијеко
и ко сваког српског издајника,
стићи клетва кнеза мученика
и сахранит звукови гусала
Дукљанскога вођу криминала,
што се крста часнога одрече
да му гусле опијело јече
и да гавран почине на дворе,
крстолуму, Српске Црне Горе!?
Сад се види што му је требала
независна Црна Гора мала
да удоми свијетске лупеже
што пред правдом и законом бјеже!?
Црна Гора, Господ те убио,
ко те клео није дангубио,
сва ти слава предака потону
када Мила изабра сотону
да те води кроз црна беспућа,
Боже му се ископала кућа!...
Знаш ли Мило, рђо превјерена
од доласка Јужнијех Словена,
никад није Црна Гора мала

на престолу трпјела вазала
него мушки са сабљом у боју,
сачувала независност своју
и у ране, косовске се клела
и дизала круну из пепела
а ти плуну српско поријекло
да Бог да те гудало посјекло
и предака неумрла слава
као сваког залуталог брава!...
Зар не видиш рђо нечастива
да си себе сахранио жива,
кад цјелива сабљу душманину
и глобалну, пригрли машину
која ће те самљети ко црва
да нестанеш без трага и стрва!...
Знаш ли Мило, незнали те јади
шта следује режиму и влади
која врши терор над државом?
Мора платит тиранију главом!
а онда ћеш злослутни гавране
у насеље поћи код сатане,
за недјело издајничко твоје
да те Мираш Дедејић опоје,
са његовим знаком антихриста,
празна главо а душо нечиста
а Црна ће надживјети Гора
и таквога, безочног злотвора,
крстолома и душу продату,
што забоду нож у леђа брату
и вјековној Светосавској вјери
а пригрли арнаутске звјери,
што отеше твоју ђедовину,
Метохију, Зетску Бановину,
па ћеш остат само опомена
да је свака сила за времена!...

МИР БОЖИЈИ И ХРИСТОС СЕ РОДИ

Ја не тражим ништа, само мир у души,
и светиње наше нико да не руши,
Христова рука ка добру да ме води,
МИР БОЖИЈИ И ХРИСТОС СЕ РОДИ.

А шта човеку у животу треба?
Тек зрно соли и комад хлеба,
и неко да га кроз живот бодри,
МИР БОЖИЈИ И ХРИСТОС СЕ РОДИ.

Желим вам, браћо, мира и љубави,
Христово име да се вечно слави,
да заувек живимо у слози и слободи,
МИР БОЖИЈИ И ХРИСТОС СЕ РОДИ.

НЕ ДИРАЈ НАМ У СВЕТИЊЕ

Патио се српски човјек, патник био од искона,
а славио крсну славу, ћирилицу његовао.
Пет вјекова под некрстом, ћутала су света звона,
љубио је Србин вјеру, своје цркве сачувао.

И у ово наше доба, послје ко зна којег рата,
уједе нас наша гуја, уједе нас изненада,
с туже напад с братске стране, напад стиже од небрата.
Најтежа је братска рана, од те ране душа страда.

Ђе год да се бој водио ил' посмртно коло вило
Црногорац брат нам био. Издајниче, срам те било!
Запитаћу тебе сада: Ко посјече Ченгић агу,
да л' пивљани памте Баја, дадел' ико образ врагу?

Прије тебе тек понеко, али нико оволико!
Ближи ањцуг од кошуље. Ближи некрст од твог брата.
Присјети се Вучјег Дола. Да л' издаде тамо ико?
Нисмо Србин причаш јавно, пред вратима срамног Ната.

Никац разви барјак часни, Кад на Чевска Убла стиже,
без Његоша и Милоша ти би ишо на параду.
О, небрате и несоју, од брата ти туђин ближе.
Ближи ти је Штедимлија и сви што нам цркве краду,

Знаш ли ко је Кењо Станков, ко турцима Жабљак оте,
Присјети се Ђока с Цуца што Селиму главу смаче.
ко би славни Марко с Куча? Дигни главу из срамоте!
Знаш ли ко је Новав Вуков? Ил си туђих школа ћаче.

Свако себи спомен диже, спрам образу и свом чулу,
а ти брате, а небрате, дижеш себи Ћеле кулу.
Устала су дична брда, подигло се море сиње,
народ теби поручује: Не дирај нам у светиње!

**СТИХИЈА САМООДБРАНЕ САВИНЕ СТЕГЕ
(НЕВИЂЕНО ЧУДО)**

Ко лавина ил цунами,
Попут лаве излила се,
Али није рушилачка,
Православна ври колона!

Да светиње своје брани,
Српска слога десила се,
Зор ријека литијашка,
Што не памти Васиона!

У Гори се Црној случи
Вјерни народ, Христ васкрсну.
Нечастиви га пробуди,
Кобајаги правни закон.

Који се ко казна случи
На братију Горско-крсну.
Новом зором дан заруди,
Пишућ људски, часни канон!

Народ пружа отпор часни,
Гандијевским мирним стилем.
Достојанством, без насиља.
Васкрснуло чојство Горско!

Догоди се етнос расни,
Са спартанским епским ббилем,
Који Господ Благосиља,
За прегнуће Васионско!

П.С.
Јустицијо застиди се!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

У рукама је вашим пендрек,
што силом нам прети,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ,
Православне наше груди,
чува и штити Василије Свети.

Нисмо ни ми голоруки,
Луциферу немој да те око вара,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ,
у нашим је рукама,
Часни Крст и тамњан са Хиландара.

Задорило нас исто млеко,
причест су јела и уста ваша,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ,
ал' нећемо се са вама тући,
ви сте одбегла браћа наша.

Отимате нам молитву и свећу,
гори сте и од Кариотског Јуде,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ,
кад наступи време покајања,
Црна ће Гора опет српска да буде.

"МИЛОЈЕ ШЋЕПАНОВИЋ"

Пиштољ и пендрек да вратим,
одгојила нас кора чеснице исте,
одбијам Србе да млатим,
под Острогом стојим душе чисте.

Моје Чојство и Јунаштво нема цену,
жедни сиромаш боље ми је бити,
за народ свој дајем и крв из вену,
него прљавих руку,
из златног бокала пити.

И ја сам од оних што Божић славе,
нећу српској браћи чинити злодела,
наши су преци заједно
на дну Гробнице Плаве,
душманима нашим годи,
међ нама подела.

Гадни зулум Српству узима меру,
погром над Србе не траје од јуче,
док браниш Светиње и Православну Веру,
памти Србине, ко те грли, а ко те туче.

"ПАТЊА СРПСКОГ КОСМЕТА"

Душмане, мој мрски сапутниче,
ко теби даде дар,
да мој народ кољеш,
и палиш дом вековима стар?

Не штедиш ни децу,
за слободу што се боре,
није њих тебе страх,
на гробу свеће им горе.

На Космету одзвања лелек,
ропство српску кожу дере,
приноси се жртва роду,
страда народ Христове вере.

Дедовине сваки грумен поврате,
нова поколења Српкиње родиће,
Зоран, Иван, Милан, Никола,
слутим нову битку водиће.

Кунемо се Крсном славом,
Метохијо зидана од наших кости,
Грачаницу покорити никада неће,
на српску земљу незвани гости.

БОЖЈИ ДАНИ

Стигла зима, стигли лоши дани
У Црној се Гори Српство брани
На све стране гракнула је раја
Душман с пута мора да се склања
Засијала његошевска зв'језда
Да кртицу истјера из гнијезда
Да објави битку криминалу
И да стане за врат неморалу
Зазвонила звона на звонику
Одзвонило последње грешнику
Кренуо је силом против Бога
Против вјере и корена свога
Вјерујући народ битку бије
У рукама носећ реликвије
Не хвата се пушке и топуза
Хоће мирно да склони баксуза
Устала је православна свита
Да умири новог арнаута
Да га казни молитвом и клетвом
У дослуху с историјом Светом
Острошке су заплакале ст'јене
Са небеса вулкан ће да крене
Василије са висина гледа
Овај несој мора да се преда
Морача је скоро прокључала
Од удара пркосних гусала
Дурмитор је прекрила бјелина
Са Комова допрла свјежина
Проговара скоро и камење
Да се српско сачува знамење
Са Цетиња Петар Свети поје
Чувајте се, драге птице моје,
Краљ Никола испод земље виче
Помјери се јадни несретниче
Од Велике и сњежног Чакора
Горска вила дрхти од говора
Сјеме вам се црно заметнуло

Имате ли неко огледало
Видите ли бједни мешетари
Да су ваши дани одбројани
Са Ловћена гласнуше се појци
Ви сте неки јадни Црногорци
Хучи Пива, а хучи и Тара
Одјекује вапај до Златара
До Билеће и града Мостара
До Сјенице и Новог Пазара
Са Косова наша браћа врве
У редове нуткају се прве
Устала је цјела Шумадија
Гракнула је гора Романија
Сложила се цела Србадија
Црна Гора, Српска и Србија
Бије с лијева, а бије и с десна
Побједа је скоро извијесна
Рекао је наш Владика славни
Да се чојством од нечојства брани
Помол'те се браћо светом Сави
Надајмо се ми нијесмо сами
Доћ' ће гласи из братске Русије
Засијаће свјетлост са Румије
Бјеласицу огријаће сунце
Српско ће се показати срце
Проклети ће напустити пријесто
Ни у паклу неће наћи мјесто
Заклеће их вјечно света Петка
Изгинуће без борбе и метка
Најгоре су ране у главама
Као да су резане камама
Стидиће се многа покољења
Њиховога лудог огрешења
Историјски судија ће рећи
Да су били мишеви у врећи
Кад нестане западнога гада
Биће само једна шака јада
Зато зборим у великој нади
Крај је дошћ криминалној влади
Пјесмом бодрим браћу што се боре —
Јер ничија не горе до зоре!

05.01.2020.

ОПРОСТИ НАМ, ВАСИЛИЈЕ

Опрости нам , Оче Свети
Што жмурисмо много прије
Што грешнике не склонисмо —
Опрости нам, Василије!

Опрости нам, Оче Свети
Што државе дијелиш двије
Ћедовину што парчасмо —
Опрости нам, Василије!

Опрости нам, Оче Свети
Што те студен камен крије
Безбожници владали су —
Опрости нам, Василије!

Опрости нам, Оче Свети
Што нам српство сложно није
Многи су се потурчили —
Опрости нам, Василије!

Опрости нам, Оче Свети
Ватикан нам капу шије
Неки криж су приграбили —
Опрости нам, Василије!

Опрости нам, Оче Свети
Што нас мркло Сунце грије
Што нам сврака памет попи —
Опрости нам, Василије!

04.02.2020.

МИРИС БОСИЉКА И СМРТИ

Над Дурмитором, раширио крила арнаутски, црни двоглави орао.

Долетио негдје отуда са Проклетија. У једном кљуну носи тоболац са отровним стрелицама раздора, а у другом паклене пламенове мржње. У канцама му напет лук. Неразумно се гласа, вришти пакленим криковима и обрушава ка Бокакторском заливу. Успут канцама затеже лук, избацује невидљиве отровне стријеле и у прегрштима сије мржњу по народу, који опијен православним литијама, замотан у миомирисе тамјана, носи своје иконе, борећи се да задржи своје светиње, у којима вијековима се моли, а које им Зло отима у прохладним зимским данима.

На његовим леђима јаше сам Сотона, канџија га и притеже му узде, наводећи га да пикира на народ, говорећи кад и на кога да баци стријеле и мржњу. Иза њега се сакрила бјелосвјетска мафија, кукавице, издајници, комите и остала багра обучени у црна, свечана одијела „Пјер Карден“, бијеле, свилене кошуље из модне куће „Диор“. Око врата им затегнуте тамнокрваве кравате, а на ногама улаштене, црне, италијанске ципеле направљене од људске коже... Би се рекло да су то нека паклена, отмена господа и да до јуче нијесу били у чакширама, џамаданима, којих се сада стиде и комунистичким опанцима у којима су изграђивали своје каријере. На реверима им остала рупица од значке са српом и чекићем, коју су донедавно носали као реликвију, а сада је ту значикца са сликом папе сликаном на балкону цркве „Светог Петра“ проклетиње која се налази поред Сотонског мономента у

Ватикану. Посматрају гладне и покисле паћенике и успут на својим мобилним рачунају колико су новца сложили у америчке, британске, ватиканске, европске банке... Мало им што узеше од свјетовног задњих деценија одкад „дође њиово вријеме“, па би да сад отимају и од духовности јер има се шта отети. Има, није да нема... Скупљало се вијековима... Народ давао... Није, да није давао... Није... Давао је... Бескрвни болесници, опијени скупим винима, вискијем, нашмркани бијелим цртама као у лудилу вриште:

- Мало! Мало је, Господару, мало! Дај још! Још нам дај своје милости, новца и злата, па макар оно било умочено у крв ових доље по којима ждијеш!

Дан мину зачас за ове што јашу на орлушини, а мину и за
покисле и уморне.

Спушта се тиха ноћ. Ноћ одмора и за оне што кисну и носају
иконе и за ове који јашу паклену звијер. Господар затегну узде,
опетну двоглаву орлушину и нареди јој да се врати на проклете
Проклетије јер на Истоку почиње зора да руди... Замакоше негдје
иза невидљиве границе остављајући за собом мирис посијане
мржње...

Шта ли доносе јутро и прољеће? Мирис босиљка, или мирис
смрти?

У ПАМЕТ СЕ БРАЋО

Шта се то са вама браћо моја деси
те се кроз таму оре, јече урнебеси,
ломе се копља, брат по брату плује,
душманин подли сласно се радује?

Са Острога светог, Василије јечи,
на цетињском гробу владика сад клечи,
гласови њихови сјетно хорски поје:
„Оставите браћо бојне перивоје,
мудрост и умност с вама нека влада
а не мржња Сотоне - страшна накарада!“

На Кајмакчалану душе мртвих се буде,
лебде над браћом, па се чудом чуде,
јецају болно и нијемо вриште:
„Станите браћо - сви на Извориште,
Христова љубав у вашој души
мржњу у срцу нека поруши,
врати вам се разум и свјетлост ума
кроз мирис тамјана и снагу разума!

Из Плавe Гробнице духови вас куну:
„Не диж’те, проклети, никакву буну,
Мир Божији браћом нека влада,
градите братсво мјесто барикада,
не ломите крила орловима и кости,
нек’ су вама наши животи прости,
да наши скелети снују на дну сињег мора,
нек’ смирном се кити, братска Црна Гора!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Нису цркве на продају
чујеш Мило издајце!
Литијом ће бранит народ
српске цркве Подгорице.
Не дамо те цркво мила
не дамо те душманима,
они хоће нашу веру
да униште у темељу.
Од Котора па до Бара
Молебан се чита сваког дана,
Све од Плава до Никшића
лителије се носе свуда.
Од Острога кренули су часни људи
и Литија од Берана до Ђурђевог ступа.
Бране људи своје цркве и манастире,
са Литијом и Молебаном стужу на Цетиње.
Људи бране од зулума
што светиње Мило им узима.
Са запада стигла је порука
да униште све наше светиње,
а Мило се пред светом обрука
намерио да одузме цркве, манастире,
јер су одувек православне српске биле.
Ал' уст'о народ, не да своје светиње
православне српске цркве и манастире.
Од Косова све до Српске
корачају сви у миру,
уст'о народ да одбрани
Молебаном цркву милу.
Ко удари на Крст часни
Божији суд му никада не касни.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Крстоноша Исак на челу колоне
ни пахуље са лица неће да брише,
док храбро газе снијег, нико да клоне
врели дах им сложено историју пише.

Јунаци су они овог нашег доба,
не боје се љуте Дурмиторске студи
заклињу се на вјерност Богу до гроба,
заклетва им ноћас угријала груди.

И дјеца, и старци сад су с иконама,
и с неба звијезде пут им обасјаше
као да и оне трепћу с молитвама:
Сачувајте Анђели светиње наше.

Улицом Литија пролази лагано
на капама се нагомилао иње,
не смета им ништа, поносно и часно
у један глас кличу: Не дамо светиње!

СВЕТИЊЕ СВЕТИМА!

Службу служи Свети Василије,
пред олтаром Небескога Цара,
а са њиме анђелске литије,
славослове с небеског олтара,
и приносе жртвенога дара.
Саслужује му Свети отац Сава,
до њег' Његош, најмудрија глава.
Немањићи, славни Лазаревићи,
Обилићи и дични Петровићи.
Саслужују, Литургију поју,
Бога моле, за дјечицу своју,
што у литијском стоје строју,
и у мирном, молитвеном боју,
бране Цркву и земљицу своју.

Моли Сава и Петар Цетињски,
Чудотворац, Свети Василије,
Јоаникије и Свети Арсеније,
"О премили наш, Небески оче,
сваког добра, Мили даваоче,
нашег рода у пресвјетлој Зети,
Ти се, Оче, сјети и посјети.
Дај им снаге и ојачај воље,
да чувају свете богомоље.
Навалила и ала и врана,
неки људи нечистога соја,
па им бране светог славопоја.
Забранили и Цркву и писмо,
кажу да ми, српски свеци нисмо,
забрањују наш језик и име,
а ми им земљу, просветили њиме.
Ево сад се, наши православци,
дични црногорски светосавци,
сакупили у бројну литију,
молитвену, мирну битку бију,
Из путира, Т'јело и крв пију,
Тобом, Оче, они с' причешћују.

Крст на груди они сад стављају,
вјеру прађедовску обнављају.
Помози им, у ове тешке дане,
да светиње чувају и бране..."

Слуша Отац ријечи равноапостола,
и проговара са светог Престола:
"Саво, Петре, Василије,
Арсеније и ти Симеоне,
видим како, моју Цркву гоне,
видим како свети сузе роне.
Видим пламен свјеће воштанице,
видим снагу мале заједнице.
Са Њима сам у молитви и Ја,
док се служи Света Литургија.
Док с' под Острошки иде камен сиви,
и све док се по светињи живи,
док су вјерни, Мени, Једном Богу,
параграфи, ништа им не могу.

Док је причешћа, из светог путира,
биће у Црној Гори, светог мира.
Тај мир није непомично стајање,
већ молитва и за гријех кајање.
Тај мир вам је борба непрестана,
све од сада, до судњег дана.
Нема тог зла и те стихије,
која може побиједити литије.
Јер, Литије док извиру из Литургије,
дио су Мене - Бога и Божје енергије.
Смјерно стојте, Литургију појте
и за народ свети, ви с' не бојте,
док помињу свете и док моле Бога,
и све док љубе ближњег свога,
не могу им ништа, демонске аветиње,
сачуваће, љубљени, своје светиње..."

Саслушаше Свети, Божију бесједу,
па сиђоше доље, литијскоме реду,
покрише их светим омофором,
као негда Богородица,
светим својом покровом,

што покри народ у Цариграду,
тако Сава и Василије, штите народ,
у Симеоновом светом граду.
Народ штите и литије воде,
до истине, правде и слободе.

Синуло је са Косова сунце,
обасјало свако српско лице
и загријало црногорско срце.
Са народом што иконе носи,
Василије, на небу се поноси.
И сви свети са њим се радују,
Са Неба се, на земљу спуштају,
отимање светиња,
они не допуштају.

Имајући вјеру Светог Саве,
чувајући светиње нам старе,
На крилима Светог Василија,
поручујем, светој браћи и ја:
Моја света Црна Гора,
није само оно парче,
земље изнад мора,
нити само оне, свете острошке стијене,
Црна Гора је парче, мога Неба и мене,
Црна Гора је садржај моје душе,
зато не дамо светиње,
да нам узму и руше.
Нико вјеру не мож' да надјача,
Не постоји резервна Морача
не постоји резервно Цетиње,
нит' резервни Острог и светиње.
Нема других Ћурђевих Ступова,
нит Берана, нит Пљеваљске
Свете Тројице,
нит претечине, пресвете Деснице.
Нема друге Жупе, нити Подгорице.
Нема другог, светог Ждребаоника,
нит Острошког, дивног светионика.
Један нам је Свети Арсеније,
један Петар, један Василије.

Не дам Превлаку, не дам ни Дајбабе,
немој закон, писати за цабе.
Не дам мошти, не дам свете људе,
узалуд нам, "законима" суде.
јер, светиње ми нећемо дати,
и заувјек, нашим ће се звати!

Узалуд нас, законом нападају,
Узалуд нам светиње узимају,
Нема силе нити антихриста,
да побједит' могу Живог Бога Христа.
Не надјача сила, скупљена три прста,
ни благослова светог Божјег крста.

Звониће и даље наша мила звона,
чуће се и бесједа са светог амвона,
на грудима носит' крсни знаци,
Рађаће се нови, свети јунаци,
и кидати, од гријехова ланци.
Нови ће светитељи, да се роде,
са извора ћемо опет, пити Живе воде.
Од те воде никад, нећемо ожедњети.
Због те воде и због Божје хране,
светиње се, морају да бране.
Бранићемо светиње, животима,
молитвом, вјером и ђивотима.
Бранићемо трпљењем и муком,
учењем, знањем и науком.

Једни ће да бране
тако што гладне хране,
други ће да не дају,
тако што, поштено владају.
Једни ће да тјеше и грле,
тако да чувају, светиње нам миле.

Једни ће да мир граде,
да ору њиве и воће саде,
да узгајају винограде.

Други ће имати срце чисто,
браниће светиње и они исто.

Једни ће да шире руке,
други да одагнају муке,
Једни ће да моле,

Бога и ближњег да воле.
Ако светињу препознамо
у сестрама и браћи,
светиње у срцу, ми ћемо пронаћи,
светиње да узме, нико неће моћи.
Да, будемо, браћо, народ свети,
Бог ће таквих, увијек да се сјети,
Светиње ће таквима да трају,
јер, светиње само, светима се дају.

У грудима срце опет ће да бије,
Црном Гором ићи ће и веће Литије,
док не побиједи Христос Спас
у срцима народа, у души свих нас.

Будемо ли онакви
какви су нам били свеци,
мучени и преци,
сачувамо ли вјеру својој дјечи,
будемо ли добри родитељи,
у свему као светитељи,
будемо ли свети,
сачуваћемо светиње.
Светиње наше, увијек ће да трају,
Јер, светиње само, светима се дају.

ЧУВАМ ЋИВОТ И ОЛТАР, ОД ПРЕДАКА НАШИХ ДАР

Народи у литијама ходе,
Господ се са неба јавља,
обнавља се Црква, роде,
и осам вијекова прославља.

Господ нас са неба посјећује
Држава Цркву гони и мучи,
а Црква Државу освећује,
милује и демократији је учи.

Дошла тешка времена нека,
времена тешка, а славни дани,
улицама тече велика ријека,
ријека народа, који светиње брани.

Српска Спарта из сна се буди,
свијетле и топле, зимске су зоре,
испред храмова хиљаде људи,
бране част и образ Црне Горе.

У литијски строј, сви јунаци ста'ше,
косовске пјесме запјеваше.
Светиње не дамо, оне су наше,
нису их отели ни османске паше.

Вјековима ту се слави Божје име,
У Острогу светом и дичном Цетињу.
Свети Петар и Василије с њиме,
чувају нам Цркве и сваку светињу.

Гдје год има српске земље парче,
гдје се српски и пјева и пише,
Литије су свуда, молитве су јаче,
нада је све већа, вјере је све више.

Не може закон вијекове да брише,
светиње су наше, предали нам преци.
на фрескама светим, српско име пише,
а у ћивотима светим, све су српски свеци.

Браћо законици, нисмо против вас,
против неправде дижемо глас.
Држава је наша и свих нас,
а Христос нам је свима Спас.

Законом желите светиње стећи,
може ли закон историју порећи?
Шта ћете Петру и Његошу рећи,
да ли је закон од моштију већи?

У Острогу светом, Василије чека,
мене, тебе и сваког човјека,
да се покајемо за сва дјела,
да будемо људи, од сад и до вијека.

Хајде сестро, хајде брате,
светиње се своје сјети,
Василије чека на те,
што посијеш, то ћеш жњети.

То што сада ти одбраниш,
Тај, коме се сада молиш,
Тај којим се сада храниш,
С њим, у Царству, ћеш да живиш.

Ти не браниш у Острогу,
пећину и камен сиви,
већ храм нашем живом Богу,
што у њему Свети живи.

Чуваш мошти, чуваш ћивот,
Браниш путир и олтар,
Чуваш фреске, браниш живот,
од предака наших дар.

Хајде брате у литију,
хитај Светом Василију,
Светом Петру и Арсенију,
чувај цркву и историју.

Од светиње ништа прече,
чувај, брани и не дај,
дању и ноћу и увече,
пјевај, моли, не престај!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Док бране фашизам с'црногорског трона
и народ броје ко стоку у крдима.
Чује се лелек православних звона,
чује се јаук хумки у брдима.

Којој ћеш сутра икони и свецу,
палити свећу, молити за здравље,
док данас дижеш руку на мантију,
желећи да силом бришеш православље?!

Сутра кад кренеш на истину Богу,
молећи да прашта грехе за живота,
можда тек тада, данас образ немаш,
сазнаш да си за човечанство срамота.

Док преврћеш кости и дједа свога
који Свети Острог бранише животом,
достојан ниси ни потомака својих,
Црну Гору данас гледају са страхотом.

И Његоша славног и Цетињског Петра,
поделе боле, ту нема среће.
Увек смо свађе и неспоразуме,
вековима мирили око једне свеће.

Док не даш да мрва, трун или сенка
падне на главу твог рођеног брата,
зашто браћу делиш, православље дираш?
Подела је доста, нисмо жељни рата!

Светиње српске, манастире, цркве,
Божанска сила сачуваће јаке,
подршком оних који претке своје,
нису продали за сребрењаке.

Док реке људи упаљених свећа,
православље бране вером и животом.

Да ли ћеш сутра имати образ,
да се прекрстиш пред светим ћивотом?
Голијани, Пипери, Бањани и Кучи,
православље бране градови и села,
за светиње српске у Црној Гори,
боре се и Васојевићи из Савиног Села.

ПРЕД БОГОМ СМО ИСТИ

И данас и сјутра
Пред Богом смо исти
Увијек и навијек
Бог мени, Бог теби
С Богом ти, с Богом ја
Божја помоћ теби и мени
Божја нафака твоја и моја
Бог мени даје дарове, теби дарива
Пред Богом се ништа не сакрива
Пред судом Божјим ти
Пред судом Божјим ја
Код Бога је један судија
Бог је један за све људе
Бог нас гледа
Бог нас чује
Дозива и милује
Бог нас подучава
Бог нас и кажњава
Бог нас и дарује
Некога прије, некога касније
Код Бога је љубав број и слово
Код Бога је књига која се чита
Код Бога су поља, код Бога су жита
Књига која се чита
Никуда без Бога, свуда са Богом
Угаси жеђ са Божјом водом
Богу се помоли
Кућу дозови, човјека чувај
Човјека воли
На сваком путу човјеку пружи руку

26.12.2019. Подгорица

НЕ ДИРАЈ МИ ВЈЕРУ

Господару свих светиња,
научи ме да опростим,
и док пламен свијеће тиња,
да се грешан ја прекрстим

Нека силна, страшна авет,
надвила је своја крила,
над звоником цркве моје,
и звона ми замрачила

Нек не дирне камен сиви,
што прадједа гордо чува,
успомену која живи
и живјеће вјек вјекова

Нек не дира оца мога
што га гријешан ријетко љубих,
остави ми звјери, мајку,
што рано је ја изгубих

Не дирај нам у старице,
изнад сина што бесједе,
што марамом крију лице,
милујућу слике блиједе

Остави се невјернице,
наших горких искушења,
старца сједег што ти виче,
не дирај ми покољења

Зарио си, ће не треба,
у манастир, канџе своје,
плашићеш се ведре неба,
свих светаца што предстоје

Но пуштај ме, о немани,
да крст часни срцем носим,
тамјаном на живој рани
твоме паклу да пркосим.

ПИРЛИТОРЕ

Је ли сјело на Дурмитор сунце
Са ризницом вечерњих пјесама
Читају ли анђели стихове
Изнад крова војводе Момчила

Јел прозрачна висино Божанска
К'о кошуља измаглица танка
На пропланку као у њедрима
Њежна сјенка јеле по снијегу

Чују ли се звона из небеса
Загрме ли громови трештећи
Да ли и сад муње цијепају
Црни облак и бор на литици

Да л' су виле коло заиграле
На сред Црног у поноћ језера
Кад пун мјесец са неба огрије
Полете ли момци као дјевојке

Је ли снијег дошао до Таре
Дичу ли се у небо орлови
Пуцкета ли гора од мразева
Чују ли се вуци кроз планине.

Не дам светиње

Не дам светиње наше...
Острог, Грачаницу, Морачу
Дајбабе, Ждребаоник, Ластву,
Љевишку, Ступове, Сопоћане
не дам име да им се на зло помиње
чувам светиње у срцу, дамару, генима.
Не дозвољавам свађу два ока братска
у једној глави, да не зборе, ћуте,
да се завађају и деле, не воле.
Растко, Свети Сава мирио је своје
окупио нас је у једну православну
фамилију.
Не дам ово небо, звезде, светиње
Србију и Црну Гору, две рођене сестре
родитељи наши и син им Исус
би нам замерили, а народ вели
по пустој цркви да пси не лају.
Људи су богатство највеће.
Боже, помози да се Срби сложе.
Молим за мир, да одржимо своје
векови нас славни удружују
Косово и Метохија опомињу
све тековине српске смо одбранили
уз помоћ вере и Бога одбранићемо
сада и отимање ово.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!!!

Нит памети,
Нит образа,
А ни душе.

Све поштено
И све Свето
Они гуше,
Отимају...

Устало је старо младо,
Устала је Црна Гора
Да се брани од злотвора

И све оно
Што је вјером прађедовском
Задојено!

Не дамо Светиње
Не дамо те Црна Горо !!!

НЕ ДИРАЈТЕ СВЕТИЊЕ

На најкраћи дан, када се Сунце рађа,
креира се закон за пут до незнађа.
Оно што никада раније десило се није,
показа се да сила отима, што је народу најмилије.
Сва историја несаломивог камена и људи, колико је стара,
за њих вреди мање, од гомила безвредних долара.

Задужбине које су славни преци дуго градили,
никад то не би чинили, да би им се потомци свадили.
Али када са њима, завлада неко без савести,
сав народ на зло велико, такав их жели навести.
Мученици и бројни јунаци, као и велики песници,
стоје сада на путу, буздовану у ђаволој десници.

Тај лукави гад, својом десницом замахује,
мисли да због њега, слабији мора да страхује.
Али никад' снага није била у ђаволој лудој сили,
већ у стрпљењу и чојству, оних који су Богу мили.
Праве људе, који и када годинама и веков'ма пате,
они похлепом слуђени, не могу на пут нечасни да врате.

Сваки камен у цркве, узидан је крвљу и знојем,
који часни људи изнова градише Богу својем.
Али Сотона упиње сада, све силе своје из хада,
жели на место Бога, овом земљом да завлада.
А њему једини одговор, уткао је песник у своје речи,
што над кршевима земаљским, тај глас још гласније јечи.
Грми тај глас јасно, са Ловћена и из престонице Цетиње:
„Не дирајте подли ђаволи, у овај народ и његове светиње“!

ПУСТОРЕЧКЕ РАНЕ

Анђеоска трубља на опасност зове
и прекида нити животнога склада
док Бугари мрки Пустом реком плове
да уснули народ демон смрти свлада.

Одлучивши српско направити море
од немоћног плача и невине крви
фашистичка рука при рађању зоре
Драговац и Бојник у пепео смрви.

У рукама мајки нејач јадна стрепи
док војници пакла над Раданом језде,
у крвавом ропцу запомажу слепи
да их Христос прими у сјај рајске звезде.

Да у име Бога живот му поштеди
ромски старац рањен Бугарина моли,
ал' тирану хладном молитва не вреди,
махнитим рафалом срце му расколи.

Непомично леже загрљена деца
док трудница паде крај мртвога сина,
над покољем ветар фебруарски јеца
и записник пише онкрај старог млина.

Крвљу и јунаштвом земља узорана
уз злочинско семе што га гавран зобље,
време носи болност пусторечких рана
док ко чувар клечи вечно Спомен-гробље.

Уснуо сам Христа те судбинске зоре
док је река Пуста плакала у крви,
у мукама тешким из аветне море
Драговац и Бојник Бугар мучки смрви.

ПОМОЗИ ВЕЛИКИ СВЕТИТЕЉУ

Опрости оче, светост ти пљују и коче
они што невером тлаче
и своју слику у икону каче.
Давно су истрошили веру
коју нису ни имали,
светиње прогласили за неверу,
хиром, или неверни нису знали,
с циљем да у властити џеп урударе,
и по верним душама ударе.
Газе и пљују светиње,
отимају веру у сиротиње.
Верници свети путевима светлим
славу својим свецима
и племенитим прецима
у небо уздижу,
побожно и мирно уздишу,
на литијама веру проносе
и нову наду доносе.
чувају веру и светиње свагдашње
за потомке сутрашње
уз благослов који се не крије
Светога Оца Василије.
А када се алави мржњом опију,
вековима у мржњи остају.
Помози им Велики Светитељу
да осете твоју славу и моћ,
нека и њима дође Бог у помоћ!

Право на право

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да у калуп ставе,
Умове и срца.
Какво то је право,
И каква слобода,
Кад не може срце,
Слободно да куца?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да у калуп ставе,
Жеље нам и мисли,
Какво то је право,
Када су нам мисли,
Гушењем слободе,
Слободне притисли?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да угуше савјест,
Слободног човјека,
Какво то је право,
Кад гушиш глас душе,
Када забрањујеш,
Савјест у човјека?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Желе да угасе,
У човјеку вјеру,
Какво то је право,
И каква слобода,
Када ти одређују,
И уводе мјеру?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да нам скроје живот,
По њиховој жељи.
Какво то је право,
И каква слобода,
Да л' смо онда противници,
Или пријатељи?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да будемо робови,
Не словесна бића.
Какво то је право,
И каква слобода,
Кад убијаш душу,
Једног живог бића?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Желе ко и они,
Да ми смо убице.
Какво то је право,
И каква слобода,
Кад не видиш слободно,
Својег брата лице?

Право на право
Хоће да нам бране,
Да осмјехе наше,
Наказним учине,
Какво то је право,
И каква слобода,
Да ли то су људи,
Ил' звјери то чине?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Јер они су велики,
Треба да нас склоне,
Какво то је право,
И каква слобода,

Када роб си јадни,
И слуга сотоне?

Право на право
Хоће да нам бране,
Ти што сами ланце,
Око руку носе.
Какво то је право,
И каква слобода,
Кад слободу своју,
Ко робови просе?

Право на право,
Хоће да нам бране,
Да ми ко и они,
Постанемо слуге.
Да слугама слуга,
К'о последње слуге,
Пристанемо судбине,
Да немамо друге.

Право на право,
Хоће да нам бране,
Ал' не дамо право,
Да нам узме неко,
Ко слободу своју,
Код неког је тамо,
Робовањем срамним,
Бар за мало стеко.

Право на право,
Хоће да нам бране,
Ал' наше је право,
Да бранимо право,
И с највећим правом,
Добићемо право,
Јер живимо зато,
Да имамо право.

ТО ВЕКОВИ КОРАЧАЈУ

То векови корачају
и кроз младост и старину,
Сви путеви закрчени и небеса
Знамен камен и крстови засијаху
На барјаку Свете носе, своје Свете
врлетима и стазама, трговима, улицама

Иконе им у душама,
Химне роду у грлима
Семе чојства још се чува
И Његоша собом носе
Гусле гуде време прошло
и садашње и будуће

Куполе су жишке сунца,
сунца вере неугасле
Трепер ветра упијаху,
шире даље птичјим летом
Хор небески и хор земни
Теби Боже --
Алилуја
Алилуја

На хиљаду корачаја
цвета бело Свето иње
У прозвучју хор небески –
Склоните се ви злодуси,
не дамо вам ми Светиње!

Са љубављу те браним

Са твојих рамена
сва сам сунца побрала,
у очима мојим
пуно га је гнијездо,
твоје зрачке, кћерима сам звала,
ти далека, моја модра звијездо.

Усне ми ћуте а стихови, добили крила
на таласима од велике,
тек надошле плиме,
уздах крај пута расцвјетале ,
хризантеме жуте,
топло вече крије ми се
на длановима прије зиме.

Полети, полети римо, моја
топлом марамом љубав
свијетом растегни,
посвета дјечи нашој
нека буде пјесма ова,
унеси радост пјесмо,
гдје су људи душом
гладни и жедни.

Пишем те, пишем те, не дај забораву
икону и вериге, и улицу багремова.

Са љубављу те браним, са љубављу још трајем.

ТРГНИ ЛАНЦЕ ШТО ТЕ ВЕЖУ

Пусти ветар да раздува
прашину са старе шкриње,
и обриши образ квасни
Са прстију скини иње
Загледај се у иконе
Што Божанским сјајем сјаје
Узми тропрст своје вере
Оживи је, уморна је.

Забоди у стару кору
Поглед сенке очајнице
Отвори баш сад у зору
Врата шкриње покајнице
Додирни у живот вечни
Као да је дошло време
Да изађеш на пут млечни
И са леђа скинеш бремене.

Тешких брига злослутнице
Свих истина издајнице
Лажних речи пророчице
Пуних очи неверице

Изаткај за своју душу
Молитву што камен ломи
Запни грану повијушу
Са очију својих склони
Све страхове и несрећу
Што у твоју душу сежу
С' леђа збаци тешку врећу
Тргни ланце што те вежу.

ПОМОЋ ВЕРИ

Имам право да кажем шта мислим
Иако су ми уста пуна камења
Имам право јер су ме демони притисли
Све је црно и ништа се не мења

Имам право да подигнем руке
Позовем анђеле да ми уже добаце
Имам право да заборавим на одлуке
Које су донели, јер ништа ми не значе.

Имам право да грехе бацим у воду
У њене брзацима да оперем очи
Једино тако могу купити слободу
И чист од свега у нов живот поћи.

Једино тако ћу својој вери помоћи.

Устала се Црна Гора

Устала се Црна Гора,
Православље бранит мора.
Од сјевера па до мора,
Теку реке деце Бога..
Нек се види!
Нек се зна!
Војска Божја највећа!
Молитвом се она бори,
Лош ће закон да обори.

Устала се Црна Гора,
Од сјевера па до мора,
Теку реке деце Бога!!
Теку мирно рјеке вјере,
Докле закон не промјене?

Синоћ на протестној шетњи код храма Св.Ахангела Михајила, једно детешце мало од девет, десет месеци од прилике, протезало се према мени са испруженом рукицом у којој је држало ову малу а тако велику за мене маслинову гранчицу у жељи да ми је да...Узех је а дете се тако радосно слатко смејало што узех исту.

Хтедох да му је вратим, јер обично тако мала деца дају па оће опет назад исто.

Међутим, оно скупи руке и махну главом да неће... Нит знам Баку ни дете...

Пољубих га у ручицу и даровах књигу у којој има духовних пјесмица за децу, да јој бака чита кад порасте...

Ево те исте гранчице, код иконе да нам буде најлепши украс у наступајућим нашим празницима..

Хвала Боже, на даровима твојим по ко зна који пут.

Девојчици испред Храма

Ево једна
Маслинова грана мала,
Коју ми испред храма
Девојчица дала..
Од ње добих
И осмјех топао мио,
Вазда јој
На лицу био.
Још чујем
Њено радовање,
Што ми маслинову
Гранчицу даде.
И ништа случајно није
Јер драги Бог
Над децом бдије.

Саката времена

Дођоше времена саката
Обезглављена
Бахата
Кад фукара урличе
И заводи
Док мајка нариче
И улуд бесједи
Кад замрзиш рода својега
Кад удариш на брата јединога
Кад пред светињом
Те срам није
Ко безгрешник
Охол у гордости
Под туђи барјак
Главу кријеш
Ко стари курјак
Још режиш и гризеш
А знаш ли да гријех
На души стежеш
И да га дијечи
За пупак вежеш
Вијечно да буду у сијенци
Твог посрнућа
Да по трагу лукавог
Тетурају навијек кроз беспућа
Нељудско им име остављаш
Овдје, гдје у крви тече част
Овдје, гдје се образ брани
Овдје, гдје и камен за крст страда
Овдје, гдје се душа вином поји, а нафором храни

Свете мошти пред којима
Свако частан лијек нађе
Гдје и месец на крст стане
Гдје се и са два и са три прста
Видају све болне ране
Гдје Бог бдије над свакијем

Ко се човијеком зове
Гдје се добрим још бољим враћа
Гдје се само чистим срцем плаћа
Гдје су људи вазда по миру браћа

Дуни вијетре са истока
Разгони демоне вјером
Нек зазвоне звона пијевом
Да се занавјиек запамти
Кад нечовијек вријеме своје
Кратко, трошно, земно
Хулом и невјером осакати

Ђедовина

Не трните ми лучи и огњиште
Не оргајте по мојијем ранама
Мичите од моје ђедовине
Крвцом је она њином окупана!

У мојијем каменијем гредама
најљепше ријеке обале бију
с небеса громи огњем ждију
у покори светом Василију

Добра сам, вјерујућа
Не цијепајте кршћене дивљине
Исконска, свијетла беспућа
Горштачке ми душе примирене

Љути крш и оштро трње
Под кожом записахе
За навијек вјеру и знамење
светом водицом пошкропише

Блистателна, горска ја сам вучица
Што бди уз уснуле витезове
Вазда буднијех очињих зеница
спремна да чопор свој урликом дозове

Сијевнуће ко мачи очњаци бијели
Из крша васкрснут ће војске небесне
Одбраниће род и пород васцијели
и свете ми кости прађедовске

Под сјен куле уклесане
Запјеваће свештени гласови
Да молитве читају њине
Да узлете Божији соколови

Иза леђа демонског месије
Похулио некрст на светиње
А не знаде проста свјетина
Да од горкијех плодова не бива љетина

Бјеште нељуди, са знаком звијери
Покајте се пред крстом часнијем
Тијесне ће вам бит златне двери
Пред чојством васкрслијем

Чујте како кличе с Куча славна јека
Овдје се част оставља у аманет
Да траје вавијек за задовјека
Ожалит вам нећу крв... ђе вам би памет...

КО СЕ ОНО СА ИСТОКА ЈАВЉА

КО СЕ ОНО, КО СЕ ОНО СА ИСТОКА ЈАВЉА?
ЦРНА ГОРА, ПРАВОСЛАВНА, ГОСПОДА ПРОСЛАВЉА!
И МОЛИ СЕ ЦЕЛИМ БИЋЕМ СВОМЕ МИЛОМ ТВОРЦУ,
ДА УМЕКША КАМЕН-СРЦЕ СРБУ-ЦРНОГОРЦУ.

БОЖЕ МИЛИ, БОЖЕ СВЕТИ, ОПРОСТИ, ОПРОСТИ,
ДА СЕ ОПЕТ С НАМА ДИЧЕ ПРАЂЕДОВСКЕ КОСТИ.
ДА НАМ МАЈКА ОПЕТ РАЂА ЦРНЕ ГОРЕ ТИЋЕ,
И ДА КРСТОМ ТИ ОСЕНИШ ЦЕЛО СРБСКО БИЋЕ!

ДА КЛЕКНЕМО ИСПРЕД ТЕБЕ И БОГОРОДИЦЕ,
СА ЊЕГОШЕМ, ВАСИЛИЈЕМ, ДА НАМ ВИДИШ ЛИЦЕ,
КОЈЕ ДО САД БЕШЕ ПАЛО У ТАМНО ТАМНИЛО,
И ЗА ТЕБЕ, СТВОРИТЕЉА, НЕВИДЉИВО БИЛО.

САД ЖЕЛИМО СРЦЕ СВОЈЕ САМО ТЕБИ ДАТИ,
ЦРНУ ГОРУ ДО ВЕЧНОСТИ ТОБОМ ПРОСЛАВЉАТИ!
СА ИСТОКА СУНЦЕ ЖЕЖЕ, ГОСПОД СА ВИСИНА!
СВИ ЋЕ СТАТИ У ЗАГРЉАЈ БОЖИЈЕГА СИНА.

КО СЕ ОНО, КО СЕ ОНО СА ИСТОКА ЈАВЉА?
ЦРНА ГОРА, ПРАВОСЛАВНА, ГОСПОДА ПРОСЛАВЉА! (2 X)

СВЈЕТЛОСТ БАДЊАКА

Свјетлосна
Свјетлост сиђе
У Оку Твоје
На све нас
...и моју Побожну
...Зеницу ока мога ...
Свети Лик Твој ...
Да... Пресвета... Опрости мени...
Недостојној ...
Што подијелих ...
Свету Икону Твоју...

Звоне
Звона... звоне
Вјечна Звона
Са врх Саборног Храма Светог Господа Нашег

Ја тако мала
Молим се пред свјетлости Бадњака
Бесмртна
Света Мајчице Божија
Молим Ти се
У Срцу Дома Сина Твога
Васкрслог на чистом огњишту
На вјечности
У сузи
Благодарној
Свјетлости
Бадњака Васељенских

Молим Ти Се
Преблага Дјево

Изгубљени

У тами коју магла рађа,
подне наше свијести
пробуђено –на савјест
инима.

Злог наума од Бога
одлучени, кивни што
су нас ујединили а
само то нису планирали.

Изгубљени на тремеђи
човјечности, страха
Божијег и вјечности
не бирају ниједно.

Из Логоса у небиће.

Без печата дара Духа
светог штамбиљ
падшег на срце ставили,
преметнули за Рај
изгубљени.

За наук им,
сјеме вјере
кроз коров
порађа, пред нама је
ево има дана исијао

Савин ореол, нису
му кољенопреклоне
молитве остале
без одговора.

И ова је земља
што се Црном Гором

зове небу обећана.

МОЛИМ ТЕ, БОЖЕ!

Молим те, Боже –
дива и мрава Ти видиш,
бескрај оранице и зрно проса,
све наше мисли знаш –
цвећем и игром осемени земљу,
не дај да ничу гробља.
Не дај да мамон ојача!

Молим те, Боже –
жедне поји, гладне храни,
брижне благослови, болесне исцели,
спасавај крштене и некрштене,
грешнике исповеди, окади –
да приме дарове Духа Светога,
пију са извора милости Твоје.
Блажена је душа с Богом!

Молим те, Боже –
да реч јеванђељску отвори созерцање,
Јерусалим спознају срца –
благодатну силу Животворног Крста –
да свим народима жито зри
и бујају чокоти сладни –
да их храни хлеб...
и поји вино...
Славимо, Спасиоче, Тебе!

Молим те, Боже –
да Покајање, Молитва и Љубав,
чисти личносно – просветли
и сведе вештаствено*.
У Светлост се воздигне душа!

*вештаствено – материјално

НЕБЕСКА СРБИЈА

Са небеса мене сунце обасја, уздиже и грије,
Благослов вам шаљу Сава и Дрина из Србије.
А ја пишем писма браћи, с' оне стране гране,
Што је Српско затрат' хоће, цркву да забране!
Шта да радим не знам ни сам, драга браћо моја,
Србија се спасит' неће без славнога боја!
Устај роде православни, Карађорђе, кнеже,
Да л' вас ваше срце за Србију веже?!!!
Ако веже ви станите на браник олтара,
Јер Србија боља, мора да се ствара!
Заклетву да положите, сви у истом дану,
И убити оног ко пође у страну!!!
Из првог устанка не правите грешке,
Сјећате л' се слома и судбине тешке?
Пази куме да не будеш издајица рода,
Тешко оном ко ли свога за сребрењак прода!!!
Нек нас води својом руком само мир и слога,
Од Христоса то је био, завјет нам од Бога!!
И нека се у Орашцу, Вождов барјак вије,
Све у част слободе, НЕБЕСКЕ СРБИЈЕ!!!!

ОПРОСТИ ИМ БОЖЕ

Немој да крене брат на брата
Доста је народу беде и муке,
Зар да се Свето олако схвата
Не прљај образ проклетством руке!

То је сотона и иште душе
Отима реч и истину с' неба,
Чврсте стубове светиња руше
Да ли то може и тако треба?

Каква то убога невера влада
Да се и вера отети може,
Заједно народе, време је сада
Што чине они, опрости Боже.

Зар да се газе гробови свети
Моћни Острог оштрином бдије,
Све су то наши мученици, свеци
Каква се завера то браћо крије?

Чувајмо народе корене свете
Све су то наши стварали преци,
Помолимо се за душе уклете
Да чист образ оставимо деци.

БОРБА НЕПРЕСТАНА

-Браниоцима Српске православне цркве у Црној Гори-

Црногорци браћо драга,
Црногорке сеје миле,
Христова вас краси снага -
снага правде против силе.

У заштиту светих мошти
што нас штите вековима -
такву дужност вршит часно,
част је коју свако не има!

Снага правде против силе,
против силе и терора,
с иконама на рукама
сложно стоји Црна Гора.

Против лажи и обмане,
против мрака - са три прста!
Са њима је вечна тама,
а са нама светлост Крста.

Та је борба од постанка
и трајаће док је света -
не пуштајте луцифера
у храмове да омета.

То је живот наш духовни,
то нам је од праотаца,
прађедова и ђедова
Исусовијех бораца.

Узалуд вас тиран страши,
Бог је Јаки изнад њега,
Тамјана је мирис јачи
од сузавца најљућега.

Са вама су светитељи,
Божије и људско право,
анђели су рајски с вама,
а са њима црни ђаво.

Зна се добро ко је јачи,
закони им ту не вреде;
У молитви сви смо с вама,
у молитви до победе.

ДА СЕ СЛОЖЕ БРАЋА РАЗБРАЋЕНА

Петар Први кад прокуне
И његова клетва крене
Издајнику и несоју
све се створи у стијене

Ни владика Василије
Са камена Острошкога
Опростити никад неће
учин сина несретнога

На атоској Светој Гори
уз свијеће и кандила
оци свети Бога моле
за спас српства од катила

Што разори српску цркву
Не би горе Синан паша
Ђерај брате разбраћени
Од Господа Бога наша

Са Олимпа Црне Горе
Његошева клетва стиће
Слушај брате разбраћени
Било је и српско биће

ТУЦ МУЦ

Е овако гуру Мило
монтенегро секту прави
против Бога и свог рода
овог муфљуза постави.

Са палијем анђелима
дементнога старца учи
па га учи па га мучи
како цркве да докучи.

Ал' анђели не дају му
да прослови нит погоди
„посланицу и честитку“
на дан кад се Христос роди!

Почујте ме браћо мила!

Што је душа моја снила
с осмехом ме пробудила.
Све док свиће рујна зора
преко брда и долова,
и до нашег сињег мора
док досежу наша звона,
од цркви и манастира
Ослушните браћо мила
шта нам она поручују:
Да смо браћа вазда била
да смо браћа нашег Христа
Остави нам аманет – Свету
и Божју ту заклетву.
Да се крстимо са три прста,
да нам савест буде чиста,
Да их чувамо ко очи своје
да нам звона стално звоне!
Зато браћо моја мила
стисните крст на грудима.
Нек се чују наша звона!!!
Од Грачанице па до мора
уvek ће нам свитат зора нова
док нам вечна љубав тиња
с наших манастира и Светиња!!!

ОД КОСИЈЕРЕВА ДО ОСТРОГА

„Василије свети, поносе монаха
Наставниче добри светих пустињака.

.....
И сад, као некад у времена стара
Наше вере свете која чуда ствара.“

Игуман Георгије Мирковић

Поносни Игуман Георгије на пут креће
Оставља сетан свој Манастир Косијерево
И последњи пут му се лицем окреће
Где је Божју молитву целим срцем пев’о

Оставља и своју реку Требишњицу
И Свету долину миром извезену
Оставља и анђелску белу птицу
И Њено гнездо и Црвену стену

Имајући више пожара похару честу
Дижући се из пепела из труна из грама
Знајући да више на том бајном месту
Неће бити чувенога древног Храма

Први Потоп је био у време Ноја
Онај кога је Господ сам одрадио
Остављајући име Тројичинога соја
И целим шаром исто семе посадио

Зашто та иста деца други грех чине
И зазиђују звоно свећу око врело
Окрећући обале матицу у урвине
Нудећи јој понор и ноћно недело

Срешће се Манастир и Игуман поново
Горе у Врх Стени где је Свети Василије
И испеваће Му он светле песме нове
И све што се у монашкој души дуго крије

КУЋА МОЈА, А ТУЋИ КРОВ

У бразду пјесме зрном сунца вас садим,
с комадом неба што расте. А дан гори.
Засаде родних њива дарујем. Трн вадим,
ход вам са дугом да срасте, и избори

слободу вину, и крсту, и тамјану.
И срцу лепет, да страх је за празно лице.
Та није з алуд сјечена рука Дамјану,
и нису залуд молитве на мртве птице

са гране суве сијане к'о сузе вруће.
Заврши, Боже, пирове. Сунца у очи!
Гријех су под кровом твојим туђе куће.

Па нек' Косовка из новог крчага точи
сад само звијезде. Нек' тихо путем ходе
сред класја, берби. А само лед да оде...

БРАТ
(Светом Василију Острошком)

Свећа ми је сад прст више, старом руком небу машем
    Разапета туђа жеља лик иконе Мајке дели
Зла нам јутра и свитања по небу нам неко пише
На столу нам кора хлеба кад смо ручак започели.

Туђе мрве скупљаш брате па да причаш да си јео
Самлевена земља пишти под стопалом док те носим
    С' леђа си ми руком махо и пшеницу кад си сејо
Од вукова чувах стадо, да би имо, да не постиш.

Прелиставам старе слике, старе, књиге, стара писма
Са бадњака искре скачу наша светлост што нас греје
Ти далеко држиш стражу, безбожнику чистиш нишан
Да ме стигне метак врели, све ћеш снегом да завејеш.

За тебе се молим Свецу нек опрости грехе твоје
    Чувам ону кору хлеба да избели твоје зубе
Чуваћу ти наше песме, а ти цепаш песму моје
    Да би лакше Његоша пренео под турбе.

ЛЕПО СИЈАШ

Теби храме

У славу и част светом Василију Острошком

Хеј, Остроже – лепо сијаш!
Међу стењем плам небесни
Сваком оку свећо пријаш
Роду своме, ти у свести.

Ти у души, душе живе
Од постанка што те мије
Од кад наше жњемо њиве
С нама ј', свети Василије.

У тебе се храме свети
Свака душа, тобом рађа
У теб' ће се и узнети
Без отрова и без свађа.

Али децу твоју храме
Која у злу себе траже
Клетве маме, мржње маме
Свак у себи, запомаже.

О, нек сунце зас'ја јаче
Нек нас зором живо мије
Нека дете не заплаче
Жив нам био Василије.

Помози нам оче свети
Данас, кад је свуда тама
Са тобом се ми вазнети
Ми са тобом – ти, у нама.

Ужасно!

Ужасно је бити жив, а не постојати,
и бити уман, а делима то порећи,
ужасно је бити јак, а зла се бојати,
и бити будан, а свога сна се одрећи.

Ужасно је бити млад, а немати младост,
и бити љубљен, а од мржње оболети,
и бити насмејан, а не знати за радост,
ужасно је бити човек, а не волети!

После љубави

Када сам те срео последњи пут,
увидех да више ниси иста,
али си, ипак, дрхтала к'о прут,
и ја сам дрхтао попут листа.

Личило је да се усна спрема
за речи, уз осмех лоше скривен,
ал' си, ипак, ћутала к'о нема,
и ја сам ћутао к'о заливен.

После љубави свашта прогуташ,
и понос и страх, губећи ритам,
сад остаје ти само да луташ,
а мени да наставим да скитам.

ПОМОЗИ НАМ БОЖЕ, НИЈЕ САМО НАДА!?

У бесано време душа ми болује
Ум не разуме куд то Српство иде
Ко то краде темељ на коме смо никли
Ко то нама суди, на муку смо свикли!?

Можда једног дана историје света
Истина ос Српству заблиста у тами
Исплива на светлост свевидећег Бога
И завлада љубав и чојство довека,

Да зацеле ране обичног човека
Да свет обасја благост покајања
До најдубљег кутка да нестане таме,

Да подигне камен братска реч блага
Да процвета међа, руже с'обе стране
Помози нам Боже, није само нада!?

ВИДИ КАКО ЋЕШ

Сипај со на рану колико те воља
ни јаукнути нећу, ништа ми не можеш,
нисам ја од тог соја што пропева
чим му муком запретиш,
а и знам с ким имам посла,
и твој деда је мојег кроз нишан гледао
јер је бранио сирочад и удовице
од гујиног уједа и свлака,
од наопако подељене бразде
и отетог опанка испред прага,
пуцо му у леђа док је кроз шљивик
носио врећу брашна да прехрани децу ти стричеву
јер им је оца властима пријавио
из освете ил ината.
Сад и ти исто радиш,
из погане крви поган се и рађа,
дошао на моја врата да ми говориш
како треба да сејем и како ће и шта
да ми цвета и вене и да ли ће да ме има,
и колико ћу међе да наследим
уколико ти пољубим скуте...
Све и да ми свет поклониш
са тобом не бих и нећу
ја сам под влашћу Божијег Сина
и Њему приклањам све што имам
а теби како је воља
Он никог за рукав не вуче...
Рекох ти шта имадох остало знаш и сам
види како ћеш да понесеш то што имаш.

МОЛИТВА

Боже погледај на нас
Подари разум силнима
Просветли нам пут,
Подари нам спас.

Грешни смо као и сви
Нисмо само ми криви,
Зло лажљиво збори,
Доброта на ломачи гори.

Боже, силни те хуле
Величају своје пороке,
Отимају душе људима
Себе чине боговима.

Боже, нека милост твоја
Силу разврата заувек спали,
Грешни смо, али верујемо...
Душе ђаволу нисмо продали.

Нашим венама тече крв...
Крв правичне слободе,
Чувамо твоје часно име,
Молимо те да зло од нас оде.

Молимо те спаси Храмове
Корене и снагу наше вере
Нека порочну силу мача,
Твојом вољом небеског царства
Хришћанска душа надјача.

Ори се ори по Црној Гори

Црном Гором
Сва црквена звона звоне
Звоњавом покушава неке Црногорце
Памети да призове.

Један подвиреп се тол`ко осилио
У главама црногорским звон одзвања
Цркве би да отима
И невери да поклања.

Поскакаше Црногорци
На ноге лагане
Веру своју и светиње
Од невере да одбране.

У коло се ухватише
У рукама српски барјак им се вије
Заиграше запеваше
Од српства им ништа драж ни милије није.

Е то подвирепа
Право у срце погађа
Јер би хтео као Туђман
Државу без Срба да рађа.

Ал` њему се к`о Туђману није посрећило
Јер се народ подиже на ноге
Неда оно што је вазда био
И зато је тробојку развио.

Питање је ко ће истрајати
И хоће ли бунт народни
Натерати подвирепо штене
Да прихвати сопствене корене.

3. фебруар. 2020.

Литија која тече светим мојим племеном!

Некако срамежљиво се повела прича о томе да Бањани јасно искажу гдје су ових дана, онако заједно, под неком паролом или заставом. На литијама у Никшићу, на литијама у Подгорици, на литијама по Приморју, гдје ко већ живи- то смо сви знали. Али смо хтјели да станемо под своје барјаке, да их изнесемо из нашег манастира и наших цркава и иконе из својих домова и да и ми оставимо својим потомцима завјет и аманет да чувају светиње. А далеко су моји Бањани од 40 до 100 километара од Никшића, одавно занемарени од Општине, опустјели, напуштени и запуштени, живе углавном још на фејсбуку и по мало лети кад неко изађе са пријатељима на роштиљ, у природу, кад му море дојади...

У кафани једне вечери сједи њих 7-8, свратих да их поздравим, поведе се прича како бисмо могли. Неко изусту да би могли до града на литију пјешке. Рекох- са срећом ко може, ја нијесам неки подвижник.

Звао Андреја, каже: " Још се људи интересовало, ево видјећемо са игуманом".

Звао ме послѣ пар дана да каже: " Ево, благословио је; ако нас буде ПЕТОРО, добро је".

Објависмо по друштвеним мрежама.

Мили моји, нагрну народ да се интересује како до Косијерева, потврђују доласке, пријављују се, ми бројимо: ПЕТОРО, педесеторо, 100, 150, 200, 250,300 и иде даље... Боже, ко су ови људи?! Знају ли они куд ће и шта ће?

Кренусмо с Велимља, пуна аута, иконе у руке, радосни у оном мраку, 4 ујутро.

Пред манастиром толико људи да смо збуњено тумарали између народа, видиш махом све омладина, а има и средњовјечних. Сви улазе у цркву Рођења Богородице да се поклоне светињама, затим излазе и окупљају се у једну гомилу. Игуман Арсеније Самарцић чита молитву, са њим о.Андреј Миљанић, о.Остоја Кнежевић, ђакон Коста Дојић, видим и монахиње Синклитикију и Босилку са Сомине.

Ту је и неки комби, озвучење са ког одзвања молитва, благослов за пут, крећемо. Полицијска пратња исто све наши познати, зачуђени масом заустављају више пута колону да би нам се указало на мјере опреза: строго десно, да се не омета саобраћај! Све је као неки сан.

О.Арсеније носи нешто око врата? Да, поменуо је да иде са нама Стопало Светог Апостола Луке. О, Госпode...

Мирни, покорни, а одлучни и ведри ћутке корачамо, чује се музика, духовна и одуховљена народна, познате пјесме и мелодије, некако смо у невјерици да нас има толико. Препознавамо се по мало, радујемо се, по оној "видјех брата свога, видјех Бога свога". Оне које не познајеш, знаш да ћеш упознати, да нико није "убачен" у пет ујутро да иде 50 километара. Каже ми пријатељ, монах , прије неколико дана: "Их, сад ћете Црногорци да се такмичите ко ће на дужу литију" . Нама је преша, ми немамо ближег града, немамо се гдје уписати у вјечност него од свог дома, са свог прага, од свог манастира који су градили наши, обнављали, чували, до`ранили нам, а ми својски дорађивали, уграђивали и себе у њега. И сад неко хоће да положи

право на тај наш залог за вјечност. Ми смо одлучни да не дамо, мјеримо стопама и приносимо бескрвну жртву за то недавање ђаволу, а дако и Бог прими као давање Њему. Молитвама Светог Луке, Арсенија Сремца, и Светог Василија.

Полако свиће, долазимо до Вилуса, на раскрсници још барјака и људи, мало одморимо, реорганизује нас свештеник, дајући савјете и упуте за даље и настављамо...Долазимо до раскрснице за Велимље, опет барјаци, опет људи, улази и моја мајка у литију. Носи икону Богородице, добила од моје куме, у Дечанима купљена. Ја стискам у једну руку к себи икону св.Пантелејмона, приславе нам, скинула је са зида јутрос, а другом грлим мајку. Брат носи св.Архангела, славску, наша Марија св.Матрону... Видим кумове, пријатеље, комшије- изнијели своје славске иконе, да их врате кућама као благослов са свете литије.

Отац ђакон Коста Дојић стоји са стране свако мало и кади народ који пролази мимо њега: некад стане на узвишење, некад тик до улице; игуман се са свештенством смјењује у ношењу Стопала; братија се смјењују у ношењу литијских барјака и крста; а дјеца поносно корачају са транспарентом- НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ. Вијори се нека дивна застава Св.Василија Острошког.

Свраћамо код Миљанића на одмор, и послужење (Бог му свако добро дао), а онда даље демо кроз Подбожур, Трубјелу, па код Перовића, и он позвао да се окријепимо пред његовом кућом. Гостопримство је не само традиција, то је служба Богу, заиста. Пролазе камиони, аутомобили, свирају, поздрављају са три прста, неко скупљеним како се крстимо, неко раздвојеним, да нас пригрли кад их буде скупно, радују се људи. Многи стају и молитвено остају крај пута, изашавши из аута док литија прође. Многи други дају нешто некоме из литије, да узме, да се окријепи, шта се коме нашло при руци: чоколада, вода, сок... Једна жена даде 20 еура, моли да узме кум мој који је имао улогу редара. Однесе он о.Андреју. Боже, колико смо узрасли у милости и милостињи кроз ту литију, потресени.

Испрва ми је била намјера да у нека доба престанем са ходом, да идем колико могу, не волим да идем ни у ком смислу изнад својих могућности. Али, откуд ја знам шта могу, кад то више нијесу моје ноге, ни моје срце, ни моја воља...Многи исто мисле као и ја, знам.

Пролазим напријед да снимам мало, да обрадујем оне који нијесу могли бити са нама на том путу; пуштам снимке уживо, а отуда стижу поздраве, подршке и сузе. Зовем најстарију сестру, пјевамо јој "Данас нам је диван дан"- нијесам јој могла љепшу честитку послати за рођендан. Сестра млађа каже да је заплакала више пута од кад смо кренули гледајући снимке,, људи ме благосиљају што снимам, прате и чекају следеће укључење...

Боже, све си премудро створио. Тако и овај фејсбук.

И све на служби да нам буде, не да ми служимо стварима и људима као робови.

Епске сцене изнад Сланог: иде огромна колона, већ не могу ни офрље да пребројим, јер кроз кривине замакне или почетак или крај ове планинске рјечице људи. Спуштамо се ка никшићком пољу, језеро испред нас, Бијела гора на крају хоризонта, сунце највише што може у зимски дан се подигло, пјесме брује, аута поздрављају, птице се чују. Један шарпланинац стоји мирно док цијела колона прође, као неки војник који салутира паради официра!

Рекоше у нека доба да је и Новак добио у Сиднеју.

Придружили су нам се још неки свештеници, не знам ни кад. Видим наше Бањане: о.Раденка Копривицу и о.Драгана Крушића. Знам да је о.Вељо Јововић одавно у литији, можда и од почетка, а можда се придружио кад је Стравевљанима одслужио недељну службу- не знам, а није ни битно. Његова два брата се смјењују од прије почетка литије у разним улогама: возња, окрепљење, снимање, помоћ...И оба родитеља су им у литији. Цијеле породице у неколико пасова су дошле.

Мудри наш свештеник даје последњи савјет да улазимо у град и да евентуалне провокације презремо и издигнемо се изнад њих достојанством које носимо већ 35 километара. Помислиш на заблудјелу браћу која би могла то да ураде, па се мало срце стегне, али знаш да мора тако. Сви смо слободни у Христу, и само слободан човјек може бити радостан. Грч и страх је за робове гријеха, који не желе да се покају. Док преко Капина поља пролазимо, многи људи прилазе; а на Вуковом мосту послужења,поздрави, придруживања, већ је немогуће мимоићи се са аутима од толико народа који је сад у литији. Затвара се саобраћај од заобилазнице, јер је процјена да не бисмо једном траком до поноћи дошли у град, па у једном трену идемо дуж цијеле улице, касније булевара. Осјећам да ме ноге издају, кажем Марији : да ми је однекуд један гутљај какве ракије, мука ми је од воде, а добро би било за циркулацију. И она која никад ракију не пије, сложи се са мном. Кад испред мене стоји човјек са стране и држи флашу, изнио да послужи. Праснух у смијех, рекох:" Бог је вазда брзи помоћник у правој невољи". Добра нека лоза бијаше. Најслађа.

Ми који смо на свом 45-ом километру посустајемо одавно са темпом, у прве су редове нове снаге. Али истрајавамо. Она дјеца која су носила транспаренте су чила, цијелим путем су диктирала темпо. Нијесмо их могли обуздати да иду мало спорије. То су махом они што иду или су ишли у неку од школа у Бањанима, навикли на здрав ваздух, игру поваздан, крепког духа и снажног тијела и воље. Ка Булевару осјећам умор, нека жена на пумпи у Растоке ми даде велику чоколаду. Како ме баба Новка научила, понашам се по моделу "кад ти дају-узми, кад те бију-бјежи". Не дај Боже да бију, не бих могла, чини ми се.

Стискам икону, радост потпуно овладала срцем, и одједном закорачах као да ме повуче нека нова снага, смијем се као луда, мислим се - добро нам је предсједник дао дијагнозу. Ваљда је хемија одрадила своје, толики напор је произвео лучење неких хормона и сад ме "пукло" у главу. А и то је Бог тако удесио, те хормоне, и те прагове издржљивости. Баш сам срећна. Булевар пун, ријека се слива ка Саборној цркви св.Василија Острошког на Петровој главици, којег ми сви одавно зовемо Манастир. Богородичина статуа благосиља са Трга Шака Петровића, а у цркви почиње молебан. Мајка и ја уз степенице, не може се ући у храм, служи владика Јоаникије. Помислим да је и њему пуно срце радости коју су донијеле вијести са литије, која је од његових Бањана наквасала толико до града. Служи и владика Теодосије, са Косова и Метохије. И мноштво свештеника и монаха. "Измјешани свеци с анђелима, па се не зна ко је од ког љепши".

Силази литија низ степенице, поју се духовне пјесме, сестра и ја крај мајке, нешто већ ћакуламо свакодневно. А мајка бризну у плач, стежући ону икону у наручју. Каже: " О, Боже, ово заиста треба доживјети!"

Она услед околности није раније била ни на једној литији. Сестра и ја прекидосмо причу, погледасмо се, пуне нам очи суза. Ми смо већ навикле на ту силу и снагу коју добијемо од тог светог и свештеног хода до града, а мајка

нас је подсјетила како смо све то доживљавале првих дана. А и боле нас сузе наше мајке. Подићи петоро дјеце, уткати у њих сву љубав, радост, доброту, снагу, храброст и милосрђе црпећи све то са извора вјере није било једноставно. А сад неко жели да од ње, од те вјере, направи да је заблуда и мит и да загади извор са ког је једна мајка црпјела и да затрује њену дјецу! Моја мајка је пустила молитвене сузе, а изговорила благословену клетву. Ако клетва може бити таква, баш је из њених уста изашла.

Губале вас или опрале сузе моје мајке, ви који сте је заплакали. Нек вам буде по вољи, проклетство или покајање.

Још тај ход предвођен владикама до трга, благослови кроз бесједе, пјесма, молитва Оче наш, сусрет са вољенима и дан је скоро завршен.

Зовем брата, погубили смо се у гужви, да видим ће је и како ћемо кући. Аутобуси ће нас враћати од трга пред храмом, па су ушли у кафану да сачекају, да не мрзну вани. Тамо- све пуно наших из литије, изули се, протежу ноге, од умора тешко ко може да проговори. Брат вели- купили смо магнезијум, и андол, почастили сву кафану. На столовима пиће, и иконе, кесице из апотеке, већ све заједно. Такви смо, ништа нијесмо оскрnavили тиме, него и тој кафани донијели благослов. Код нас је све што нас окупља добро. И мука. Онда у аутобус, па у аутобусу пјесма, па по ауто, и онда вожња до куће. Отац срећан од извјештаја, и он изјутра гледао пренос на друштвеној мрежи, па видио неке своје вршњаке што их ноге много боље служе него њега. Није му криво, сваки свој крст.

Све у неком чуду, изгледа да не знамо шта смо тражили, али да нам је дато таман то што нијесмо знали. И да нам је таман то оно што нам је требало.

А Бог нека да да ова сила у срцима буде и љубав и храброст да истрајемо у овом ходу којим смо пошли 2.2.2020. у пет ујутро и да никад не станемо, племе моје!

Амин.

КАКО ГОСПОД ЖЕЛИ

Божија је заплакала Мајка
Уплаши се народ тога знака

А свештенство на то мудро вели
"Биће 'нако како Господ жели"

Није прошло ни тридесет дана
Кад ето ти чуднога зијана

У скупштини, без да народ пита
Закон безбожни донијела је циркусанта свита

Мислили су да ће народ и даље да ћути
Оно што се даље збило нико не наслути

Уз благослов, достојанствено јер нема шта да крије
У литије крену народ на молитву за светиње

На свим крајевима свијета срчано се бори
Ал' ипак су најснажнији у Црној Гори

Што непријатељ подмуклије и јаче омчу стеже
Тако народ јаче молитву на молитву веже

Молитва се за молитвом ниже
Сад' смо јачи и Богу смо ближе

Силу вјере сада види и ко нема очи
А злобама непријатељским народ мудро доскочи

Од бакљи, до тробојке па чак и штрумфова
Свега тога сјетила се наша снага нова

Па са тако мудрим, веселим главама
Будућност ће бити свијетла, кажем "благо нама"

Наши млади су на понос, све је како треба
Бранили би и животом оно што је претежније од хљеба

Међу свим генерацијама се пламен вјере буди
Сад ' се види ко јесу, а ко нису људи

Да вратимо осмијех Мајци, да срце је бе боли
А вјере да имамо макар као зрно соли

Овај народ ишао би и тамо гдје се гине
И поносно узвикнуо "Не дамо светиње"

Побиједи над непријатељем душа се весели
Али не заборавља да "Биће 'нако како Господ жели."

Прађедовска клетва

Никад свеци нису били ближе,
ни молитве нису биле јаче,
док се хајка над Србима диже
и некрсти витлају корбачем!

Кажу да смо за шишање овца,
ал' без стада није овца ова.
Сви под исти барјак са Мојковца!
Сви под исти барјак са Косова!

Гле светиње што сијају Пољем
и Брдима одјекују звона!
Што су Турци смиривали кољем,
то се пело у небеса бђна!

Што је пало од сабље и кóца,
што молитве носио је ветар,
то је данас са сина на оца
Вијенцима овјенчав'о Петар!

Па зар данас да идемо милом?
Да нам рђа крваво ордење?
Удри, роде, и милом и силом,
сад највише треба им бодрење!

Удри, роде, за живот наш худи!
Јече звона, а лелече Мајка!
Хоће да нам чупају из груди...
Сваки олтар - срце у јунака!

Са Господом и са вером чврстом,
и са нашом прађедовском клетвом,
бранићемо барјаком и крстом
ово наше - и свето и клето!

На Виду

Слушам
Тужну поворку светог звона.
Ударају таласи.

Ћутим
Јер мук одаје пошту за сву патњу
Страдалника нашег рода.

Стојим
Негдје далеко у туђој земљи,
Гдје српства бол се ногом гаси.

Преклињем
Свевишњега за опрост грије'а
Мученика јонског Хада.

Окуј,
Есхиле, невине Прометеје што
Отеше ватру дивовима.

Гледам
Свети крсти провирују
Испод плаветног покривача.

Молим
За оне злопатнике што нечујно вриште
У алеји светих витезова!
Споменик жртви тихо се таласа.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Ко сте ви,
што отимате векове ?
Који је месец над вама?
Ко сте ви?
Из које сте приче изникли?

Не отима се Свети дом!
Не да Свети Василије-
дому Свом ' !
Да оде- где био није!
Не отимају се векови,
покретом хартије!
Казнит' ће вас Господ-
ако већ није!?
Не дамо...
Зима, 2020.
Две силе,
добра и мрака!
Не дамо, Светиње!

УПОВАЙ НА БОГА

В близком ли пути, в дальнюю ль дорогу,
Поле перейти, – уповай на Бога.
Осени крестом скорби и печали
Излечи постом, чтоб не огорчали.
Не суди других пред судом всевышним,
Не буди их лихо, осуждая ближних.
Помяни друзей и родных, и близких,
Им слезу излей вслед на обелиски.
Он направит путь, сохранит от злости,
Приоткроет суть ликом на киоте.
В близком ли пути, в дальнюю ль дорогу, -
Без труда пройти можно только с Богом.

Не дай вам, Боже,
Пить вино разлуки,
раздаривая яблоки раздора.
Не дай вам, Боже,
Плыть по морю скуки
И одиночества, не дай вам, Боже.
Пусть к вам слетают голуби на плечи,
а все ненастья пролетают мимо.
Неправду говорят, что время лечит,
Любовь - она вовек не излечима.
Так дай вам, Бог, веселья полной чашей,
И отраженья лиц в глазах друг друга.
Так дай вам, Бог, прощенья и участия,
И непорочность солнечного круга.

СКАЖИ СПАСИБО БОГУ!

Когда нет слов и мысли все убоги,
И заслоняет веру полумрак,
Скажите, поклонясь, спасибо Богу.
Скажите без мольбы, а просто так.

Когда на сердце мнимая тревога,
Когда вас, обижая, предают,
Скажите без мольбы спасибо Богу,
И не сочтите за великий труд.

Когда от вас любимые уходят,
Когда беда у вашего порога,
И старость хороводы хороводит,
Скажите и тогда спасибо Богу.

Он так давно "спасибо" Ваше ждет,
Чтоб указать спасение душе
И ангела для помощи пошлет,
А может, и прислал его уже.

ДУШУ НЕ ДАМ!

Хоће да узму прсвославље од искона,
древна места где се Света тајна извршава,
милозвучно на молитву што позивају звона..
Није од људи! Опет нас ђаво искушава.

Злог се Српска душа никад плашила није.
Крстом се штитимо молитвом окупани.
Не бројимо колико глава имају змије.
Србин душу не даје већ до гроба брани.

Икону, Славу, порту у којој се чедо крштава,
сваку стопу земље где се Оче Наш моли,
монаштво које нас подвизима спасава,
мирис тамјана и босиока који се од рођења воли.

Зар сте први злотвори који би отели?
Пробали разни ал' наше сачувасмо деци.
Хоћете туђе верујући земаљској сили.
Нас са неба осмехнути благосиљају свеци.

Не! Дати нећемо, праведни бес из нас куља
што сте помислили да скрнавите мошти свете.
Река тече бистрија кад се очисти од муља.
нити сте нам били браћа нити ће да будете!

Не дам светиње

Клечим, у молитви склопљене руке,
Оче Наш уснама из душе говорим.
Моје су мале какве су Христове муке,
бедем душе да браним из костију снагу створим.

Нећу дати отимачу ни прст да стави
на освештану земљу порте црквене.
Жељу да је отме нек' у корену заустави
не дам да прљају храмове молитвене.

Веру, једину, православну, чисту
морам да сачувам својој деци.
Изворну, благу и од увек исту
у крви су за мене сачували преци.

Боље се повуците нечисте силе!
Молитва, из срца, до неба се пропиње.
Ко је за Србе тај, некакав Миле?
Ни већима нисмо и не дамо светиње.

Српске светиње

Св. Сава снеба сад у Србе гледа,
да проклетство наше
заувек нестане,
сложите се браћо
да православље опстане.

Да нам српска Црна Гора
светиње сачува
и Косова ће бити наше
јер нас Бог сад чува.

Вратимо се вери,
вратимо се цркви,
православље наше
јаче и од смрти.

НЕ ДЕЛИТЕ СЕ БРАЋО

Иста вас је мајка родила
Својим млеком задојила
У истој цркви крстила
Безброј радости за вас чинила

Не слушајте празну причу
Бездушних неверника
Што на туђој несрећи
Своју славу стичу

Зар се не плашите греха
Ваших и предака са неба
Помажите једни друге
Делите парче хлеба тако треба

Они су жељни славе
Не презају ни од Бога
За ситне паре скидају главе
Издају брата и оца свога

Останите заједно
Свима вам је исти Бог
Чувајте своју веру
Као зеницу ока свог

Све ће бити и проћи
Покајање ће вас стићи
Волите Крст Часни и своју веру
Не продајте веру за вечеру.

ДРЖ'!!!

Није Лазар дао главу,
нит' је Милош закла' цара,
да би ИКО о Косову
с душманима преговара!

Леовац се Пеђа није
са погани за гркљан 'вата
да Косово неком дамо
без трећега свјетског рата.

До судњега дана држат'
и нек знаде цјели свијет
није КосМет парче земље
но ту лежи српства цвијет.

Врећа жита није КосМет
да тргују с њим кад треба
то је олтар, част и слава
то је Сунце српског неба.

ПЕСМА ЗА СВЕ СРБЕ

Где год да смо Србијо моја
Црвено, плаво, бело
То је наша боја
Волимо те, волимо, Србијо
Не дамо ти, не дамо ти
Ниједан наш део.
У нашим си срцима
Ма где Србин био.

Застава нам боје,
Црвено, плаво, бело,
На бриц панталоне,
Па шајкача и опанци,
То нам је одело.

Обичаје наше и посела волим,
И прасенце на ражњу,
Тешко да одолим.
И ракију шљиву, ко' шумадијски чај,
Па коло моравац, е то је Србин знај.

ЗНАМЕЊА

Замириши мирисом тамјана,
Као пољем покошена трава,
Испричај ми причу од постања,
Из предања србских вјеровања.

Да ја сазнам како је све било,
У знамење што се претворило.
Да препознам по мирису сијена
Кад је млада трава покошена.

На почетку бијаше ријеч,
На крају Вечера тајна,
А тридесет сребрењака,
За нејака који до истине,
У вјери посрне.

На почетку бијаше ријеч,
На крају воља Божија,
Кад син рече:
- Овај хљеб је тијело,
А вино крв моја,
Храните се и нека Ваше дјело
Буде вјера и храна која
Вашим жилама тече.-

На почетку бијаше ријеч
И данас мила свима,
А нама оста да се, послјије поста,
У име Оца, Сина и Светог духа,
У причест, нафора и вино узима.

На почетку бијаше ријеч,
А прва ријеч се не пише,
Она је ту кад нам је тешко
Тамјаном да замирише.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

ДАНАК СВАНУ, ЈАРКО СУНЦЕ ГРАНУ,
КОМСКА ВИЛО, ШТО СИ УРАНИЛА,
ИЛ' НАМ, ВИЛО, ГЛАСЕ ДОБРЕ НОСИШ,
ИЛИ БАРЈАК, СЛОБОДЕ ПРОНОСИШ
ВАСКРСЛА ЈЕ ЧАСНА ЦРНА ГОРА,
УСТАЛА ЈЕ, БРАНИТИ СЕ МОРА,
УСТАЛА ЈЕ, СМИРИТИ СЕ НЕЋЕ,
ДОК ГОД БРАНИ СВЕТОСАВЉЕ СРЕЋЕ.
ТИ ПОЛЕТИ С' ЛИТИЦЕ СА КОМА,
И ВИНИ СЕ НАШОМ ЦРНОМ ГОРОМ,
ДА ТИ ВИДИШ ШТО ВИЂЕЛА НИСИ,
ПРОБУДИ СЕ ЧОЈСТВО И ЈУНАШТВО,
ВАСКРЕСЕЊЕ НАРОДА СЕ ДЕСИ,
С' МАНАСТИРА ЗВОНЕ ЗВОНА!
УСТАЛА ЈЕ ЦРНА ГОРА.
КОМСКА ВИЛО, СТУПОВЕ ОБИЋИ
И ПОЛЕТИ ЦРНОМ ГОРОМ,
СВУДА НАРОД СНИЈЕГ ГАЗИ
И СВОМ ХРАМУ ОН ДОЛАЗИ,
ДУРМИТОР НАС ХРАБРИ ЗОВЕ
ДА СЛУШАМО ВИТЕЗОВЕ,
ЧАСТ И ВЈЕРУ МИ НЕ ДАМО,
ЗА ВЕЧЕРУ.
КАДА ДОЂЕШ КРИПТИ ЊЕГОШЕВОЈ,
ПРЕНЕСИ МУ ЧУДО НЕВИЂЕНО,
МОЖДА БИ СЕ ЊЕГОШ ПОДИГАО,
ДА ОН ВИДИ ШТА СЕ УЧИНИЛО,
УЧИНИЛО ОД ЊЕГОВЕ ЦРНЕ ГОРЕ!
НАМЕРЕ ИМ НИСУ ЧАСНЕ,
ВЕЋ СВЕТИЊЕ ГАСЕ НАШЕ.
УСТАО ЈЕ НАРОД СВЕТИ
И СА КРСТОМ МИРНО ШЕТА,
ЛИТИЈАМА БОГА МОЛИ
И УЧИ НАС КАКО СЕ КРСТ ВОЛИ
УСТАО ЈЕ НАРОД ДИЧНИ,
ХОЋЕ БРАНИТ ВЈЕРУ ДРАГУ,
И ОСТАТИ НА СВОМ ПРАГУ.

СВЕТИ БОЖЕ ВАСИЛИЈЕ
ЗАШТИТИ НАС ТИРАНИЈЕ,
НАРОД ТВОЈ ЈЕ ВАСКРСАО
И У ВЈЕРИ ПРОГЛЕДАО
НЕКА ИДУ СВЕ ЛИТИЈЕ,
ОД КОМОВА, ДУРМИТОРА
И ЛОВЂЕНА ПА ДО МОРА,
УСТАЛА ЈЕ ЦРНА ГОРА
НЕКА ЖИВИ ЦРНА ГОРА!
СВЕТИЊА СЕ БРАНИТ МОРА!

СВЕТИЊА СЕ ОБРАЗОМ БРАНИ

Шта би била зима без снега и иња
Шта би било српство без светиња
Шта би била братска Црна Гора
Без Ловћена и без плавог мора

Овако браћо више не може даље
Змији се ногом за врат стаје
Зна се шта неверник потајно кани
Светиња се образом и животом брани

Коме требају кржави барјаци и сабље
Коме смета православно Србље
Ко о томе сме да мисли и говори
Ко жели пропаст братској Црној Гори

Ко гура православље у таму
Ко жели Србију слабу и саму
Да јој се историја славна избрише
Да је нигде нема на карти више

Црногорци браћо наша драга
Јунчке вам части и образа,
У заједништву наша је снага
Тако је од Косова и Цара Лаза.

Коме братство није мило
И небеско Савино царство
Нека пуца просто му било
Није за сваког част и достојанство

ЛИТИЈА

Лаганим кораком за кораком
Креће јунак за јунаком
Мирне душе срца чиста
Да одбране вјеру Христа.

Сложно сада као један
Нико није мање вредан
Под једним небом стојимо сви
Баке, деке, дјеца и ми.

Кроз срце града мога
Пролази литија Исуса, Бога
Амфилохије са многаја лета
На челу колоне с нама шета

На тамјан сваки кутак мирише
Пробуђен народ као један дише
На глас молитву зборимо
Теби се Боже молимо.

Услиши молитве на хиљаде нас
Молимо за мир, вјеру и спас
За љубав, наду и просветљење
Молимо те за избављење.

16.02.2020

НОЋИ ТИХОВАЊА...

Још једна ноћ се лијено протеже,
развлачи,
храмље,
као уморна старица
која боре своје броји,
а године вјешто скрива...
Тетура попут пијанца,
који ноге своје непослушне
преплиће у трави,
у шипражју,
у шаш,
са жељом
да пробуди уснулог врапца...
Студен леди дах,
миомирисом ноздрве се пуне,
кроз плућа разбуктава плам,
под кораком пуца лед,
крв све топлија бива...
Вријеме је.

Вријеме за тиховања,
да у себи молитву зборимо,
дотакнемо себе
до последње честице свога прапостојања...
Како би се у висине винули,
исконски чисти,
опрани од грехова,
окупани истином
из Светих књига....

Да
кад пред Твоје ноге станемо,
знамо,
да чинисмо праву ствар,
у ноћима тиховања...
Када кроз молитву
спознамо рај,
и уједињење,
када схватисмо да Ти си ту,
баш ту,

гдје вечерас стајасмо
он, она и ја,
и хиљаде других...
Ти си увјек био ту,
али ми нисмо...
Атеисти, комунисти, агностици...

Ноћи тиховања су за све,
који се моле искрено,
чисто,
из срца,
и бране
све што им је свето...
Шетњом,
покајањем,
истрајношћу,
храброшћу
и праштањем...

Све ближе смо Теби
на вољу и правду.

И ова ноћ прође,
клатећи се
к'о казальке на сату,
и проћи ће их,
не зна им се броја,
док не схватимо
јесмо ли још на дну
или смо ближи спашењу
и васкрсењу,
јесмо ли ближи Теби...

30.01.2020.

ОРКАНИ ДОЛАЗЕ

У "долини Богова" посрнули Анђели падају
Изван тог језгра крече и фарбају
Тамјана мирис градовима се шири
Са запада опет долазе Вампири ...

Преживјесмо "Бљесак" један у ноћи
Тада са свог прага морасмо поћи
Прегрмесмо и страшну летњу "Олују"
Зато сад пјевамо да сви чују:

"Не дамо светиње
И да нас "Оркани" руше
Не дамо светиње
Из своје душе
Можете нам узети куће и домове
Ал' не дамо наше свеце и Храмове. "

У земљи чуда безакоње влада
Препао се и снег па неће да пада
Само хладне кише лију
Лица безбожника да умију.

Сви закони у воду падају
Ниједан није тако вредан
Чему ли теже, чему се надају
Бог је на небу и само један.

У слободној земљи слободе нема
Гадно се нешто у тајности спрема
Не смијеш на улици руку дићи
Што ти неће с пендреком прићи.

Десет на један, једначина ил' мјера?
За молером ето, пустише и кера
Ако треба учиниће свашта
Само батинашима све се опрашта...

Историја нека нова се пише
Све што је ваљало сада се брише
И Светитеља Саву више не славе
Шта урадише усијане главе...

Неким бићима ништа свето није
Ни учитељ Сава, ни Свети Василије...
Небом опет чудне "птице" пролазе
Слутим већ одавно, Оркани долазе...

Затворих очи, у тишини ноћи
Замишљах дан када све ће проћи
Затворих очи да разбистрим ум
Кад зачух пјесму, пјева Универзум:

"Не дамо светиње
И да нас "Оркани" руше
Не дамо светиње
Из своје душе
Можете нам узети и куће и домове
Ал' не дамо наше свеце и Храмове."

28.01.2020.

Не дамо светиње

О, зар је дошло време
да се за светиње отимају људи!?
Знате ли ви да се на светом месту
Божије чудо само буди?
Ко то мисли да светиње може као играчку
да преместа из руке у руку,
купује, продаје цењка се
и Богу суди?
Ко мисли да може духом да управља,
тај не зна да је Господов дом у нама.
А ми само грешници његови, небеска стада.
Коме је то тешко време
које смета кроз време
Што светиње ту стоје и својим звонима
и даље звоне.
Оне се отимача не боје
Њихове зидине су превише старе
за нове владаре.
Исувише вам ту велика ризница треба
где бисте сакрили сва отета блага са неба.
Научите већ једном вашим овоземаљским даном
Да још ни један човек није успео
овладати небеским храмом
Зато не дајте светиње да напуште ваш дом
Свако у срцу свом нека направи свога крста
свети трој
Не украдосте нам Бога из срца свога
Самог себе се бој
У име Оца и Сина и светога Духа – СТОЈ

НЕБО КРСТООБРАЗНО

Осветлало се небо лепотом
вазнетих,
звездано небо сјајем просија
крстообразно,
свеславна земља данас се окити,
разбуди.

Звоне брда одјеком гласа,
Све се рађа,
тка се разбојем развитог спаса
у одјеку снажном,
свепреданом.

Јечи реско клепетало старо
од монашког духа,
од многих недуга.

Сивило небно тек обзорено
губи се зраком обасјано,
имена знаног крстообразног,
тек пронађеног и пробуђеног.

Слива се одјек, камен бриди,
молитвом душа јасно се види
од снажног гласа,
свесрпског спаса.

БРАЋИ

Господо врла монтенегријци
расрбљују вас неки туђинци
завађају вам очи у глави
строги чувари, неки странчари
пуних џепова, дугих репова.

Руке грабљиве
Јадраним муте,
образ прљају,
у крви братској
гле, уживају.
Звона звоне,
Срби се роје
за крстом славним
православним.

А, испред народа
барјак вије лично он
свети нам Василије,
за њим громови
до Никшића
светога петра,
владике Његоша.

Са неба сунце крстолико
истину прати,
сјајем проникло,
и растерује црне облаке
што Црну Гору болно надвише.

Чуди се васцела васиона
где Србин Србина
из цркве склања.

Батина братска
иконе слама.

Ватра се шири
са Балкана.

Грабеж се зацари,
земљом влада.

Међу нас ситно,
за пару продају.

Задње је време пред вратима
цркву нам српску
деле међама.

Засијала Црна Гора

С неба сунце обасјава,
сури облак развејава,
крстолико погледава
народ што се Богу клања.

Срби нагло пробуђени
путем газе, све пролазе,
сами себе надилазе
с иконама на грудима,
са молитвом на уснама.

Црни Гора засијала
православљем пробуђена,
оком Светим погледана,
српством дугим прослављена.

Понос роду и монаштву,
слава српскоме јунаштву,
светом Сави и моштима
многих српских светитеља.

Све у народ погледава,
кроз крст што се ту прославља,
сјајна српска света глава,
нека им је навек слава.

Црна гора

У Црној Гори данас се песма ори,
Сваки праведник се за Христову веру бори,
НЕ ДАМО ТИ СВЕТИЊЕ,
Мило издао си Св. Василија
Проклета ти душа била...

Ударио си на цркву православну,
Хоћеш Србину да забраниш крсну славу,
Наредио си да хапсе и да туку,
Ниси ни свестан да ће праведници по улицама да те вуку.

Колоне људи по улицама иду,
Хоће сви са власти да те скину,
Цртају тробојке по Црној гори,
И народ ти јасно говори,
МИЛО НЕ ДАМО ТИ СВЕТИЊЕ...

Док кандило на Острогу гори,
Амфилохије има да збори,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ,
Своје цркве народ брани,
Праведници су на Божијој страни

Мило, протести неће стати,
Срби ће своје цркве бранити...

Не дај сине светковине

„Ој лијепа мајска зоро“
Дошло време Црна Горо
Да се брани што је Српско
Што отима душман дрско

Да се брани Лазарево
Па и оно Његошево
Да се Ловћен не постиди
Предак стари кад то види

Шта му ради поколење
Ову муку и блаћење
Свега оног што је Српско
За њих није то Божанско

На светињу ударили
Своју мржњу нису крили
На крст Српски ударише
Па се папи поклонили

Устаните браћо мила
Јуначка је земља била
Још се памти од давнина
Научио отац сина

Недај сине земљу своју
Па погину у том боју
Ја сам за њу живот дао
И светиње сачувао

Крени данас нек свет види
Ко колена свог се стиди
Осветлај ми образ сине
Брани Српске светковине

Чувајте се

Чувајте се кршни Срби и девојке ко виле у овим тешким и
смутним временима.
Зауоставите шкргут зуба пред неправдом , Бог код вас станује и
пронаћиће излаз из ове ситуације.

Сетите се само свога камењара и оних људи који су усред те
камене пустиње рекли " садићу овде грожђе нар мандарине и
маслине " !

И голим рукама домаћин те пустоши склањао је камен по камен
неретко и мацолом тукао по жеженом сунцу огромне стећке
положене вековима ту на земљи.!

И после две деценије ти домаћини су добили хектаре и хектаре
плодне земље на којима сада расте слатко воће и продају га добро
живе и имућни су изнад свега!

А могли су да оду било где где земље има али ово је њихова кућа
ово је њихов дом ту му је и братство и племе ту је његов род а
касније је дошао и пород.

Е та вера да са муком ствараш и усрдном молитвом се обраћаш
Богу и у ту визију да ће бити боље и снажне мишице које су
крчиле планине од камења .

Благородни су њихови наследници поља маслина нара мандарина
и чокота лозе где одлично вино ствара.

И шта је сад власт нељудска и не српска наспрам мука срба да
опстану на својим огњиштима ништа.

Само тако , полако , не могу они преко Светог Василија и Бога
који све то гледа.

Ви сте носиоци новог миленијума Срба привољених трпљењу да
би време показало ко су прави православни и ко су Срби у миру и
молитви.

Многим од вас је тешко знам под притиском сте где год да радите али ваше су руке пуне жуљева и доброте и увек се једни другима обраћате са здраво да си ми брате.

Само мирним путем показате снагу коју ови други немају.
Показате радишност и веру коју хоће да забране и протерају.

Показате отпор на који они нису навикли и на који они немају одговор.

Још један дан победе моја братска и брдовита Црна Гора
венчаном са српским морем.

Орао изнад Црне Горе

Соко сиви лети широм Црне Горе и Србе гледа и пита се какве се
то колоне праве.

Орао му прилети у лету и одговори " то се мој соколе Срби за
опстанак боре".

"Да светиње православне српскога хришћанства сачувају од
неразборитости и похлепе владара".

Сада се колонама по селима и градовима узносе молитве за спас
Црне Горе.

Сада се српски образ брани!

Сада се брани Христова црква и у граду и на местима страдалих
српских војника у ратовима прошлим који у шињелу имаше само
слику иконе да га чува.

Молим вас и волим вас браћо и сестре у Христу што се нађосте у
право време и на правом месту!

Иако ви то сада можда не видите али сада се води одсудна
невидљива битка !

Бити остати и на земљи својој опстати.

Своју веру одбранити и светиње сачувати.

То ти је мој соколе а ја идем даље да надгледам колоне у
летијама што се одасвуд крећу али цркви својој и манастиру
своме се моле за спас благодат и хришћанску срећу"!.
[124]

НЕ ДАМ ТИ НИШТА

Не дам ти цркву Пресвету Петку,
у њој се молим и свећу палим,
за здравље живих и покој мртвих,
у њој сам срећна у њој Бога хвалим...

Не дам ти брдо изнад мога града,
чудесну љепоту прелијепог храма,
Георгија Светог што град обасјава,
а ти га оћеш без стида и срама...

Не дам ти Тројице из оне љепоте,
тишину која душом ми пири,
ни оне фреске ни чесму чувену,
мирис тамјана што ми душу смири...

Не дам ти никад ни цркву малену,
а ти уједаш ко ситна осица,
изнад језера што гордо стоји,
упамти добро то је Дубочица...

Не дам ти никад Довољу малу,
што стоји поносно изнад реке Таре,
у њој је спасење од теби сличних,
а ти би под шапу велике и мале...

Не дам ти никад али за инат,
и шта ми потом питању смијеш,
Прокопија Светог из мојих Шула,
то тужно мјесто гдје сузе лијем...

Не дирај светиње јер Бога има,
па стигне клетва у зао час,
вјековно наслеђе Србскога рода,
изроду на срамоту поштенom на спас...

Не дам ти ништа то није твоје,
не дирај светиње ту горе свеће,
а ти би да газиш е неће моћи,
ни твоја до зоре горети неће...

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

У име Оца Сина и Светога духа,
ти ћеш са трона брзо да паднеш,
икона проплака у дјечјој ручици,
док звоне звона манастира Златеш...

Никад ти ништа свето било није,
певише је народу твојега зала,
виђе ли јадан да не би далеко,
бјелопољска црква Петра и Павла...

Све си под шапе згазио своје,
сиротињу створио и хтио би још,
свијеће гореу у име литија,
тамо гдје сија манастир Тврдош...

Народ је усто муке му је доста,
трпио зулум ево тридес љета,
Милешева Студеница а и Патријаршија,
боду ти очи Светиња ти смета...

Немо те гледа Раковца дична,
Патријарх Павле у чуду се чуди,
ко се то дрзнуо на наше Светиње,
ретко је ко човјек а мало је људи...

Лазарице цркви твој Благослов иштем,
док Милица моли браћу јер то могу,
Каленић у цвећу а и Љубостиња,
браните Светиње а ширите слогу...

Опрости ми Боже Острог те проклиње,
јер свака вјера ту је нашла спас,
тамјан ми мири чак од Хиландара,
бранимо Светиње у име свих нас...

Писати могу још до зоре ране,
и стотине стихова док теку дани,
Светиње твоје никад биле нису,
јек звона чујем плачу и Дечани...

Кандило иконе и славски колач,
молебан служи манастир Жича
не дамо Светиње од њих даље руке,
овде се моја завршава прича...

МАГЛА НАД КОСОВОМ

Гледам те, Косово, али ништа не видим;
твоје лице густа магла обавија.
Слепе те очи са надом траже,
али посађено семе зла тихо клија.

Гледам те, Косово, и тешко ми је.
Где несташе твоји верни пастири?
Где несташе звук фруле и дечјег смеха?
Тужни су заборављени манастири.

Гледам те, Косово моје, а ниси моје;
твоји божурови сад за друге миришу.
Чеда твоја, расути драгуљи,
за тобом жале и у немоћи уздишу.

Гледам те, Косово, кроз неке туђе прозоре,
гледам твоје разрушене куће и твоја поља пуста.
Гледам те, Косово, ал' ништа добро не видим;
вешто те је скрила ова магла густа.

ПРАЗНА КОЛЕВКА

Далеко су корени мојих снова,
још су даљи божурови мога Косова.
Спаљена колевка неутешно пати
да се румено чедо у њен загрљај врати.

Зелене се поља сад за туђе очи,
пољско цвеће и Сунце што више не сија.
Све што некад беше, све нестале преко ноћи.
Ал' наше је свето место - Косово и Метохија.

Заборавише сви нашу војску, јунаке,
заборавише храброст наших старца и младића.
Заборавише да је ту некада галопирао Ждralин -
храбри коњ још храбријег Обилића.

Одувек су знали да отимају, грабе,
туђу срећу, богатство, све што се отети може.
Незасито пили крви, гризли до костију;
нису могли да се засите само коже.

Још јато гавранова памти плач мајки
што за синовима својим помреше од туге,
и беспомоћне руке склопљене у молитви,
кад дани бејаше неизвесни, а ноћи бескрајно дуге.

Кад је ноћу небо под теретом звезда,
само над Косовом бескрајна празнина зјапи.
Над Косовом више Сунце не сија,
али се на светињама, поносно, крст злати.

Никада неће пресушити мајчине сузе,
ти невини бисери што срца ломе од бола.
Као што никад неће нестати трагови крви,
пред којима лаж дрхти, незаштићена и гола.

Далеко су корени свих мојих снова,
и уништена колевка што се празна клати;
још су даљи божурови мога Косова.
Румено чедо нема где да се врати.

**ВЈЕРА СЛАВНА – ВЈЕРА
ПРАВОСЛАВНА**

Благодат Светога Духа
Данас нас опет сабра,
И сви узевши Крст Твој
Говоримо: благословен
Који долази у име Господа.

За славу Небеску и Крст Часни
Положени су многи животи.
Бранећи своју вјеру од туђина.
Нашу Свету земљу Немањића,
Што нам Свети Сава као завјет
Остави, да чувамо огњишта
И наше Светиње као драгоцјено
Благо.

Слиједећи пут ГОСПОДЊИ,
И пут Христових апостола,
Никада се нисмо поколебали,
Поучени Христовим ријечима
„Који вјерује у мене, има
Живот вјечни„.

Сјетите се и Светога Николаја,
Када је огњеним ријечима
Нашу вјеру бранио тврдећи,
Да је вјера славна, само једна
А то је вјера Православна.
Па све до данашњег дана.

УКРАСИ Господ име Ваше
Славом и поносом нашим,
А душу небесном радошћу,
Па се сјетимо се и поменимо
И СВЕТОГА ЦАРА ЛАЗАРА,
ЧИЈА ЈЕ ВЕЛИКА СЛАВА
И ПОБЈЕДА НЕБЕСНА,
СЛАВА НЕБЕСКОГ ЦАРСТВА.

Украсили сте вјеру Православну
Предивним Светим храмовима.
Наша Света земља обилује
Прелијепим манастирима,
Посебна радост и понос свих нас
То је ОСТРОГ, и Острошка пештера
Духовног нам ОЦА СВЕТОГ ВЕСИЛИЈА
ЧУДОТВОРЦА, АРХИЈЕРЕЈА,
БРАНИТЕЉА ВЈЕРЕ ПРАВОСЛАВНЕ.

Слава и похвала српскога рода,
Понос и радост монаха и свих
Православних вјерника.
Свети ОЧЕ ВАСИЛИЈЕ,
ПРАВЕДНИЧЕ НАШ,
Заштити од свих нечистих сила,
И утврди на путу Православља.
Помилуј и спаси од нечастивога.
Светило си душе Православне,
Што кроз мошти чудотворно
Свијетлиш,
Ти обасјај и нас,и народ свој
Свјетлошћу истине и утјехом
Небесном.
Умоли ХРИСТА Бога ,
Да благослови правовјерни
Народ наш, да утврди вјеру
Православну и братољубље
У народу твоме.
Помилуј и спаси народ свој,
Молим ти се искреном,
Молитвеном душом.

Поучени поукама СВЕТОГА
ПАТРИЈАРХА ПАВЛА

БИТКА ЗА ДУШУ

Горо Црна, колевко јунака
мајко мила, чврста, стеновита
ти си сведок крвавих битака
славом дишу недра брдовита.

Памтиш ли, Горо, дична времена
кад ти је чељад храбра била
без роптања од тешког бремена
орловима ширила си крила.

Сузе, Чарна, болне си гутала
притисли те тешки јад и мора
брука ти је мисли нагризала
к'о да никад неће сванут` рујна зора.

А сад, Црна, дижеш главу горе
светлају ти и образ и чело
људи слити у широко море
док као једно куца срце врело.

Знају, за душу се битка води
светиња се одбранити мора
уским путем ка светлој слободи
поносито иде наша Црна Гора.

ОДБРАНА НЕЗЕМАЉСКОГ БЛАГА

Христолики људи у литији ходе
ка истоме циљу путеви их воде
на уснама песма, у срцима снага
решени да бране неземаљска блага.

Све од севера па до плавог мора
устала је сложено цела Црна Гора
чељад носи барјаке и иконе свете
не хаје што изроди жесте се и прете.

Народ завет даде Петру Цетињском
и оцу Симеону, старцу Дајбабском.
Благослов им посла и свети Василије
да чувају оно што је најмилије.

МОЈА ПОДРШКА

Црној Гори пружам руку
да покажем мирну луку
што душмани јој отеше
кад мамону се приклонише.

Песму пишем Црној Гори
нека она јасно збори:
У шетњама чврсто истрај
и све свето нам сачувај!

Црној Гори поручујем:
Ево, орден ти уручујем.
Поетиним блиста сјајем,
подршку ти и ја дајем!

НЕВРЕМЕ

Ко курјак
траг вам њушим
лешина трули,
иако мисле да су врли
смрде.
У снегу трагова нема
звери су у својим брлозима
чекају
нада их греје.
Кренула је хајка
Господ путоказе даје
сваки ко верујући је
мора да истраје.
Светиње нас опомињу
нема предаје
нема назад.
Не бежи се од Свевишњега
већ му се приклања
мошти се свете љубе
да се људи не изгубе
у овој тмини,
невреме, тешко притиска
род мој.
Породица, јер то и јесмо
љубав и вера
Победиће.

МАНАСТИРИ

Пре много година
на поклоничком
путовању, са ћерком
сам била!

Острог, Морачу
Дајбабе манастире
сам посетила
Какво радовање
за ћерку и мене
Као да сам
у родну кућу
крај Љига
закорачила!

На фрескама
живопис нашег
Господа и Богородице
и свих наших
краљева са
ореолом светитеља
сам видела.

Дани беху
јесењи, топли
око Крстовдана
земља пасивна, добри људи
благи, југ је то
А и море угледасмо.

Језик звучан
жубори као вода
српски се зове
а земља је Црна Гора!

Домовино мила.
Као Југа јака си била,
а зашто си се поделила?
Многи би да те приграбе себи,
јака си... не даш се,
никуда ти не би.
И сада си Србијо земља јака,
отац и мајка својих предака.
Ти имаш све....
Шуме, поља, реке, планине
и рудна богатства,
себично браниш сва своја братства.
Много пута су те рушили...
Нису те срушили.
Да ти узму, хтели су све,
али ти си рекла НЕ.
Па и кад си дала синове своје
и тада... рекла си НЕ.
Из тебе су славна имена проникла
земља си мала
а тако велика.
Ти си центар овога света,
ниси остала сама,
уз тебе су јужна
и северна страна.

Светиње

Како да вас пригрлим на груди
и сачувам од студени невидовних?
Како да вас избавим из ропства
и ослободим од беса нечувствених
Богородице Љевишка,
Високи Дечани,
Цркво Светих Апостола?

Како да скинем омчу
од бодљикавих жица са ваших ореола?
Како да вам повратим фреске
преко нагорелих зидова
Цркво Светог Спаса,
Цркво Светих Архангела,
Цркво Светог Ђорђа?

Зар да мученичка тела
чувају ваше капије и прагове?
Видите ли избеzumљени људи
да се одрубљене свете главе
узидавају у темеље спаса!

*И када ми душа у невољи тоне
помози, помози Свети Харитоне...*

ДОГОДИНЕ НА КОСМЕТУ

Манастири плачу, иконе јецају
Силна се несрећа разлива свуд
Опустела села у косметском крају
Из згрченог срца разлива се студ

Од искона српска је земља био
Источник вере, саборник Српства
Док га некрст није опоганио
Затирући свуда трагове крста

Звери не могу друкчије бити
Већ зверињак градити око себе
Све српско што им је шака пало
Мучили, убијали без потребе

Жута је кућа ризница страве
Где се на живо органи секу
Због новца невине узимали главе
Јунаку, Србину и Човеку

Злочинци шиптарски нећете дуго
Заклетву Србин сваки ће дати
Тренутак само кад дође прави
Да своју колевку себи врати

Из многих грла чује се сада
У православну браћу се полаже нада:
“Вратићемо земљу свету,
Догодине на Космету”

МОЈ КОСОВСКИ БОЖУР

Можеш ми га отимати
али само на кратко
не дуже од уздаха
а краће од очињег трептаја

Можеш ти црна орлушино свашта
али не довека

Уморићеш се
јер не умеш да (са)владаш
силан си и крволочан
крв је твоја жестока
а ја од Бога имам дар
да чекам

Милост и Самилост кад треба да дам
Црвене божуре од искона имам
од неба их купила за сва времена

Мораш ти слатком крвљу да се појиш
кљун на нејачи да оштриш
али не довека
јер ничија није вечно горела
Лоповлук ти венама бруји
орлушино црна
и себе си са барјака од мене украо
Име моје присвојио
јер своје никад ниси имао

Бојиш ли се Бога
зебеш ли од мене
Проћи ћеш седам кругова пакла
јер шта су неимари са Богом саградили
ти срушио са нечастивим

Свевишњи и време раде за Божуре

А тебе ко шиша!

ОЈ, ИСАЧЕ, ДИВ – ЈУНАЧЕ...

Ступа војска одабрана
Љубављу наоружана.

И са штитом Бога Христа
ока бистра, срца чиста.

Предводник им,
први међ једнаким.

Крочи Исак
кроз мећаву
узорито дижућ главу.

Има чим да се поноси:
Грлећ Христа,
Крст проноси.

Зна он добро од вајкада
на чијој је страни
правда.

Следећ завет праћедова
себи дао у задатак
Српску Цркву да одбрани
од некрста и врагова
Крстоносац зорни Исак.

Блажен да си див - ђетићу
и делије што те прате.
Ви сте крепка светлост бићу
јер нам наду остављате.

О, Србине, ако каниш
да светиње ти сохраниш,
памти име Сивог Тића:
Исак од Симићевића.

ЈАКОВЉЕВА ПЈЕСМА

Одјекује под небом златно слово,
то сужњи о слободи поју,
рађа се вјера и човјек наново,
услиши Господе и молитву моју.

У трену бјеше од трња та стаза,
ко њоме гази вјенац Христов прима,
мален сам Боже и дрхтим од мраза,
али сам твој и за тебе ме има.

Ова су мољења ко бакини колачи,
тако су топли и ти их волиш,
кажем брату, све је добро и не плачи,
знамо горе да за нас се молиш.

Док пливамо ријеком људскости нове,
свака свијећа срце озари,
то твој нас благослов у походе зове,
дух се рађа и не стари.

Још трагом Светога Саве корачам,
и пјесму му даривам пред свитање,
мален сам Боже ал кроз тебе јачам,
ал једно не дамо, НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ.

Док нас за руку држи чврсто мајка,
улица пјева, улица сија,
и видјех под капом из прикрајка,
Ореол у ходу Светог Василија.

Сви свети међу нама стоје
и ми одрастосмо, растом пред свитање,
и док бране храмове своје,
заједно кличемо НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ.

Услиши Господе молитве наше,
руком помилуј и сад нас спаси,
јесмо мали и нек нас не плаше,
дух Православља лица нам краси.

Док ходамо чврсто, изустисмо молитве мале,
наше су свијеће ко копља из бајке,
и сви ко Георгије ратујемо против але,
наша је снага, руке наше мајке.

Ал једно је важно сада да знамо
одрасмо преко ноћи пред свитање,
пјевамо, пјевамо и НЕ ДАМО,
НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ!

СНОПОВИ ТУГЕ

Станковићева Софка моје јутро веже у снопове туге...
ноћи су дуге... тишина урла
нагомиланим бијесом...
нешто ме ових дана у грудима стеже... НЕБО
се одазива снажним
потресом говора громава...
Содома и Гомора у страху
од Христових стопа... гори
Европа у Свијету Осаме...
окуражене ране зарастају
испод панцира у име мира
оде точкова у возу туге.

ЗАШТО МИЛО

Зашто Мило певаш песму
по којој те не препознају
чак ни твоји Црногорци?

Они ти и песму спеваше
уз вековне гусле твојих прадедова,
о твом издајству српскога рода.

Куд ће они твоји, издајниче Мило,
када те у Црној Гори
не буде више било?

Православна српска браћа имају своју веру
и крсте се десном руком,
као и са три своја прста,

док нови твоји, крсте се левом руком
и уместо православних икона
у Цетињу машу ти албанском заставом.

Нека ти је Алах на помоћи,
а православној браћи
милостиви Бог.

Костић Неранца Нена

Бог је један

Сред јереси, сред мрклине
Божурови процветали
Брат до брата ногом ступа
Поворка у православљу ускликује.

Спреда часни Оци Свети
Деца с ликом Херувима
Духоплети Дуса сродних
Међу њима две заставе, једног Рода
На челу Крст Часни и литија.

Беште силе аријевске
Беште црне
Злосутнице-гавранови
Молебанском одом светом
Васколика Црна Гора ори.

Чуј црквених звона проклам
Од Никшића, Зворника и Београда
До косовских задужбина:
Иста крв у жили тече, силом Божјом
Истом вером Бога љубе браћа сложна,

Бог је један!

Камено срце

Колевка је предака мојих
њихана сељена неисељена.
Одвека уз стасање њиханих
узраста и сама ко васељена.

Расте она да бедемом буде
каменог тврђавског укрепљења.
Да сачува посебне људе
од завереничког истребљења.

Требљење јест замало скрајнуто
а она се већ колевком твори.
Нуна расејно семе племенито
да опет мистично чељад омножи.

Гусле метанишу свој епски пој
патријархалне нити што веже.
То јесте онај магијски подој
који до космичког Свеума сеже.

Колико радосно овде се рађа
толико радосно ту се и мре.
Смрт је олтар који препорађа
и нове витезове уздиже.

Орловски олтар

Васкрсли Трибали Српске Спарте
пред Патрона свога часно стали.

Из пепела старе славне Зете
Сербионом гордим пропевали.

Зећанско је коло заиграло
у брдима славне земље српске.

За друге је себи изабрало
свету браћу часне небеснике.

Свети Сава колу коловођа.
До њег ступа Свети Василије.
За њим Раде Светац из Његуша.
Српско племе свештају литије.

Стена свака орлом закликтала
да олтаром заклетве постане.

Цела Гора Црна пропевала
да у чојству Обилић устане.

БУНА СВЕТЛОГ СРПСКОГ РОДА

Колико сам срећан тобом, српски роде,
Што крилатиш ових дана пут небеса,
Што у Богу нађе лозу свог постања,
У светлости историје – искру плеса,
Којим плеше и плави се море Сиње,
Јер поштујеш своје претке и светиње.

Роде, који роди Саву – подвижника,
Светог Саву, што у нама светли Богом,
Ових дана постао си Божја слика,
У Литије васкрсао српском слогом,
Чиме људско засветлело ти је лице,
И градова твојих, Роде, све улице.

Некако је ових дана све милије,
И у души твојој, Роде, све топлије,
Јер се народ васкрсава у слободи,
И снага га Божјег духа препороди.
Уз Олтаре, уз светиње, уз Литије
Народ српски бива понос историје.

Сабрао се у свом духу и врлини
Слогом српства, од маленог до старине,
Подвижнички, сви пред Богом, рад истине,
С улицама, с иконама, у светлине,
Јер су мраком насрнуле аветиње,
Да му сатру светлост српства и светиње.

Памтиће се кроз векове ова буна,
Светлог мога, српског рода, Црне Горе,
Кад су образ и слобода заискрили,
Да се Богом зло и сотоне оборо!
Не смета им мраз, хладноћа, снег и иње,
Певају слободом: „Не дамо светиње!“

Планине су Црне Горе, свето шљеме,
Где су за крст часни и слободу златну,
Жртвовали себе сви свети и преци,
Да би Црна Гора на светлосном платну
Била грађевина и дом за све људе,
И да у њој никад сотоне не буде!..

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Гледамо вас и плачемо ових дана
С трепетом, дивљењем, с мноштвом осјећања.
Пратимо вас како ходите с анђелима
И свим срцем, свом душом смо с вама.

Многи смо у свештеном ходу са свима
Што пролазе улицама Црне Горе
Каткад у невјерици: толико ли нас има?
У маленој држави, православних — море!

И сви спремни да гину за светиње своје,
За светиње цијелога српскога рода.
За Острог, Морачу, православно Приморје,
Од срамног закона тражи се слобода.

И даће је Господ, јер има коме,
Даће је кад види плодове покајања
Код оних што се нису поклонили земноме,
Него су спремни да поднесу страдања.

Даће је Господ ако истрајемо,
Ако Њега волимо изнад свега,
Ако се за гријехе своје кајемо
И жртвујемо се за ближњег свог.

Ако гледамо, ми трулежни, у вјечност,
А не у радости преварног свијета,
Ако не осуђујемо грешника, него грешност,
Ако су нам у срцу милост и доброта.

Господе, помилуј и спаси нас!
Погледај на молитве слугу Својих.
Помилуј и оне који нису уз нас,
Дај мир молитвама свих светих Твојих.

И поништи закон, чудом ако мора,
Као што су чудо и литије ове.
Васкрсла је данас Црна Гора
И нек не престане да Те молитвом зове.

ХРАМ

Кад прођеш крај Храма, три пут се прекрсти.
У њега кад ступиш, љуби Свеца свог.
И упали свећу за здравље и срећу,
па се сети Србине да те чува Бог.

Кад невоље дођу, верни Храму пођу,
Веру да оснаже, опроштај затраже.
Икони се поклоне, драгом Богу помоле,
Под окриљем Христа свака душа чиста.

Пренесите својој деци који су им преци,
да се Крсту клањају и Храмове чувају.
Вером својом поносе, православље проносе.
Крсну Славу којом трају своме сину нек предају.

Лобожински Цвијетин Баја

СВЕТИ САВА

Светло је име твоје,
Вера у Тебе и у Бога.
Ехо молитве наше
Тражи да буде слога.
Изроди нас плаше!

Спаси нас сулудог чина,
Анђели нека нас воде.
Васкрсни веру у људима,
А осветли пут слободе!

Не дамо светиње

Не дајте, браћо,
не дајте, сестре,
не дајте свето
и што свето јесте.
Не дајте цркве,
манастирске темеље,
не дајте наше вриједне светитеље.

Не дајте Пиву, Острог и Сомину,
не дајте Цетиње, Морачу и Враћину.
Не дајте да узму све добре пастире,
не дајте да узму наше манастире.

Не дајте да отму нашу вјеру давну,
не дајте да отму нашу цркву славну.
Не дајте да руше част наших вјерника
и да од човјека направе невољника.

Не дајте своју дивну земљу свету,
не дајте да јој узму крила у лету.
Не дајте да се православље не помиње,
не дајте наше велике светиње.

6.разред ОШ

ЦРНА ГОРА

Очи су ти затворили црном марамом
стид убризгали у образе
наредили да брат небрат постане
владику начинили издајником
преко колена разбили гусле
да би на тим коленима клекнули и пољубили скуте
онима чије смо посечене главе стављали у торбе.

Хране те Каиновим грехом
дарујући све за лажну љубав
стрвождерима без прошлости.

Усијали су празне главе
причама о пореклу старијем од амеба
одсекли језик предака
да убију истину која мора васкрснути.

Знај
опстаћеш само
ако прихватиш руку презреног брата.

Пробудите се залеђена срца
призовите духове предака
да опросте грехове синова
и скину црну мараму срамоте.

Траг

Може Европа и НАТО да се труди да нас избрише.

Може да се труди да нам мења историју.

Може да се труди да нам отме пјесме и светиње...

Али поезије и светиња траг се не може тако лако избрисати и
трагови фамилије Србства ће у њима навјек живјети!

Та је прекрасна поезија као и од Бога нам дане светиње,
сазидана из горког камена мука и душе Србства,
а везиво су јој крв и патња наших часних предака.

Неизбрисив траг прошлих дана...

А та крв и та мука је њихов глас из раја који нам виче: "вукови,
вучице и вучићи моји мили драги.

Не дајте псима, да растроше кости наше
и чувајте их као и ову свету земљу и бесједу,
поезију и светиње од Њега нам дане.

Нису то само рјечи и тврди камен!

Чувајте нам наду и слободе дани ће вам бити
и од Њега и од нас подарени!.

БОЖУРИ

У Божијем царству једно место има ,
где но цвета божур најлепши међ' свима .
То дивно је место освештано Богом ,
ал' ја родном месту морах рећи збогом .

На њему осташе све светиње моје ,
душмани их руше, оне се не боје .
За мртвим и живим оне сад наричу ,
најлепши божури још крај њијех ничу .

Божури што памте стару српску славу ,
и Кнеза Лазара што изгуби главу .
О, зашто су силни сви јунаци пали ,
Косово су мило потомци издали .

По Срцу Србије арнаут се креће ,
богомоље руши и погаси свеће .
Још је само божур косовски остао ,
симбол пропадања Српства је постао .

Што се Срби клети сложити не знају ,
исконске деобе, у повор срљају .
Остао тек божур, на Косову вапи,
рана учрвљала ту, крај њега зјапи .

Посрнуло Србље сад божур дозива ,
вратите се назад, нека тако бива .
Јеца тужан божур , сунцу у зеницу ,
остависте пусту дивну Раваницу .

О, зар не чујете звона са Дечана ,
где је крвљу српском земља освештана ?
На огњишта своја враћајмо се Срби ,
ту где божур цвета брат брата да љуби .

СЕРДАРУ МИЈАТУ

Опрости ми Мијате Сердаре ,
што не могу ја ич да променим ,
око нас су све саме фукаре,
што их очма ко пушком сад зеним .

По беломе свету сви расути ,
махнита је одавно властела ,
којекуде бисери просути ,
Морача је Горња опустела .

Световно је и духовно свела ,
ниђе више поносита чела ,
неста чојства , праведници ћуте .

Док махнити бистру воду муте ,
на раскршћа зелено изводе ,
а ја виђу нестаће слободе .

*Овај сонет посвећујем мом напаћеном ,
посрнулом Србљу којег поново варају,
обмањују, зарад похлепе властелинске.*

Светиње

Славне виоре заставе,
Носе их свете литије,
И овај пас да прославе,
Пишу се опет житије.

Ће текло, опет жубори,
Буди се гора камена,
Тврд ли је камен у гори
И вјера чиста, стамена.

Тврд ли је завјет предака,
Што ђецу с Неба заклињу:
Брука је болест опака,
Не дајте ђецо светињу.

За част смо, ђецо, гинули,
С поносом да нас помињу,
Не дајте, јесте ли чули,
За живу главу светињу.

Разговор вјечност купује,
Ћед унука опомиње,
Небо се само радује,
Чувај нам чедо светиње.

Суза искупљења

Губио сам вјеру, признајем, у људе,
Ал' сам сачувао наду у Господа,
Знао сам да неће пустити да Јуде
Купе сребрењаком душу мога рода.

Да ће стара слава кад-тад васкрснути
И крв праотаца јурнути кроз вене,
Знао сам да мук тај громогласно слуги
Васкрсење наше, гријехе искупљене,

Да ће прозбе светог Оца Василија
И светог Петра, живог, Цетињскога,
Слугио сам, грешан к'о мој народ, и ја,
Измолити ово сабрање од Бога.

Да ће је је текло, поново капати,
Сузом што нам посла сама Божја мати.

Боже

Знам да многе душе светачкога кова,
Скрушено пред Тобом, Свемогућим, стоје,
Па ево и моја грешна душа ова
И у рану живу спекло срце моје,

Што тек к'о пламичак слаби догорјева,
А дамаром сваким кажњава и боли,
Свикло да ти и из пакла овог пјева,
Скупи трун храбрости да Ти се помоли.

Прилажем Ти благо које си ми дао,
А знам да вриједи више од живота,
К'о вид сам га, сирак, очињи чувао,
Ево ти сва моја ђетиња доброта,

Само да бар једном, у овој долини,
Царству угашеном злобе и лелека,
Ће се све што Вољу Твоју ништи чини,
Доживим да видим правду за човјека.

СВЕТИ САВО ПОМОЗИ

Свети Саво помози,
да живимо у слози,
децу васпитајући,
уз мир у кући!

Даровао си нам завештање,
генерацијама за поштовање!
Ово добро да знамо,
Православље да чувамо!

Свети Саво помози,
да будемо јединствени,
сложни, у миру и слози,
сви заједно поштени!

Даровао си нам болнице,
освештано православно лице,
цркве, манастире, богомоље,
снагом свеца, Божије воље!

РАЗМИСЛИ ДОБРО

Поново сламаш "Икару" крила
да не може да полети.
Кљуцаш до крви
његову ћубу да порекла
свог се не сети.
Хоћеш да заборави
одакле је, ко је,
земљу своју.
Да му затреш
семе и племе,
и све што је у повоју.
Размисли добро,
плаши се гнева
пркосног, пробуђеног.
Стићи ће те клетва
од руке правде
на смрт осуђеног.
Иди,
не осврћи се!
Имаш и ти свога рода.
Немој да мрсиш
туђе конце,
остаћеш без порода.

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ

Мироточи Свети Василије,
грабежни је сумрак, међ нечасним влада, гуши испара.
Стрепња међ народом,
разбраћују веру православља.
Стоглаво је биће, животе у сенке завлаче.
Тмуло трутови гуде и брундају ....
Смутњом својом изгоњују браћу православну.
Зебња у срце се завлачи.
Не дај да нас деле,
Свети Василије!
Твоје Миро нека медно точи....
Са Острога на узбуну тужно звона бију.
Златним уљем, засија ко Сунце,
прокапљује миром Свети Василије
На кућноме прагу, језа са лучем гостује.
И Владика Раде горке сузе лије.
У народу стрепња влада,
грабежни је сумрак, гуши испара.
Из божанског пера Владика Раде
у Горскоме Вијенцу лепо збори.
Очи слова као нектар пију.
У свести су живе слике, непролазним сјајем и поуком горе...
Волите се браћо православна и будите часни људи.
У оку ми суза блиста.
Узносим молитву тиху и лепу....
О мили Боже!
Грехе им опрости...
Засија ко Сунце над Острогом
Свети Василије!
Златним уљем прокапљује....

ХРАМ СВЕТОГА САВЕ

Искри Крст са Храма Светог Саве.
Цео Свемир се окреће.
Ватром сунца небеска отвара врата.
Храни га светлилом вечности, види се оно невидљиво.
Божјом тајном испод себе.
Лучоношом ватре, муњом, громом.
Дугом шарном, бојом причу пише без предаха.
Из пра слике, сачувамо веру православља.
Крсне славе обичаје.
У љубави живот тече, будућност нам буде лепша.
Где се Нејасно са Јасним спаја.
Сву истину српског рода открије светлило дана.
Ветром развијана, јутарњим сунцем обасјана.
Ко птица ватрена Крст Светосавља у грудима сија.
Радост доноси, кћи сам рода до последњег издисаја.
Свети Саво Ти помози!
Српски род сав обожи!
Његов полен нека струји кроз времена будућа.
Ране рода су кржаве и болне.
Браћа међ собом већ се гложе, треба да се воле.
Искри Крст са Храма Светог Саве пламом сунца захваћен.
Цео Свемир се окреће, храни га светлилом вечности.

НЕ ДАМО НАШЕ СВЕТИЊЕ

Немојте ми Ви причати о Богу,
Ви који отимате Светиње наше,
Ви, које заведоше "Анђели пали"
и од корена рода одагнаше.

Зар су вам завадом озарена срца
саслепела и разум и ум?
Зар не чујете! Преклињу вас преци!
Не чините, не чините Богу зулум!

Не, немојте ми Ви причати о Богу,
од вере у вама, ни жара, ни плама!
Зар Исусовом крвљу писано није;
"Љубите ближњег као себе сама."

Не! Не отимајте светиње наше,
храмове вере у славу Бога.
Зар их нису наши градили преци,
одани Творцу кроз времена убога.

О, немојте ми Ви причати о Богу,
окићени грехом за век васцели,
кад писано је: "Не отимај туђе,
не отимај, не отимај и не пожели."

Те светиње су наслеђе и аманет,
да се од Бога одметнули не би,
зато се Богом не куните Ви,
Ви који Бога не носите у себи!

Јер сви ћемо пред Богом једном
излити дела и грехове наше,
да вам по добру овоземаљско суди,
Не дирајте нам, не отимајте нам светиње наше!

Чудо у Православној Црној Гори

Ових наших дана сведоци смо чуда,
за одбрану светиња уложеног труда.

Молитве се роје, Богу песма ори,
то не беше до сад у Црној нам Гори.

Цркве све су пуне, горе многе свеће,
100 000 људи улицама шеће.

И мирис тамјана сад се свуда шири,
то се брат са братом пред Богом измири!

Са свих страна света подршка пристиже,
да светиње брани све се Србство диже.

Литије су свуда, где год Срба има,
благодати пуно, к'о на небесима.

Хвала Богу те се народ тако сложи,
и молитве своје Господу умножи.

А Он ће и снагу за борбу им дати,
да им неће нико Свете отимати!

РАНЧЕ

Не гурај прсте
где им није место,
поштуј своју браћу
Сестро и Невесто.

Понекад се деси
да Ранче заплаче,
док из њених вена
светиње извлаче,

Знаћемо чувати
свој духовни праг,
нема тога ко може
да утре наш траг.

Црквене темеље
постави наш Сава,
хоће да је узурпра
несавесна глава.

Ко посегне да се
преварама бави,
како ће идентитет
свој да успостави.

Осамсто година
Светиње постоје,
они бих да отму
нешто што је моје.

МИЛОГОРЦИ

Милогорци нису наша браћа,
Издајници а наше су вјере.
Доће вријеме ал ће бити касно,
"Када Муса јарца дере"!

Коштаће их признање Космета,
Шиптар им је већ постао брат.
Зваће Србе-Црногорце зулум да уставе,
Кад вас звијери ухвате за врат!

Нећемо се тада одазвати,
Па нек буде крви до кољена.
Проклет да си Мило Ђукановићу,
Бранковића Вука си племена!

У Интерпол подржаваш гамад,
Глас ћеш дати издајнички гаде.
Против крста и имена српског,
Постао си ти проклети смраде.

Непризнату сад намећеш вјеру,
Распоп Мираш може да те крсти.
Сатана ти литургију води,
Ђавољи се умијешаше прсти!

И почећеш шаком да се крстиш,
Клекнуо си пред комиту Папу.
Нек далеко ђаво те однесе,
И сву твоју ту сатанску клапу!

На путу до крста

Опет се уписујемо у твоје стадо Христе
У време худо и у књиге исте
Под витлејемском звездом са три прста
Пером од трња на путу до крста.

У зао час познали смо судбу
Јер преживели смо и Озну и Удбу
Казали иследнику за тајно писмо
Признали батини да јесмо што нисмо.

Гоњени ко звер кроз јаруге и горе
Привођени на информативне разговоре
Због свете службе мачу и перу
За отаџбину част и веру.

Хапшени за реч на сламку дисали
Суђени за оно што нисмо написали
Обогатили фукару на велику прешу
А најбоље послали камен да клешу.

Тукли нас савезници одрекли се Руса
Са два срца ко Кесеџија Муса
Устајали из мртвих васкрсли из воде
Тражећи пут до тебе Госпode.

Рушили цркве па поново градили
Суђени за оно што нисмо урадили
Ишли у Турке у Латине у Млетке
Пред лажним судом бранили претке.

Васкрсли из плавих гробница и јама
Умакли испод маљева и кама
Страдали због вере у крст и Христа
У она и ова времена иста.

У СВЕТОХОДУ

Проврело је Божије врело
До срца и душе је догорело
Устају и горе и воде
И горе луче слободе.

Дошли су потомци и преци
И сишли с фресака свеци
Свиткају божићни свици
Стигли су и полазници.

Пред црквом библијска слика
Бесједи молитви Владика
Ријеч се јеванђелска злати
Молебан царици мати.

И ватра рождества грије
И свјати Свети Василије
И чати псалме и поје
И зари стадо своје.

Пјевају васкрсла звона
А чувар пећког трона
Окупља пчеле у роју
Да бране кошницу своју.

Крстоноше у светом ходу
Кроз мећаву и непогоду
Богоносе у бури и олуји
Господи алилуји.

Руше Јуде и Пилате
Свете литије крилате
Креће се лађа небеска
Саборна христова фреска.

За Христом народ иде
Господе очињи виде
Ми твојим очима гледамо
Не дамо светиње не дамо.

Не дамо свијетле олтаре
Иконе и тапије старе
Не дамо присно и иње
Не дамо не дамо светиње.

У памет се браћо наша

Зар ви није доста било
свега досад што се збило
што учињесте браћи својој
и породу, валај, вашем
брука ће вас вазда пратит
због закона издајничког
и насљеднике све од реда
ваше владе и присталица
о, проклеће вас Св. Василије

ја ви вељу није касно
моштима се поклоните
целе ноћи кроз молитву
опроштај ви иштите
скин'те рђу с ђеце своје
да не вену нерођени
загрлите браћу верну
те крените у одбрану

и светиња и образа
оставте се Мила вође
је'л вам ближи он од рода
ђаво много лица има
а потоње је и најцрње
бјеж'те док можете
да потоње не видите
приђ'те роду, приђ'те Богу
и опроштај измолите

приђ'те роду, приђ'те брату
не дел'те се никад више
у задњи час, у задњу минуту
кајања је понајвише
ал' кајање образ пере
кад искрено срцем крене
приђ'те роду, приђ'те брату
не дел'те се никад више

ЗАКОН ЈЕ СЛАБАШАН СПРАМ ВОЉЕ НАРОДА

Нека ти кољена очврсну, Старче,
клечећи крај кивота Петра Цетињског.
Нека те молитве вазнесу.
Довољно су велика жртва
твоје године, брига и терет.

Погледај иза себе, Владико,
са свих страна навиру колоне.
Васојевићи и Кучи, Морачани, Никшићани...
Србин и Црногорац данас су једно!
Као некада давно што бјеше.

Делише нас језиком и писмом,
брисаше историју и трагове,
убијаше нам прађедове.
Отуђише ону плочу са огњишта.

Неко их охрабри да дрзну на вјеру,
а она од очињег вида милија.
Пчеле до последње матицу бране,
брат се уз брата поново збија.

Распири жишку, Беде,
запретану дубоко у душама нашим.
У њедра је стави Српчету сваком.
Неко нам зло под скуте уђе,
жељни смо свега што је туђе.

Закон је слабашан спрам воље народа,
ни мач нит огањ вољу не сажеже.
Горе, крај Павла, чувају ти мјесто,
каљавог образа многи ће да бјеже.

Литије

У миру Божијем вјерниче ходи,
закону лажном окрени леђа,
анђео небески нека нас води,
путем спасења!

Сабрањем у Христу снагу стекни,
народе храбри, пркосна пјесмо,
сву своју дјецу, ноћас причести,
литијом светом!

И пој радосно, духовне риме,
док тамјан милује смртника душе,
молитвом, скупа, спасење испроси,
богоугодном пјесмом!

Господи помилуј Христову војску,
на прагу Цркве, са штитом стоје,
животом својим и искреношћу,
пригрљени милошћу Твојом!

КАД ТЕ ПИТАЈУ

Кад те питају: „Шта си?”
Кажи поносно Србин да си.
Брани православље
када желе да га погазе
буди у реду за Христове монахе.
Чувај и по цену живота Бога
без Њега нема вајде од живота твога.
Божији ратник буди,
одбиј оно што ти нуде људи.
Ту вредности непостоје,
вреде само молитве твоје.
Цркве су наше од вајкада,
сети се оних што су умрли
за њих некада.
Брани их,
ако не урадиш то
ти си од душмана веће зло.
У прве редове за српство стани.
Нека ти душа остане чиста
буди спреман умрети
за отаџбину и Исуса Христа.

ГОРА ЈЕЧИ

Звона звоне, народ клечи,
пред иконом Гора јечи,
небо светли, Свечи моле,
види Боже људе доле.

Види лелек манастира,
ко светиње српске дира,
тудје неће, своје бране,
два брата су на две стране.

Њима треба само слога,
зар две Цркве, једног Бога.
сва су деца Њему иста,
због греха је слао Христа.

Зар да данас веру деле,
зар распећа опет желе,
није вера комад хлеба,
да отимаш колко треба.

Народ ти се враћа Боже,
само љубав све баш може,
злата вредна Црна Гора,
од Ловћена све до мора.

Сијај Горо, вером злати,
светиње им немој дати,
Господ своју децу куша,
ал' свачије срце срце слуша.

Затвориће Горо врата,
неће дати брат на брата,
душа се ко залог ставља,
за одбрану православља.

Недељковић Катарина

Крст и тробојка

Пробуђена српска Црна Гора
Бори се од Пљеваља па до мора!

Деценијама су је тлачили
У туђа одела је облачили.

Не, неће вам то више проћи
У дану што следи, ни у овој ноћи!

Борба

Ми Срби смо православни
И нашу државу створили су свеци
Стога, да би били достојни
Не дозволимо да нас се постиде преци.

Треба да се боримо силно
До самога краја
Треба да идемо напред
Без имало очаја.

Јер Србин је одувек
Иш'о у велике борбе,
Увек је са Богом
Побеђив'о дух злобе.

СВЕТОСАВЉУ НА СРЕТЕЊЕ

Литијом ријеке православља
Ка Теби Свети хрлимо
Тишини свјетлосној
Узданици вјере.

Да се напијемо на Твом извору
Што Српство толико вјекова поји
Да се просвијетлимо истином
Благошћу и чојством.

Ти си наше спознање
Твојим стопама да идемо
Које су одмакле даље
Него што видимо.

Молитво наша
Принче и свече
Са Атоса дај нам снаге
Да се вратимо себи
Да опет будемо људи.

Не дели нас

Не дели ми срце на пола,
овде Србија а тамо Црна Гора,
јер ја сам рођена у граду и земљи којих више није,
све ми дирај али не дирај ми светиње.

Брата од брата не раздвајај,
два ока у глави љубављу састављај,
цркве, знамење чувај предака,
тај аманет српских горштака.

Ти би прошлост да нам збришеш,
нову историју српства да пишеш,
да затреш све што нам је свето,
отети светиње може бити само проклето.

И Његош је давно проклео издајнике,
српства не можеш везати поданике,
светиње наше сијају и у мраку,
од сад па заувек живи у страху.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Од Котора па све до Ловћена,
нека чује Подгорица, Никшић и Цетиње.
Нек се чује од мора до врха планина,
не да Србин на своје светиње!

Црне Горе нема без Србије,
на Ловћену Горски Вијенац сија
као доказ сваком душманину
Црна Гора и Србија једна су фамилија.

Народ је већ устао,
нек' зна јавно мњење,
ако треба опет ћемо сабљом
као преци давно на Сретење.

И зато још једном громогласно ево
нек' таласи буде море сиње,
нек' пронесу кроз ветар до Бога
глас да Србин још чува светиње!

ЦРНА ГОРА ЧУВАР ПРАВОСЛАВЉА

Сад ове редове и риме
пишем за браћу Црне Горе
што се у сред циче зиме
за одбрану светиња боре.

Ударио ђаво на храмове
са душманима исте крви
Србству да стави амове
и православље да стрви

Душмани на челу с`Милом
изгласаше закон криви
хоће Цркву да узму силом
да ту Срби не би били

Ал Србину је Црква мајка
као и телесна стара доја
забадава им је сва хајка
Срби су од јуначкога соја.

Устадоше Срби да бране
Цркву, част и светиње
па загракташе све вране
и Милогорске аветиње.

Направише такву бруку
да одзвања до неба
народ и владику туку
раде све што не треба

Србин никад мог`а није
своју душу продат врагу
ко њега прогања и бије
улива му додатну снагу

Сад Срби сложно ходе
на улицама чине литије
моле се да злоба оде
од Цркве и Митрополије

А Бог са Његошем гледа
са раздаљина небеских,
драго им што Србин неда
крађу објеката верских

Па проплакоше иконе
и кише почеше падати,
да они што веру гоне
неће још дуго владати.

Сузе су као миро лијек
а снег настаде од кише,
да у Црној Гори завјек
снагом Бога Србин дише!

МОЈА МОЛБА МИЛУ

Рекао је па остао жив
да су мошти тек кости
ал ко му је сад крив
што лупета глупости

Булазни па не стаје
да су мошти државне
за светињу не хаје
и претке православне

Нечовештвом гњили
закон му у топузу лежи
троном власти се сили
на клир ропће и режи

Е јадника за времена
не зна ко су Црногорци
од каквога су семена
Истине и правде борци

У њима Христос чучи
дух жртве и Мојковца
па зар ниш` не научи
пored титула и новца?

Скупо ће га коштати
глупости и незнање
цркве нећемо дати
ма увео ванредно стање

Работа му није чиста
Не ваља ништа отети
То је ругање Христа
народ ће га проклети

Не пожели ништа туђе
гласи последњи декалог
па има ли ишта луђе
против Бога издат налог?

Ђорава посла се мани
Повуци закон споран
с`отмицом Цркве стани
моли те Србин Боран

Не дамо светиње

Издржите браћо мила.
Бог ће вама дати крила
пружиће вам снагу своју,
да одолите том несоју.
Издржите Христа ради,
Бог и кад руши гради.
Крстом себе осините и
ништа не брините.
Ваша срца умирите, руке своје
раширите.
Нек изгледа као да се веселите,
зло им не пожелите.
Молите се цару славе
да услиши жеље мале.
Да се светиња окану, и
да свако оде на своју страну.
Молимо се и ми у даљини
да останемо у целини,
Са Христом сједињени,
Светим Савом помирени.
И нека ветар с вама хуче,
како данас тако јуче,
Нек се чују звона са Цетиња
Не даје се светиња.

Пејовићу

Пејовићу дични сине
Поносити ти Србине
Ломише те у казамату
Зато сијаш сад у злату.
Нудили ти да се предаш
А ти ниси могло да их гледаш.
Силом ишли против Бога,
грешни желе до Острога.
Молио си и кумио не би ли их уразумио,
да се грешни покају своје грехе окају.
Нису хтели да те чују,
нове замке сад нам кују.
Ударили никад јаче,
да ми душа цела плаче .
Када видим силу њину
па погледам у даљину
На хиљаде блажених спремних
да погину.
Литије се Црном Гором шире
Неће Срби с неправдом да се мире.
Решени су као никад пре да се брани
оно зашта вреди да се мре.
Ти си брате то добро знао
И зато си живот дао.
Моли Бога и све наше свете
да се нас грешних у молитвама сете.
Нек је слава свима који сташе
и животом бранише оно што је наше.
Нек се увек барјак истине виори
Да победе Срби у Црној Гори.

Молитвени устанак

Сав у слави сија храм Васкрслога Бога,
испред њега сабра се господа,
те срцем устаде на пакост владара
јер нечасно он Црном Гором хара.

Зли дух пакла вечно огњенога,
појури на цркву спаситеља Бога.
Сав се народ диже Црне Горе свете,
где молитвом Христа прославља и дете.

У дечијем оку крену суза чиста,
што искреном вером цркву своју брани,
не марећи за живот као некад давно
да и сада чедно пострада за Христа.

На сабору Светом стотине хиљада
слило се у реку очињега вида
са вером стаменом да постане једно
Ходе земљом својом образа без стида.

Владике, монаси и свештени борци
крај Божјег престола дижу руке своје,
да се Свети Дух у сили излије
и све без љубави поново добије.

Монахиње смерне све усправно држе,
у руци воштану свећу као принос.
Ништа већег нема до молити Бога
да Цар Славни врати заблуделог свога.

Херувимска песма тек сада почиње,
уздижу молитве ка небу царскоме.
Све молитве Христос од Пресвете прима,
о каквог призора и звука умилнога.

Ангели се Свети саборно радују,
свод се ори сад песама ангелских
Све прославља Христа што смрт победи,
а награда оном ко Њега следи!

Бог је један...

-протесна песма подршка Српској Православној цркви-

Да ли си Мило, можда пао са Марса,
или си неко ванземаљско биће,
твоја је трпеза, богата и гала,
док други немају ни јело ни пиће.

Зашто ти смета моје Православље,
звоно са цркве када јутром бије,
крштен си сине, крштен хладном водом,
у теби се убица, свега српског крије.

Да ли је крст, са којим се крстиш,
нешто посебно и тактика нова,
кажи ми брате зашто ме потапаш
и мој крст прекриваш, са бојом покрова.

Зашто са ђаволом своје тикве садиш,
зашто заборављаш и оца и мати,
Призови се уму, и милости Божјој,
можда ће ти Бог мало ума дати.

Ти распопа стави рад ината нека,
на чело те квази неке цркве нове,
па сада још крађом отимаш све свето,
заборави порекло, рало и волове.

Помоли се Богу још ти није касно,
јер ђаво нестаје испред часног крста,
па се сети своје лозе Немањића,
прекрсти се брате, са твоја три прста.

Бог је један и теби и мени,
који ће грехове на крају да мери,
док за твоје брате те луде намере,
казаћу ти просто, доста је: „Не сери“.

БИСЕРИ ДУХОВНОСТИ

Време тече, људи се мењају и одлазе,
Манастир Пресвете Богородице, памти, ћути, опомиње.
Симболизира непролазност, постојаност, вечност.

Постоји упркост свим непогодама,
Хранећи се историјом Немањића
И дружећи се са Светињама наше духовности.

Светиње памте сударе култура, вера, народа, цивилизација.
Неми су посматрачи историје српског народа
И нит која повезује људе на позоришту историје.

Уписују у сећања немаштиње, рушења, паљења, пљачкања,
Краткотрајност људског живота, горчину свих људских
судбина.

Памте Немању и Ану, прву знамениту жену
И монахињу Манастира Пресвете Богородице,
Са светосавским именом Анастасија.
Памте Вукана, Стефана Првовенчаног,
Светог Саву, подвижника и богољубца.

Сећају се Стефанових речи:
„Часна жена у дому мужа свога,
Дража је од сваког бисера и камена драгога“
У сећања уписују Руждине речи:
„Дошло време моје да ме Срби запамте.
Ударићу по њиховим светињама“.

Настаде ударање, отимање, падање, устајање,
Паљење, вриштање, пљачкање, рушење,
Монахињама су пуцали живци по шавовима.
Клизе мисли бисерима наше духовности и одлазе у реку
успомена.

О, Свемоћни Василије

О, свемоћни Василије,
Што посматраш са Острога,
Шта се ово данас ради,
Од нашега српског рода.

Шта се ради ко нас дели,
Ко то ове јаде ради,
И ко хоће баш без стида,
Брацки народ да завади.

Да завади, исту веру,
Исту веру, народ исти,
Вријеме је моћни свече,
Мора коров да се чисти.

Зато молим ја понизно!
Само тебе моћни свече,
Да помогнеш ја те молим,
Не треба нам љуцко смеће.

Да помогнеш вечно молим,
Да се брацки народ сложи,
Не треба нам свађа више,
Него да се Србин множи.

- оцу Гојку Перовићу -

Поздравићу овим путем
Великога нашег брата,
Који часно и поносно,
Носи крст око врата .
Из племена он је Цуца,
Дје је образ ријеч тврда,
Честита га породица,
Одгојила у она брда.
Живио је у Херцег Нови,
Медју своје братсвенике
Своме роду и племену,
Од њег' нема веће дике.
Оче Гојко божја руко
Наш велики заштитниче,
Устала је Црна Гора,
Са свих страна исто кличе.
Подиг'о си народ овај ,
Отворио очи свима ,
Буди поносан ти на Никшић,
Највише их вала има.
На Жабљаку као што се види
Ни мећава неда стати,
А Бог ће једног дана,
По заслужи и да врати .
Твоја дјела тебе красе,
И она суза из твог ока,
У наше цркве никад неће
Мирашева ситна стока.
Поносни смо сви на тебе
Свештениче и хероју,
Узвраће ти народ ево,
Сваким даном већем броју.
Твоје презиме задужило те
Да корачаш храбро часно,
Мој честити Перовићу,
Мирашу је мало касно.

Нећемо душу душманима дати
Ни вјеру ни светиње наше,
То ти тврду ријеч дајем
Свако добро од Перовић Саше.

Јануар 2020г
Никшић

- САБОР У НИКШИЋУ -

Браћо моја соколови сиви
Док' род српски на свијету живи
И док' крсна прославља се слава
Докле теку Дрина и Морава
Док' Морача манита пјенуша
Србин гусле док' воли и слуша
Јадран плави, хриди докле спира
Док' са старих српских манастира
Јече света звона у свануће
Ваше ће се памтити прегнуће
Због храбрости ваше и поштења
Једног дана, нова покољења
Од Ловћена до гордог Пруташа
Поносна ће бит' на дјела ваша
Јер сте часно, против Луцифера
Стали тамо, ће' се брани вјера
Ће' се храбро од демонских сила
Бране света звона и кандила
А и вама моје сестре миле
С' Ловћена ће нагоркиње виле
Да исплету вјенце ловорове
Јер сте у част вјере Србинове
На поносној и гордој Требјеси
Глас подигле противу јереси
Рађе биле, молит' се на вјетру
Василију и Светоме Петру
И дан читав трпјет катаклизму
Но' ђавола пољубит у чизму
И рад неког ситног интереса
Одрећи се душе и небеса
И због тога, врагу плаћат данке
ВИ СТЕ, СРПСКОГ НАРОДА СПАРТАНКЕ
Многе од вас, част чинећи свецу
Довеле су по олуји дјецу
И ту стојећ у бескрајном реду
Однијеле велику побједу
И част вјечно, дигле изнад срама

Испред светог никшићкога храма
Ћетна, мајка Јововића Мила
Поносна би на вас данас била
И остале српске хероине
Што стадосте на браник истине
Али шта су вјетри и олује
За онога што о правди снује
Шта су муње и шта кишне капи
За онога што за сунцем вапи
Јер пред светим манастиром јуче
Душе ваше , сјале су ко луче
Срећом ваша цвјетала су лица
Док је српству Митрополит клица
Испред ове свете богомоље
Ко' Божури на Косово Поље
Ви сте браћо ка' Светом Ћивоту
Ишли јуче ко' Христ уз Голготу
Сјајном стазом духовнога злата
Не бојећ' се Понтија Пилата
И поносно из Никшића града
Поручили слугама Запада
Да нас цабе силом својом страве
Ми смо дјеца Немањића Саве
Душа наша светосављем блиста
Ми смо војска Радовића Риста
Светог старца из морачких Бара
Чија душа с' Христом разговара
Без имало људског поштовања
Власт би хтјела да црквена здања
Стави под свој утицај и шапу
И с' тим римског задовољи папу
Па их питам ко епски поета
Ко је зидо' ова мјеста света
Како може да узме држава
Што зидаху Немања и Сава
Стефан, унук Вукана Немање
Морачко је подигао здање
А Острог је у горске врлети
Василије сазидао свети
Ја знам добро ко' епски поета
Да је Пиву , прије пет'сто љета
Образа ми и очињег вида

Митрополит Саватије зида'
Сва та здања, старе књиге веле
На српске су зидана парцела
На дар нашој православној вјери
Зидали их српски калуђери
Црне Горе кад није ни било
А сад хоће да их узме Мило
Ал' то бог'ме неће ићи лако
У осиње гнијездо је тако'
Ако овај закон не повуче
На њега ће клетве да се сруче
Ко' на Светог крене Василија
Цаба му је, вјерујте армија
Свечи који нит труну нит гњиле
Моћнији су од земаљске силе
Па нека се са вјером не игра
Нек' не буди успаваног тигра
Још од доба турских освајача
Зна се чи' су Острог и Морача
И остале велике светиње
Света Пива и свето Цетиње
Ако Острог узмете на снагу
Душу своју продаћете врагу
Многа ће вас покољења клети
Због тога се дозов'те памети
Црногорци и Срби су браћа
Проклет био ко' се мача лаћа
И ко' крене силом на срамоту
Ка' светоме острошком ћивоту

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Кроз облаке мутне муња небо пара
Као да се срде па претећи тутње
У мојој се души неки немир ствара
А суморне мисли подпирују слутње.

Шта ли се то збива с мојим родом доле
Што је место росе све прекрило иње
Невоље ме њине притискају, боле,
Зар сметају неком вековне светиње?

Па и досад беху па баш зато боли
На том истом месту од времена давних
И у њих је мого свако да се моли
од обичних раба до владара славних.

Сад је дошло ево неко време чудно
У ком политика судбину им кроји
Избрисаће прошлост на жалост принудно
Да манастир Острог више не постоји.

Ипак неће моћи јер њихово није
Да нам отму оно што је нама свето
Казниће их тешко Свети Василије
Јер увек је било отето-проклето.

ЊЕГОШЕВА ДУША

Са Ловћена Његошева душа
расплину се све до мора сиња
над народом што побожно слуша
молебане из својих светиња.

Гледа тако па се чудом чуди
шта се збива шта од њега крију
не зна жељу некрштених људи
да мењају славну историју.

Са Острога Свети Василије
храбри народ да истраје само
који сложно своју битку бије
уз повике светиње не дамо.

Тамо горе са кучких планина
јунак Марко зове своје Куче
да одбране јер то је истина
манастире јер нису од јуче.

Већ су никли пре много векова
изгради их најсветија глава
Да се моле поколења нова
Остави нам Растко Свети Сава.

Политички сад на њих кидишу
отимају пркосећи Богу
И желећи прошлост да избришу
Ал' их ипак узети не могу.

Мајка

Ако ико може досегнути свеце,
онда је то мајка, мајка српске деце

На рођењу самом са страхом се среће,
који је до смрти напустити неће

Историјом целом у бој сина прати,
чека, моли, стрепи да се кући врати

Колико год велик био и снажан у боју,
сваки јунак пред крај зове мајку своју

Помози ми мајко, чувај сирочиће,
овом смрћу мојом слобода освиће

Љубав српске мајке сличи Богу драгом,
своје чедо она даје за борбу са врагом

Сада плаче мајка, више него прије
јер слободу жртва њена донела нам није

Проклијао коров силни, отимају цркве Богу,
умислила нејач људска да то они стварно могу

Нису могли, ето, Турци ни Хабзбурзи ни масони,
понад'о се српски кукољ да то сада могу они

Мисле нема више Саве, ни Душана ни Лазара,
нема више ко да стане испред српскога олтара

Не бојте се, драга браћо, јер анђели цркву бране,
шта њој могу учинити пионири од сатане

Олуја ће ова проћи, цркву ћемо одбранити,
опростити увек треба, не треба заборавити

**ХРАМ СВЕТОГ ЈОВАНА ВЛАДИМИРА
У БАРУ**

незауставив је овај ветар
и његово гротло утемељено болом
о коме ништа не знам

тек реч по која кô прасак свеодрживе пшенице
назрева овај просев благе муње
светитељке милоснице светворне
сатворене руком пружања свеца
Јована Владимира

тек реч по која у необрушеном темељцу века
сабраног у барској љусци љубави

о негдна је али скрушена
и по угоди та моћна скупина
и стиска зарна та људска шака
што светлост врлине дева у висину
дану у нама одлажући речен пут

о одени се у светлосни дан
јер о томе гротлу рекох
иако ништа из знања не знам
већ из незнања назревам о том зраку
из опечне наградне ране
која песмом висини
проговори из моје низине

сан мој оцелотворује ми вид
у сведаљ и даље
видом свеца Јована Владимира
распрозорава га

21.08.2014, Бар

БЛИЖЊЕГ СВОГ ВОЛИ И ЉУБИ

Саборношћу и слогом
Градимо свој идентитет,
Самопоуздањем и вером,
Нама све потребнијом.

Спознајом Хришћанства
Загрљајем Бога и човека,
Чистотом душе и тела,
У животу здравог постојања.

Бистрином сјајних очију
Очувајмо Православне светиње,
Срца племенита, чиста,
Озарених Икона и Христа.

У невиду скривеног времена
Вера је највећа земаљска сила
Ближњег свог воли и љуби,
Мржњом добро знај, све се губи.

КРСТ ДОЗИВА

Крст дозива! Светлост јутра треба
Сјајним нитима сунца, дар од неба.
Саборно са свих страна,
Браћа, сестре, ВЕРИ одазвана.

Венама жубори православље
Над олтаром звона се клате,
Душе светим духом испуњене,
Топло срце, зенице крст злате.

Молитвом на крилима анђела
Из сумрачја у светлост полетим,
Богољубље, братољубље, срцу посветим.

Уважавајући животне доброте
Светиње православне иконе воде,
Васкрсењем да нас у чојство препороде.

ДА Л' ЈЕ ИКАД 'ВАКО БИЛО

Да л' је икад 'вако било, црни Мило
Да оцрни ђедовину, те на добош Божју имовину
Нијесу ти у аманет дали, канда нешто у главу ти фали
Из Цркве би на пјацу на кило, што од Турка чувало се крило
Наум ти је разбити цјелину, Мирашу би Манастире и Цркву
Савину

Многи су долазили, крали, часни Срби сачували

Што се мутно у тој глави кува, није ли ти знано да Бог Србе чува
Од Цетиња све до мора сиња, брани се светиња
Тробојка се вије, маса се таласа
Ко са врагом нешто мува, главу не сачува
Тек ће планут што сад тиња, сабљу диже и рука детиња
Гусле гуде, чу ли гласа, де попуштај ил' ти нема спаса

26.01,2020 у 22,38 часова Бултони

Оцу Гојку Перовићу

Учили ме ђед и гусле
Да се Србство мило воли,
И да рана свога рода
Увек јако пече, боли...

Учили ме мајка, отац
Да се моли драгом Богу
И да чувам како унем
Веру, љубав, мир и слогу.

Бог ми сведок да се трудих
Да не скренем са тог пута,
Да мисао моја нигде
Изван Србства не залута.

Бивало је дана некад
Да нимало није лако,
Али један човек роде
Утврди ме опет јако...

О Перовић Гојку зборим
О пастиру Србског рода
Што изнова подсећа нас
Шта су образ и слобода.

Шта нам Црква мила значи
Светосавље шта представља
Оно што пре ђед започе
Данас унук да наставља.

Па се Богу молим драгом
За Перовић Гојка сада
Да му путе благослови
Да му радост душом влада.

Далеко сам, километри
Сад нас оче знајте деле
Али срца знајте нису
Ко што вазда људи веле.

Док су срца у молитви
Не могу далеко бити,
Зато сада захвалност Ти
Ја не могу оче скрити.

Хвала што нам сваког дана
Снагу дајеш, разлог нови,
Да у свему истрајемо...
Оче Гојко, БЛАГОСЛОВИ!

Народу Црногорском

Пут небеса суза кану,
Мисли ми се црне множе,
Шта то овај народ чини?
Уразуми, Христе Боже!

За трпезом једном сви су
Немањићи, Петровићи-
За зло такво знали нису...
Куд ће Срби данас стићи?

Од Господа милостивог
На супротну страну стају,
Потомцима сад одлучно
Све што вреди отимају.

Са турцима лакше беше,
Знали су шта желе вазда.
Али данас несој хоће
Свецима да буде газда.

Бог нек' 'прости и сви Свети,
Јутрос нешто мислим и ја
Чудило ме не би да сад
Туже Светог Василија!

"Шта Он хоће у Острогу,
Ко Му даде да ту бива?"-
Како ли им душа бедна
Миран санак сада снива?

Са државом већ одавно
Ви радите шта желите,
Опомену опет чујте:
"Светиње нам оставите!"

Прађедови од турака
Манастире сачуваше,
Праунуци с властодржцем
Све то данас похараше.

Ударише без свог стида
На Господа и све Свете,
Па још уз то, без образа,
Знају Њима да припрете.

А не виде заслепљени
Да су попут лишћа сува,
И да Господ све Његово
Од некрста вазда чува.

Питање је само часа
Кад ће дунут' ветар јако
Уз молитву непрестану
И одуват лишће лако.

А до тада, србски роде
Не одустај ја те молим.
Зато ме сад понос држи
Зато те ја тол'ко волим.

Господ својим најхрабријим
Најтеже је битке дав'о,
Зато народ Црне Горе
Већ ноћима није спав'о.

Него држи стражу будну
И пркоси нечастивом.
Ко и свему знајте браћо,
Доћ' ће крај и злу овом.

А до тада, сви уз Христа
Против свега што се спрема.
Од Христовог пута, знајте
Да часнијег пута нема.

Свануће нам врло брзо
Светла, дивна, рујна зора,
Сви ће знати: САЧУВАЛА
СРБСТВО ОПЕТ ЦРНА ГОРА!!!

Српска Спарта

Питају те Црна Горо
Јеси л' Црња или Гора,
Стидиш ли се мила моја
Тако ли ти старих двора?

Прозивају твоје име,
Каљају ти образ чисти,
А не знају да скупштина
И твој народ нису исти.

О, кукавни властодршци
Превисоко полетеше,
Па сад' дела црна чине
Што ни турци не умеше.

Црна Гора- то је народ!
Народ србски одвајкада!
Јединствен са својом црквом,
Увек био, к'о и сада.

Али никад' већу битку
Народ овај им'о није,
Сада самог Христа брани,
Сад' за Христа битку бије.

Једонствени црногорци
Били су у сваком боју,
Али данас бране Цркву,
Данас бране Веру своју.

Реке Христових војника
Спуштају се улицама.
Православна Србска црква
Никад неће бити сама.

Бастион је србства био
Вековима у том роду,
Одолево свима љуто
Бранећ' образ и слободу.

Данас дође ко благослов
Од Господа ова битка,
Али нема цефердара,
Не сија се сабља бритка.

'Место пуцња цефердара
Црквена се звона чују,
'Место бритких сабљи роде
Молитве се миле кују.

У одбрану сви ко један
Данас црногорци стају
Како с' брани србство мило
Ко и увек добро знају.

Нек благослов од Господа
Србској спарти Господ пода,
Јер се опет у њој бране
Вера, образ и слобода

КРСТОНОШЕ

Километрима се
    колоне
    лителија
    за правду
из сваке општине
    протежу
    у молитвеном
    крташком ходу
    за слободу
о верској исповести
    носећи по снегу ,
    леду .
    барјаке,
    иконе,
мошти светаца...
    Кроз славну
    кроз свету
дичну Црна Гору
    да се брани
    свако место :
    најстарије,
    најсветлије
    Јер
најтеже је бранити
светињу од свога:
    где се крстио ,
    где се венчао
    и песме
о Светом Сави
    рецитовао.

НЕ ДИРАЈТЕ СВЕТИЊЕ

Ој ти Мило изроде свог рода
Стидиш ли се својега народа
Зар светиње на добош да ставиш
Па с туђином славу да прославиш.

Коме српске светиње да предаш
Коју срби као очи воле
Како очи сутра да им гледаш
Када крену да се Богу моле.

Проклеће те девето кољено
Што издаде њихово вољено
Вјековима што крвљу бранише
Животима многима платише.

Црне Горе какву ћеш то слику
Оставити своме наследнику
Знај ни њему неће бити право
Што си српске светиње издао.

Са Острога милост му и слава
Све то гледа светитељска глава
Чудотворац Свети Василије
Чува оно што је најмилије.

Сав се народ око њега свио
У молитви понизно и дрско
Моле свеца да им даје снаге
Да одбране оно што је српско.

Све светиње на далеко знане
Српски народ духовношћу хране
Неће народ лако посустати
Ни светиње другоме предати.

Још поноса у народу има
Тужно Његош с Ловћена уздише
Не дајте нас лако браћо наша
Историја да ту бруку пише.

То се чува ко зјеница ока
Манастири, цркве и светиње
Ко то изда боље да га нема
Да се никад ни родио није.

ШТО ПУЦАЈУ НА ГУДАЛУ СТРУНЕ

Гуслар гуди, а гудало цвили
Оплакују ратнике и буне
Што падоше бранећ' отаџбину
Док гудалу не покида струне.

Гробови се и сад од стра' тресу
Јер се боје за синове своје
Да се опет усуд не понови
Да поново бројимо хероје.

Још се гором страшан лелек чује
Гроб до гоба, лежи брат до брата
Гора листом што их прекрила
Што падоше у оквиру рата.

Виле плачу крај бистрих извора
Остали су пусти без јунака
Изгинуће и што је остало
Ако крене сила наопака.

ТЕКУ ПОТОЦИ

Тече вода из потока
Скупљена је са свих страна
Што напада из очију
И мирисних јоргована .

Плакало је дрво, камен
Кад остаде без свог рода
Остависмо сваку знамен
Завичаја и народа .

Понесосмо само душу
Узети је неће нико
Еј потоци набујали
Не дајте нам краја ником.

Ту насушну земљу појте
Куд вам сузе кривудају
И напојте сваког свога
Када дође родном крају.

Покажите путоказе
Гдје ливаде наше бише
И напојте јорговане
Да Крајина сва мирише.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Од светиња смо сви ми потекли,
ту су корени наших светих,
не разумем, јер још сам мала,
зар је тешко волети?

Ма није тешко волети,
није тешко помоћи,
није тешко загрлити,
или рећи ОПРОСТИ.

Наши преци су се борили,
и животе своје давали,
клечали и Богу се молили,
и били Божија стада.

Али знам у свом срцу,
да је љубав јача од свега,
зато храбро као војник
борим се за светиње својих предака!

4. разред ОШ

ВРЛИШТЕ

Све врлине проврвеше из камена
барутом опточеног бремена,
небеска их рука утврди лепотом,
а Свети Василије Лазаровим заветом.

Стромом стазом тиховања
и разапињања успињање се
Црна Гора од искона врлиште,
поприште и губилиште.

Један језик, два народа,
један Божић, два бадњака,
од некрста оста неизвидана рана,
извидај је Свети Саво да не искрваримо!

Да најрођеније не растрзамо мислима.
бодемо кољима, убијамо речима,
да светлимо у литијским овим данима,
кад устаде везано и састави се покидано,
проговори немо и отрезни се пијано.

Од божићне мане што падаше с облака,
од пахуља, суза предака,
загреја се рука са Жабљака
и тежак крст литијски изнесе лагано.

У вејавици, у неприлици,
јер је хор анђела придржа с висина,
што на литију беше послат,
да позлати упљувано и састави обезглављено.

У Његошевој извитој искри извајано,
на Скадру костима спојено,
преко албанских планина васкрсло,
у једној колевци одгајано,
Свето наше слово ћирилично.

Не дамо светиње

И стварно мислиш да можеш тако довијека?
Скривати поглед од Бога и човјека?
Ругати се српској историји и Христу?
Сматрати се већим од свега, подсмјевати крсту?

Нису ти довољне ове гомиле људи,
Њихове срце јуначко, које на минусу гуди,
У јединству пјева, моли и кличе,
Не дамо светиње – са поносом виче.

Не поштујеш ни ове мошти свете,
Није ти свето ни ово излијечено дијете,
Не знаш више ни којим стазама луташ
И да Божијег гнијева треба да се чуваш.

Знам, смијешно ти је све ово,
Мислиш твоја ријеч да је свето слово,
Можда смо мали, али се и ми питамо нешто,
Док је срца у грудима, чуваћемо светиње вјешто.

Стани још једном, размисли, одмори,
Оволики број нас, зар ти баш ништа не говори?
Можда није касно да престанеш са игром овом,
Да схватиш да паметно није играти се с' Богом.

Без обзира на све, ми и даље стојимо.
За часни крст се вијековима боримо.
Није нам препрека зима ни ово пркосно иње.
Сваки откуцај срца нашег са поносом куца:
Не дамо светиње!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Устаде народ, исправљен, горд
ко бритка сабља у руци борца
да брани част, порекло, род
у име светог Бога Оца

Пролазе дани, Литија свака
само је јача, бројнија, већа
и сваки пут све више корака
пристижу момци, дјевојке, дјеца

Светаца снага све јаче бодри
полако буди уснуле људе
све оне што их пркос сад води
у борбу и нека побједа буде.

Дуго су тихи, понизни, пали,
гледали како их тлаче и ломе
данас су гордо пред мач стали
враћајућ себе поријеклу своме!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

И нова зора свиће полако
сунце из мрака извлачи дан
лителија креће из манастира
Недељно јутро разбија сан

Острошки Светац са стијена гледа
погледом благим лителију прати
поносан на сваку свијећу и корак
с' којом брат брата у стопу прати

Православље он чува тихо
у манастиру ту баш до неба
обасјан сунцем и ветром шибан
потребан српству к'о комад хлеба

Помоћ сигурна, утеха, спас је
сваком Србину и ко то није
ко год да дође, за помоћ моли,
помаже Свети Василије!

А сада народ вјерни, захвални
пристиже журно са свију страна
да брани оно што нам је свето
од безбожника и црних врана

Потече ријека људи низ страну
и сложно зборе у један глас
узети нећете ни педаљ један
докле год има иједног од нас!

ЦРНА ГОРА НА ТАМЈАН МИРИШЕ

Црна Гора на тамјан мирише
Гдје си сада нечастива сило
У чији се ти уклопи клише
Реци свима Ђукановићу Мило

И покажи своје гордо лице
Што се бојиш свијетлога дана
Стидиш ли се данас Подгорице
Града Бара, Жабљака, Берана

Затресла се цијела Црна Гора
А демони пред литијом бјеже
Од прогласа Никшићког сабора
На вјернике твоје слуге реже

Кажи Мило чије ли си крви
Када не знаш с вјерницима пливат'
На брата си диг'о руку први
Ал' уз Србе остао је Тиват

Отровне си хватио се грудве
Српску вјеру стављаш на ломачу
Стидиш ли се макар мало Будве
Да ли смијеш ићи у Морачу

Када муње са Острога сину
А од грома пуца чврста стијена
Присталица немаш на Цетињу
Проклеће те Његош са Ловћена

Што не оста вјеран своме роду
Било би ти јадо много боље
Ти замути земљом бистру воду
Па не смијеш у Бијело Поље

Какви су ти на спавању снови
Оскрнави светој земљи лице
Уз Србе је сада Херцег Нови
Сви вјерници из Андријевице

У свијет оде прелијепа слика
Како Србин своју вјеру брани
Из Пљеваља и славног Шавника
Вјерни народ молитвом се храни

Даниловград, Плужине и Пива
Томашево, Вранешка долина
У њима је српска вјера жива
И прелази са оца на сина

Шестстотина педесет храмова
Саградисмо ми у својој спарти
Сви су наша духовна обнова
Нећете их никада продати

Од светиња даље Мило руке
Не погани звана и олтаре
Поручују сви из Бања Луке
И оца би продао за паре

НИКШИЋКИ САБОР

У Никшићу на сабору
Василија Бога моли
Да сачува Црну Гору
Коју Српски народ воли

Са храмова звона звоне
Растјераше хладну кишу
Побједише и демоне
Историју нову пишу

Неки људи душе труле
Издао их дух и вјера
На свог брата сада хуле
Слушајући луцифера

Немањића земља света
Западе у тешку кризу
Полиција од Милета
Браћи својој тражи визу

Ни монахе не пустише
Да у Црну Гору уђу
Слободе би да их лише
Проводећи вољу туђу

Не слушају глас монаха
Што са Свете Горе стиже
Поганог су пуни даха
Душа им ка паклу гмиже

Из Никшића у свијет креће
Обавијест много снажна
Црном Гором никад неће
Завладати вјера лажна

На кољена демон клеча
Анђели га с неба муче
И боји се Горског Вијенца
Његошове свете Луче

ШТА ДОПУСТИ ЦРНА ГОРА

Шта допусти Црна Горо
Некрштени да те воде
Ко је с њима њиву оро
Пропао је мили роде

Сад си шума трулих клада
Оспораваш људску памет
А крштеном земљом влада
Некрштена људска авет

Залуд што су крстили те
Симеон и Свети Сава
На твом трону годинама
Опет кукољ превладава

На Христа су дигли руку
Не поштују свога брата
Свештенике они туку
И гори су од Пилата

Пусти Сунце зраке своје
Са Ловћена и Острога
Некрштени њих се боје
А крштени славе Бога

Одољеће народ вјерни
Нападима од некрста
Јер су Срби увјек смјерни
И моле се са три прста

Проклијаће опет жито
На Христовој плодњој њиви
Кукољ што засади тито
Неће моћи да преживи

Не да Његош са Ловћена
Да се некрст земљом шири
Његовог се још имена
Боје врач и вампири

Василије са Острога
Радовића благосиља
И преклиње Творца свога
Да нас води Он до циља

Да поново српска Спарта
И Србија буду једно
Да брат воли свога брата
Пред Господом то је вриједно

АМФИЛОХИЈУ РАДОВИЋУ

Пола вијека славиш Бога
И Христову цркву градиш
Вјерни слуго рода свога
Народ види то што радиш

Храмове си обновио
Залутале стаду врати
Вјернике си у храм свио
Црну Гору Ти позлати

Ти си чувар наше вјере
Освећујеш светилишта
Неки желе наше цркве
Да претворе у згаришта

Митрополит кад постаде
Црном Гором сунце сину
Благослов Ти Господ даде
Да се винеш у висину

Уз народ си стално био
Зидао си цркве нове
Православље учврстио
Тргаш ланце и окове

Први си до Светог Саве
Његоша и Василије
Власти се у блату даве
А вас Божја љубав грије

Уз благослов свога Творца
И сам народ васкрсава
Од духовног уче оца
Како вјера се спасава

Не смије се никад више
Поновити она слика
Кад злотвори ту убише
Сто педесет свештеника

Стрељали су и владику
Крстовима пуне раку
Вод стрељачки одан Титу
Носио је петокраку

Кад Ти дође на Цетиње
Из темеља све се мијења
Заблисташе све светиње
Поникоше из камења

БОЖАНСКА СЕ ПЈЕСМА ОРИ

Таласа се Црна Гора
Народ Богу пјесмом кличе
Хладна бура дува с мора
Али нико не узмиче

Око сваког нашег храма
Скупљају се вјерне масе
И тако се демон слама
Литијама земљу красе

Док колона вјерних душа
Упаљене свијеће носи
Свештенике народ слуша
И демону он пркоси

Имал' игдје љепше слике
Од дјечице у колони
Док их поглед од Владике
Милује и сузе рони

Жао му је што су мали
А морају част да бране
И они су у ред стали
Да нам љепша зора сване

У маленим рукицама
Дјеца носе по икону
Шетају се улицама
Част одају српском трону

Дрхти гора пјени море
Кад умилна пјесма крене
Широм српске Црне Горе
Од пјесме се тресу стијене

Говор Гојга Перовића
Као да са неба стиже
Од тих ријечи мудрог птића
Коса се на глави диже

Божанска се пјесма ори
Пјевање ће Бог да плати
Светиње у Црној Гори
Срби ником неће дати

Од студени чело трни
По њима се бијели иње
Из свег гласа пјесма грми
Не дамо Светиње!

МАРКУ МИЛАЧИЋУ

Перјаницо Црне Горе
Из феникса што се рађа
Док говориш у скупштини
Свака ријеч ти циљ погађа

Ти си чувар српске Спарте
Што поново васкрсава
Сва је Црна Гора за те
Тебе народ подржава

Не дозволи да те сломе
Они што су против Крста
Буди вјеран роду своме
Што се моли са три прста

Нек се твоје свијетли лице
Као круна од Николе
Ти си понос Подгорице
Шири крила мој соколе

Господ ће ти да подари
Вјеру снагу част и хтјење
Ти најбоље радиш ствари
Чувај српство и поштење

Заслуга је твоја брате
Што пресјече змију љуту
Анђели те с неба прате
И чувају на твојем путу

Раздвоји јој реп од главе
Па јој снага малаксава
А њене се слуге даве
Наша вјера васкрсава

Његошевим путем ходиш
Снаго Марка Миљанова
Правом стазом народ водиш
Ти си божур са Косова

Не дај да те поколеба
И упрља мутна вода
Сишао је Господ с неба
У литији с тобом хода

С Дурмитора вила кличе
Од поклика пјени море
Живио нам предсједниче
Нове српске Црне Горе

Не дамо светиње!

Срце се цепа
из ока суза лије
отимају нам светиње!

Зар брат, брата да бије
због заједничке земље и капије?

Нека ме удари брат
ја не желим рат!

Због вере, због нас
од Бога тражим спас.

Не дајте се браћо
из Црне Горе,
учио вас Његош
мудрости, чојству, јунаштву
остајте на улицама до зоре!
Не дајте светиње наше
нека се душмани плаше.

Причаће историја о вама
да светиња није остала незаштићена, сама.
Свети Василије Острошки
нас гледа
Не дајмо светиње због наших чеда!

Љубав у боји

Црвене су црногорске зоре,
плаво небо изнад Црне Горе,
бијели дан свиће... У крајеве нове
морам ићи јер ме љубав зове.

Усне су јој трешњице црвене,
плави зумбул кити груди њене,
груди њене - голубице бијеле
њој ме води жарка ватра жеље.

Црвени се пламен над огњиштем,
плав се сумрак спушта на селиште
бијели се на бријегу снијег...
Никад љубав неће бити гријех...

Туге

Све туге су исте...
Гле, они тамо што би ме у чаши воде попили
моја су браћа...
Иста их туга боли само је другачије зову.
Мени хоће да отму Савиндан, Ђурђевдан, Митровдан
а они немају ни шта да им се отме.
Њима је отето што се могло отети,
њима није дато ни црно испод нокта.
Без вјере су остали, без наде су остали
као што ћу и ја остати
ако дозволим да ми их отму...
Све туге су исте...
Молим се Видовдану да браћи врати вид,
Савиндану да браћи врати вјеру,
Ђурђевдану да их окупи на слави,
Митровдану да нас заувјек помири.
Па макар се ја утопио у оној чаши воде...
Све су туге исте а они су моји.

Вуци гдје су?

Гдје су вуци? Гдје је чопор?
Ко то броји бројанице?
Тирјанству, из немилице,
српски народ пружа отпор.

Ногом за врат, да не смрди
из топуза закон створен
да Србину буде горе,
да га сатре и нагрди.

Сложно браћо дане ове,
па да памти унук претка
ко што памте довијека
ријеч мајке Дамјанове.

Гдје је чопор? Вуци гдје су?
Молитва је наша снага,
наша слога пораз врага...

Данас прави закон јесу
они што на црти стоје
и светиње бране своје.

САВИН РОД

Божији мир се спустио на нас.
Свијеће горе. Звијезда ход.
И сви су Свети са нама данас.
Његови ми смо. И Савин род.

И звоне звона Хиландара,
изнад земље сија небо,
Мркоњић поље, времена стара,
и Острог ту је. И он треб'о.

А старац испред, Творца моли,
будућност уз је, небеске очи.
И само светиња тако се воли,
и благост њена тако точи.

Божији мир се спустио на нас.
Свијеће горе. Звијезда ход.
И сви су Свети са нама данас.
Његови ми смо. И Савин род.

ЗАКЛЕТВА ГРЕШНОГ РАБА БОЖИЈЕГ

Танки су зраци јесени,
А риђа крда далеко,
Одлазе, беже облаци,
За брда нестају, преко!

Ко дух што лебди високо
И шири тешке отрове,
По земљи расту корови
И плету мртве чворове!

По њима газе погани,
Чизме им црне, дубоке,
Ти, што Бога не моле,
Завидни, бацају уроке!

Јесмо ли побожно устали
Или смо, само застали,
Док су нас људски изроди,
Испод коже черупали?

Крв су нам, свима сисали,
Редом, по слову и броју,
Кунем се, људски несоји,
Не дам вам цркву своју!

МОЛЕБАН СВИМ СВЕТИМ

Бог се јави!

О сви Свети

Звијери јереси су опет зинуле! Пресите!
На све! И светиње што никад нијесу биле њихове!
Зајахали, па налазе, муче и придављују жртве!
Туђине доводе да господаре!
У новом, Дукљанистану, врата пакла се отварају!
Антихрист на врата куца!

О сви Свети, преславни!
Призовите Пресвету Владичицу, Богородицу
Да умоли Сина јединога, Спаситеља и Оца
Да сачува народ чисти, вјерни, православни!
Владарко Царице, послушни наше вапаје!
И пошаљи Сина да врата новог пакла сруши!

И Бог се јави!
Космичка енергија се буди!
И Спаситељ је са нама, ако смо ми са њим!
Само слогу, љубав, непоткупљивост и мир нуди!
И Он са нама каже: „Не дамо светиње!“

Доста је било страдања Српског рода
И Словенског, старог колико и човјек!
То показаше и Исусове зелене очи, видео сам их!
И нулта крв негативна, да је од Словенске расе!
Зато нам Он опет и говори: „Не дамо светиње!“
Доста је кушања Џугашвилистана и Апсурдистана!

Ко може да нам отме Манастире Ровца и Морачу,
Није могао ни Делибаша ни Али паша!
А ко Манастир Острог и светог Василија?
Колика је та страшна та аждаја и змија,
Што хоће и руку Јована Ктрститеља,
Светог Петра Цетињског, Филермосу,

Хоће ли и њену косу?
Ко да нам утиша звона
На цркви Климента Светог и Пантелејмона?

Демон се пустио из боце и побијеснио!
Поново зову Синана пашу
Да заједно ватру пале на Светог Саву, славу нашу!
Врата пакла се опет отварају!

Али се не чуди, космичка енергија се снажно буди!
Народ је уз Крст прогледао и препознао
Законе потомака алавих Алибаба и Дивљака,
Који само туђе плијене
И у пећинама милогорским, незасити варе!
Чини се, да они и немају предака, нако по Дарвину!

О Свети Георгије, узми поново копље!
Свети Петре Цетињски исучи велики мач!
Свети Јоване Крститељу, поново отвори руку
Ухвати звијери и демоне за грло!
Василије Свети Острошки
Сруши туђинске слуге низ Острошке греде!

Уразуми отимаче светиња, и насилнике, драги Боже
Да се Крст и Дух Свети, спалити не може,
И да су заједно и у слози, непобједиви!

И Бог се опет јави!

Ви сте Земљани!
Није ово само Земљанина но и борба Неба!
Космичка енергија се уз крст буди!
У тој енергији су и Светитељи и пробуђени Људи,
И само мудрост, истрајност, часност и слога треба!

Па, поведи нас Владико и Госпoде правим путем!

ДОК ЈЕ ОСТРОГА И ГРАЧАНИЦЕ

Овде је линија, ово је граница,
за корак преко дозволу тражи,
није твој Острог, ни Грачаница,
што беше некад више не важи.

Тај комад земље што зовеш грудом,
та трошна кућа предака твојих,
припада мени земаљским судом,
зато се одрекох корена својих.

Овде је међа, последња станица,
друга правила сад овде важе,
не могу Острог, ни Грачаница
више да буду вере ти страже.

Одрода језици земљу нам секу,
у житу кукоља увек је било,
рањеном земљом литије теку
много се вере њима разлило.

Јер вера права не зна за границе,
па руши међе што несој ставља
и док је Острога и Грачанице,
биће и српства и светосавља.

11.02.2020.

Заклетва прецима

Зову ме преци
у сан ми стижу
гробови њихови
стене одижу.
Боле ме јуначке
ране љуте
осећам грубе,
сукнене скуте
Где ти је пркос?!
Као да чујем
у ходнике сећања
мисли записујем.
Да ли се срде
што на неправду ћутим,
ил' немо грде
што неко зло слутим?
Неће ваљда опет
бити неког рата?
Неће ваљда народ
пре туђинца нег' брата?
И шуште злокобно
ужичке шуме:
„Опет ће нам децу
отимати чуме“.
И тутње мукло
ваљевске планине
не желе више
лелек и црнине.
Знам да дедови
немају мира
кад поган опет
у српску част дира.
И знам да им спокојног
починка нема
кад зло се опет
на њихов род спрема.

Јер сени њихове
памте покоље.
Страдаће опет
нејач и богомоље.
Кости њихове
стопут' изривене
крвљу потомака
веков'ма залирене.
Душе њихове
што над нама бдију
не могу спокојно
вечни сан да снију.
О, дедови чујте!
Млеком вам се кунем
са вама ћу жива
под земљом да трунем
ал' српске земље
не дам ни стопу
странцу, војнику,
врагу, а ни попу!
Не дам да се опет
накоте звери
од вашег стабла
и моји су ивери.
Ваши су гробови
моја светиња
и неће по њима
газит' проклетиња.
У мојим очима
ваш жар пламти
утроба моја
ваше битке памти.
Ваша крв к'о запис
кључа у мени
ви сте мој понос
и моји корени.
И опет се кунем
вашег ми имена
не дам отаџбине
ни шаку, ни грумена!

Не дамо светиње

Боже!

Не молим се да бих сачувао оно што имам.
Ни за здравље и живот које си ми поверио на чување.
Не тражим оно што ми се, на трен, учини да немам.
Ни опроштај за грехе које учиних, јер цена за то се зна.

Молим Те,
Дозволи да са Тобом поделим радост. И своје срце.
Радујем се дару Твоје милости, вернима и невернима.
И што смо једно.

Са радошћу примам ваздух, сунце, воду, со и хлеб.
И крв... И тело Твоје.

Оно што Те молим, је...
Сачувај Српске Светиње, и народ Српски од руке душманске,
било где у свету.

А највише Те молим...

Не дозволи отимачину Светиња Српских,
ни било чијих других, у братској Црној Гори.

Амин.

ГОРСКИ ВИТЕЗИ

Тајкуни и фукаре издаше рода свога,
и изабраше друштво мрзитеља свега Српскога.

Здравица са њима дража им је,
од светковина горских.

Затворите се манастири и цркве,
да у вас њихова чизма
за вјеке не ходи.

Подигни руку високо Ђетићу
нек знају продане душе занавек,
из којег си племена понико
и којој се светињи клањаш!

Изроде уклони Василије Острошки
из земље праћеда мога!

Црна гора је мала ал' пуна
поносних витезова!!!

13. јануар 2020.

ВИЛОГОРЦИ

Изашао братски нам народ
у децембар на студен под руку
да светиње сачува од зла,
и покаже брату прекобрђа
да једна нас је мајка родила.
На муци се познају јунаци
то Србин од памтивјека зна
зато се љаго размакни чоче,
и не дирај у светињу нам никад,
јер то је Српска жила куцавица.
Док вазда лешинар отима и иште
оно шта му не припада
има се зашта борити соко
бранећи све Српско и Црногорско.
Василије Остршки снаго наша
усмери нас на прави пут,
нека нам покољења расту безбрижно
далеко од лупежа и изрода.
Ко то баца ватру међ браћу
нек иде пред страшни суд,
јер двије сестре земље су вечне
што стајаће увек једна уз другу.

03. јануар 2020.

ЧУДНА ВРЕМЕНА

Чудна нека времена дођоше,
На сцени нове игре се играју...
Ко то сме наш мир да руши.
Све у пепео да претвара?
Још ране из прошлости
Зацелиле нису!
Не плашите нас злотвори!
Нећете променити наше обичаје, наше писмо и веру!
Ко то тамо хоће да нас ломи
Нашим небом грми и пуца?
Ко то опет паклене кочије спрема,
побеснеле коње упреже, аждаје које огањ нуде?

Неће над нама црни гаврани летети...
као на Косову пољу после љутог боја.
Овде ће славуји певати, у миру и спокоју.
Народ смо ми који само жели
своју земљу да чувамо и у миру живимо.

Светиње

Не дамо светиње
јер су завештање
Небеско имање
Корени наши
Појила душе и
пламен огњени

Не дамо светиње
Крила су анђела и
сузе Божије
Ватре неугасиве
Благодат и
Духовне колевке

Ако дамо светиње
Мошти ће устати
Не дамо светиње
Кивоти ће замиротичити

Међу младо и старо
Христос сишао
Иконе проходале
Небески мач засијао

Ударио брат на брата

Четри слова наред крста.
Симбол, Српства, вјера чврста.
Још спојена три су прста.
На челу су, вјера чврста.

Неко увје ту да стоји.
Оће Српство да раздвоји.
Више крстом се не крсти.
Раздвојени су му прсти.

Заборавио, тај корјене.
Старог ђеда и поштење.
Сад се срами свога крста.
Не крсти се са три прста.

Црна Горо, срна ли си.
Ловћен планино, тужна ли си.
Још на теби Његош спава.
Најмудрија, Српска глава.

Под Острогом, мошти крије.
Наш пресвети, Василије!
Ударио брат на брата.
За час славе, шаку злата.

Црне Горе, часне и поштене.
Таре вјеру, чупа јој корјене.
Погазио чојство и јунаштво.
Душманину да оде у лаштво.

На Ловћену, Његош стоји.
Црна Гора још постоји.
Док је мене и Острога.
Неће крочит туђа нога.

Чувај Свети Василије!
Частан народ Црне Горе.
Молите се у Острогу.
За спас Српства драгом Богу.

ИЗДАЈА

Колико мало може да вреди човек
Који прода своју прошлост
Сахрањујући притом и будућност?
Из чијих ће корена никнути нада и спас
Ако и оне последње почупамо?
Коме великодушно поклањамо оно
Што ни мртви не бисмо смели да дамо?

Чиме се тако поносно разбацујете?
Чију муку великодушно делите и
Чијих се суза одричете?
У чије се отете и продате гробове данас лажно кунете?
И у замену за шта?

Ако вас сутра питају
Од чије је руке мој народ највише страдао,
Зар вас неће бити срамота
Што сте ви тај целат чијој се милости највише надао?

Колико ниско може пасти човек
Да би оправдао своју издају?
И у замену за шта се одричете онога што јесте?
Да бисте постали туђи робови?
Нажалост, биће касно и ако схватите на крају,
Око вас остаће само безнађе и пусти, тужни гробови.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Виоре се барјаци небу високо,
крстови златни сунцем се сјаје,
иконе Светих кораком лако,
колоне дуге, народ устаје.
Дигла се земља, с' небом се љуби,
планински висови са морем сињим,
ливаде шуме, све се буди,
раме уз раме с' народом српским.
Сад уз вас стоји Божија сила,
С' Неба вас бодре Анђели Свети
и Крст златни с' четир оцила,
из срца верних душману прети.
„Не дамо Светиње!“, кличе колона,
„Православље Свето“, ником не дамо,
у хору поручују црквена звона,
страдаћеш нељуду, дирнеш ли само!
Усташе Срби против окова,
с' вером у Бога ходи колона,
било и биће за вјеки вјекова,
Бог и Православље и Света икона.

Ходите браћо, ходите сестре

Замисли, док вечерас буду
звонила звона
и снег падао бео и лак...
Како нас са небеског трона
посматра Бог и бодри нас..

Ходите браћо, ходите сестре,
нека вам душа истином блиста.
Нека вам у братској слози,
мисао остане бистра и чиста.

Ходите браћо, ходите сестре,
певајте још гласније и смелије...
Црном Гором и Србијом милом,
за слогу, пркосе делије...

Ходите браћо, ходите сестре,
Поносни, усправни, роде мој...
Небеска правда убрзо стиже...
Више нас има него што мисле!
Наша слога је тиранину неспокој...

Не дамо на Светиње!!!

Са планина вуци горски,
крај језера и приморски.
Устали су за ради Бога,
не стиде се они тога,
што их хапсе и пријете,
него стоје сви у чете.
Кум до кума, брат до брата,
свако види, свако схвата,
да је мука притиснула,
с новим јутром осванула,
оће да нас упропасти,
морамо се браћо спасти.
Крај икона молимо се,
и уз тамјан кадимо се.
Покажимо ми свијету,
жени, старцу и ђетету,
да светиња зна се шта је,
да се она не продаје!
Ни за паре ни за славу,
уздигните право главу.
Све у очи ви гледајте,
на светиње ви не дајте.
И кажите јасно свима,
док дишемо, док нас има.
Вољећемо Црну Гору,
њене ријеке, камен, гору.
Све црквице и храмове,
сваки педаљ земље ове.
Што нам преци оставише,
нека схвате злобни више.
Нисмо луде аветиње,
Н'о не дамо на светиње!

БУДИ ЧОВЕК

Буди човек, а не слина..!
Не дај да те свако има..!
За олош ти не мари...
такви су ти били стари...

Буди човек, док те има...
не клањај се лоповима...
Са багром се ти не дружи...
сваки дуг свој, ти одужи...

Знаш ти добро да је име...
Твоје име и презиме..
Образ, највише што имаш..
немој главом да им климаш...

Такав ти је и ђед био..
његово ти часно име..
нема веће од образа..
не заборави ти Србине...

Такав ти је и ђед био...
свој сан он је снио...
да се родиш, да те има,
будеш понос, а не слина...

ДА СЕ СРБИ СЛОЖЕ

Устајте Срби, дигните глас,
да одјек часни осветли нас,
да море и небо љубав сад зраче,
да руке се стежу, грле све јаче,
да ветар сад носи опало иње:
Чувајмо браћо, своје светиње.
Устајте Срби, поносна чела.
Кренимо скупа у ова јутра бела-
тамо где се српска душа вије.
Ништа нам од тога није светије.
Ајдемо браћо, корак па два-
ти корак један, а два ћу ја.
Будимо јаки, снаге нам дај Боже:
Помози, у часу овом, да се Срби сложе,
да брат на брата се не љути и не виче
у ноћи овој, док снег немо промиче,
а ветар са грана сад скида иње
Чувајмо браћо, наше светиње.

Када дође вријеме мријети

Када дође вријеме мријети
и надвлада звук тишине,
да ли ће се стидјет Свети
јер видјеше све с висине?

Кад процуре задњи часи,
теоце се земљи врати,
душа хтјеће да се спаси,
ко ли ће је заступати?

Обучен у своја дјела,
пред пороту свак' ће стати,
суд мој тад ће да ми суди
да ли ћу се човјек звати.

Са истином свијетлом, сњежном
и молитвом братском вођен,
пред осудом неизбјежном
само бићу ослобођен.

Али ко и гдје би срдно
молбу за ме небу дао,
ако бих немилосрдно
молитвеник разидао.

Зато до тог трена правде
слушаћу шта кажу преци,
да, кад кренем ја одавде,
не постиде ме се Свечи.

СВЕТИЊЕ СУ СУНЦЕ СРБИНОВО

Ко отима светиње од Срба?
Кад се знаде још од памтивјека,
    како наста и како постаде
    и од кога дична Црна Гора!
    Прочитајте мало историју
    државници, растурачи вере!
Настала је од три кнежевине
    у којим се Срби рађајаху!
Српски беху кнежеви у њима,
и српске се цркве тад зидаху!
Ал времена тад су тешка била,
    па су веру неки променили,
    зарад власти и зарад имања
    ко и сада што се у њој ради!
Пишти народ, а пиште и цркве
над иконом друкчије се моле...
Од Немање син Стефан порасте
    уједини српске државице
    те направи славне манастире
    да се Срби своме Богу моле!
Сви владари до краља Николе
    беху дичне црквене владике
    умне главе и паметни људи,
и сви себе Србином називаху,
дичећи се српскијем пореклом!
Краљ Никола своју ћерку даде
славном Петру унуку од Ђорђа,
што му роди српске краљевиће.
    Поносан је тад Никола био
    јер му унук жељу остварио
    те постаде краљ што уједини
    све што себе Србином назива.
    Једино је грешку направио
што несрбе за браћу признаде,
    те му они живот узедоше,
    а све зарад пара и имања...
Зато браћо упамет се сада

ако опет иконе прекрсте
и затворе црквена вам врата
узеће вам Сунце Србиново
и намаћи омчу око врата,
ситни људи, големе несреће,
све због пара и личног имања
а на радост црног Ватикана!

СВЕТИЊЕ НЕ ДАМО

На црквама звоне звона, скинућемо дона,
разрешите Мила ата, он је психопата.
Ко удари на светиње, удари на Бога,
овај отпад од човека, тера свог на свога.

Устала си Црна Горо, време је и било,
много те је понизио, тај диктатор Мило.
У далекој Америци, очекује чуда,
Трамп га држи на узици, док му лади м....

Жели нато да нахушка, да нам бомбе сеју,
сејали би ти фашисти, од Руса не смеју.
Спремите се сви за Божић, направите славље,
уз тебе је Црна Горо, цело Православље.

Мило жели ваше Цркве, сутра ће Џамије,
у тој глави освајачкој, добро се не крије.
Покушат ће све што може да сачува престо
у Спужу ће он ускоро тамо му је место.

Натраг руке од светиња

За Душана славног цара
И још много, много пре
Свуд градисмо светиње
Славне цркве, манастире

Где год беху српске земље
Никле цркве диљем свуд
Градили их испосници
Не жалећи зној и труд

За све грешне и худе
Отварали капију
Највећи нам дишмани
Не тражише тапију

Данас траже српском роду
Да оставе светилишта
Да признају непризнато
А за узврат, ником ништа!

Православна наша вера
Брат на брата није дала
Бог је завет свима дао
На томе му на век хвала

Узалуд вам ваша сила
Не дамо вам цркве наше
У њима су све молитве
Од ђедова што осташе

Натраг руке од светиња
Ви нечисте што сте крви
Да гинемо до последњег
Задатак је нама први

Браћи Црногорској

Не може вера да се дели
Јави се с' неба добри Бог
Учимо неверне живот цели:
Накада рука на брата свог!

Станите, аман, станите
Који је ђаво ушао у вас
Ћорава посла се маните
У слози само лежи спас

Не дајте да залуд буде
Проливена братска крв
Једна вера за све људе
У Ад нек оде отровни црв

Јединство вољом створите
У једној цркви молитe
Слогом душу толите
На век се искрено волите

**ЊЕГОШЕВА ПОНОСИТА ДУША,
МОЛЕБАНЕ И ЛИТИЈЕ СЛУША**

Молитвена, песма над песмама,
Кад Крст ломи слугане Сатана,
Среброљуби шегаче са нама,
Место Крста, спинована слама.

Понижена душа рода славна,
Угажена Слава Православна,
На Ловћену рушитељни врази,
Скрнављени великану трази.

Озакоњен топуз покрштени,
Да Светиње несвето замени,
Да благодат некрстима прода,
Брисањима трагова народа.

Опстанак нам нестанку залази,
Православље ништили би врази.
Превише је понижења било,
Сербима је робство дојадило.

**ЊЕГОШЕВА ПОНОСИТА ДУША,
МОЛЕБАНЕ И ЛИТИЈЕ СЛУША**

Острог родан и Богоугодан,
Молитвеник Литијам' исходан,
Са Истока Молитве висина,
Спаси Боже Острошког Србина.

Молитвено Будва с Подмаина
И Никшићко-Острошка ведрина.
Пријепоље Анђео сакрива,
Литијама Слободу дозива.

И сестринска црква Србијина,
Подержава Черногорског сина.
Молитвена Литијска ведрина,
Где год Срба на планети има.

Невозможно ропско уништење,
Светлоносно Србу преумљење,
Одбраниће достојанство вере,
Избрисати робовске валере.

ЊЕГОШЕВА ПОНОСИТА ДУША, МОЛЕБАНЕ И ЛИТИЈЕ СЛУША

Дијаспора Молебане ниже,
Да се Срби здруже и приближе,
Да се сложе, множе и оБоже,
Таковима враг ништа не може.

Подупиру Православна браћа,
Немањиће Србска мајка рађа,
Лаковерност и веру невери,
Искорењуј, па бригу не бери.

Ил'ће бити, ил'нас бити неће,
Опстајања прислужујмо свеће.
Слободарске Литије покреће,
Црногоско замириса цвеће.

Подупиру и књишки синови,
Поетини одбрањени снови,
Кажда сербска умудрена глава,
Светосављем крунисана слава.

ЊЕГОШЕВА ПОНОСИТА ДУША, МОЛЕБАНЕ И ЛИТИЈЕ СЛУША

02. 02. 2020.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Непомјаници, вандали, Светиње би продали,
Епски брати устајали, Молитвено сабирали.

Дурмитор, Цетиње, Будва, Беране ... востали,
Архангели Литургији, Крстољуби Литијни, у
Молитвено собрање, лучи вере духоткање,
Острошки светионици, Православију ткање.

Светогорски сигнали, Подгорицу обасјали,
Вјерују читали, опстајно Срби запевали,
Евхаристијски мали, крсно су узрастали.
Тисонштени Молебани, Литијама корачајни.
Измирну тамјан брани и род Православни.
Његошевски усправни, Амфилохијски славни
Епос пишу опстајни ђетићи Србознани.

01.02.2020.

Стојиљковић Марија Марстој

По први пут / Молитва Грешника Богу

*(први део поеме Часови (до)стизања Бога,
час двадесет и други)*

По први пут те призивам да ми дођеш,
твојим постојањем
у свом светлу да ми сиђеш,
јер ране су дубље од свих дубина,
а посред срца помрчина, помрчина.
Молитвом те дозивам, пресветли Боже,
да ме искупиш за сва злодела,
да ми опростиш за сва зверства,
да ми укажеш на светле принципе,
додиром својим покажеш
свитања нова твоја.
Зовем те, Боже, да ми срце хладно
од преране смрти одвикнеш,
и да заједно са мном у моје
путешаствије проникнеш.
Зовем те, Боже, да завет ми испуниш,
и да ме од света покупиш
у свој својој чистоти,
и у свој својој доброти.
И да негде заједно осванемо
са срећом на уснама,
са срцем светим у грудима,
са добротом у свагдашњем,
са добрим редом у пређашњем.
Да за вијек и вјекова
химну са мном отпочињеш,
зарад спаса мене раба божјег
од себе сама,
зарад спаса сужња другијех
од грозота свадијех,
и да спречиш настајање
новога семена зла.
Молим ти се, Боже, помози ми.
Дај ми пут, утеху и наду

коју никад не спознах.
Дај ми правду коју никад не видех.
Дај љубав која ми никад не засја.
Дај радост без краја, зарад
будућег људског наштаја.

Иконе вековне / Први одговор Бога

*(први део поеме Часови (до)стизања Бога,
час двадесет и трећи)*

Иконе вековне изградише сад пут до мене,
и не слутим ко све туд сад проћи мора
као преко неуништивих железних окова.
Ал' ја се не бринем, моје чедо, за тѐ.
Ја се не бринем за твоју мисо покајања,
јер веровах у њу непрестано.
Ја се, чедо моје, не бојам за тѐ никада,
јер знадох да ти правога страха не имаше икада.
Па како ми се сад стаде обраћат твоја тешка реч?
О проклетог ли овога дана!
Зар се тако мало вере распознаваше у тѐ сад?
Зар не знаш да до мене воде
неки чудни путеи, а крај њих срећа ће да ти се слуги,
непомична као цвет негдашњег дечјег времена?
О зар за тѐ да се бојим,
ти што са сутоном вечито у лице збориш!?
Не, за тѐ се не бојим. Па што се онда бојиш ти,
кад мене хоћеш следити?
Зар пропаст? О грдног ли вражјег разлога
за сваку лаж! Не, то није пропаст,
већ твој спас који нигде не вид' се.
Не, то није пропаст,
већ спасење, умирење и задовољење.
Ал' само ако издржиш бат
твојега најспоријег корака,
следи ти тек онда награда
васколиког људског свепраштања.
У шта верујеш, у шта се уздижеш – то ћеш и бити.
Којим путем се примицати
кроз непрегледност ствари
ко кроз магле – то ћеш сам открити,

јер тајна спасења увек је на теби.
Ако сам ја у тебе одувек веровао,
зашто ти то никад ниси?
И ко прекор ти реч моја дође сад,
али не бој се, јер ја те волех одвајкад.
И ко неправда да те мори, ал' не клони,
јер срце моје душу твоју ће да заклони.
Кадгод те нешто мори, и пуно пута и умори,
не, само то не, не клони, никако не клони!
Свом душом својом, свом памећу својом,
свим срцем својим, само то не, не клони!
Никако духом не клони!

Стојоски Небојша

Где сте били

Где сте били ви
када су бомбе падале?
Храмове су нам рушили,
а мајке су плакале.

Где сте били, браћо моја,
када се гинуло?
За част, отаџбину, веру.
Народ је суви хлеб јео,
а ви правили гозбу-богату вечеру.

Као сиње кукавице,
бежали сте и бежаћете
са бојног поља, када се
крв буде поново лила.

Вас је кроз живот
водио обичан страх.
Нас је калила невоља.
Своје сте одоре одмах пресвукли.
Ми смо се за огњиште борили-
у рату са душманима тукли.

Молитва

Молим се,у овом тешком часу
за страдалну браћу моју.
За оне што живе дадоше бранећи веру,
гинући,крварише у љутом боју.

Молитва за сву верну браћу у Христу-
што светиње бране од душмана клетих.
Чувају народ од пошаста власти,
бездушних и похлепних.

Не дајмо им Острог, мошти светог Василија.
Помози Господе у невољи, погледај муку-
брат на брата подиже руку.
Стеже омчу око врата,сикће отровна змија.

Молитва Господу да нас отргне од заборав.
Не дајмо се, браћо! Само слога, Србина спасава!

Бог се догоди

Ваздигло се цело Српство.
Јалово семе не даје плод.
Кренула је литија свечана
да одбрани стари род.

Догоди се вера у време безверја.
Доста је било лажи, празноверја.
Чудо се догоди-бранимо светиње.
Без страха нас Христова душа води.

Бог се догоди-Србин се поново рађа.
Нек' оде душман што нас раздваја, завађа.

ЦРНА ГОРА

Не зовеш се црна тек онако,
ој ти горо српског ми племена,
ој ти свијетла исконска ми мајко,
ој ти родна грудо премјерена.

И лете те тићи свјетлим зраком,
ој ти тићи сињи соколићи,
свак' је крила раширио јако
па те чува круном и барјаком.

Ти си горо на мети распеће
црног ђавла и црног му ата
ал' народ ти здушно пали свијеће
и кове ти звона сва од злата.

Не зовеш се црна тек онако,
ој ти наша постојбино стара,
враг те тамни својом руком тако
па ти срце и корене пара.

Ал' ти пјеваш узвисло и јако
небо параш и облаке китиш
па нам сијаш новим свијетлим зраком
вјеру враћаш, ђецу своју штитиш.

Па се вијеш до највишег трона
са којег се свака ријеч чује
сија сунце, пјева васиона
српско племе Црне Горе ту је.

Не дамо те наша мила мајко
марама ти црна завијена
ал' ти лице сија, свијетли жарко
ти си горо поносног имена.

И док један Србин оди, дише
и док задњи на земљи постоји
Црна Гора српски ће да пише
свијетла зора над њом ће да поји.

И док има у народу гласа,
док је срца и док је пламена
душа наша ка гори таласа
и једног смо, српскога имена.

КО МИ ТО ДИРА СВЕТИЊЕ

Ко ми то дира светиње!?
Ко то по прецима рове?
Ко у лику аветиње
боде и кида јецаје зове?

Ко ми то прошлост отима
постојање, извор, распеће?
Ко ми корене подрива,
мој праг, огањ и пламен свеће.

Који се силник дрзнуо клето
да моје крстове узима, гази
да краде и ломи све моје свето
да чизмом ходи по благој стази?

И ко то хоће да отима
све што је српски народ ствар'о,
све што је градио животима,
и увек скупо плаћао главом?

Нек зна! Виде га сви свеци,
звоне сва узвисла звона,
чују га и деца и сви преци
и Господ сам са светог трона.

Нек пази! Остаће уписан
на небу великом, у души свакој
да је занавек избрисан
из књиге човека где Бог је закон.

Нека се одсад до века плаши
моштију и одора свети'
у сваком храму су отисци наши
а ко их брише дани му клети.

И можда је ланац њихов јачи
и стеже громко наше светиње
ал' гле, свака све више зрачи
и збира братство под једно име.

СВЕТИЊЕ СЕ БРАНЕ

Православље има снагу и лепоту
неверник Србина не може да слама,
не дамо да створи Србима Голготу,
док смо сложни и Бог је са нама.

Невера не зна шта ће да је снађе,
стрмом стазом губитник се креће,
ускоро ће пасти јадан у незнађе,
Србин светиње оставити неће!

Са свих страна литије нам крећу
да бранимо свето, срцу блиско, знано,
нека Срби никад' са пута не скрећу
да остане српско што је Богом дано.

Бићемо увек на духовној стражи,
чинимо само Богоугодна дела,
Мајчица Црква од нас увек тражи
да важнија душа буде нам од тела.

Увек крстоносци на тамјан мире,
знају вредност Православља свог,
Светиње бране, неће да се смире
Србину је свето што му даде Бог!

Невере се буне, због Крста се гложе,
Светиње су наше недостижна мета,
али шта могу против Тебе Боже,
Цар си Славе и Светлост си Света!

Светињама иду верни са свих страна
с' барјаком у руци по међави ходе,
пуна је плода Православна грана,
Симеон и Сава у победе нас воде.

Блистају светиње до сињег мора,
гасити се неће српска воштаница,
са Србијом увек биће Црна Гора,
над нама се вије Света Плаштаница.

Молебан се служи сада на све стране
не сме свето ништа да нам страда,
у свему смо сложни, Светиње се бране,
благослови Боже пастире и стада!

Мир у срцу и души треба нам сада,
Господ још верује у љубав човека,
бранимо Светиње, нек' нико не страда,
паднемо ли сада, пали смо довека!

ОВО ЈЕ ЧИКО ОЗБИЉНА СТВАР

Узвикну дијете у једном граду,
"Тата, цркве хоће да нам краду,
Икону скидај, упали свијећу,
Светиње ја им предати нећу!".

"Прекрсти се оче, пођи у литије,
Од Бога нема ништа нам битније,
Под гором нашом брани се вјера,
Не погинь` главу, моли те `ћера!".

Кренуше скупа у крсни ход,
Предводи Уна свој вјерни род,
За њом иде безброј добрих људи,
Дјете вјеру у народу пробуди.

Небеским сјајем лице јој блиста,
Корача цурица у име Христа,
Косе јој милују анђели и свеци,
Господ се јави у својој дјечи.

Дјевојчица гласно збори са њима,
"Бог станује у чистим срцима,
Док смо људи од вјере и части,
Светиње нам не могу украсти!".

Крај земаљског стаде службеника,
Стидљив осмјех подари јој чика,
Упита га она: "Зар је смијешно, зар,
Ово је врло озбиљна ствар?!".

Војник тад погну главу пред дјететом,
Помоли се пред њеном иконом светом,
Пред живим свецом паде на кољена,
Пође путем којим ходи душица малена.

Кад посумња неко гласно у литије,
Тад Уна прозбори као кроз житије,
Вели: "Ми нећемо, нит` смијемо стати,
"До Христове ћемо побједе шетати!".

Две хиљаде двадесета креће

Нешто ми се мисли таласају
И у снове често ми се јави,
У Србији испред једне цркве
Да се Милу споменик постави.

Јави ми се неслога с Косова
И Кнежева чувена вечера,
Кад је Србин србина клевето
И када је љуљала се вера.

Историја до Луга ме води
Тамне ноћи и оштрих ножева,
Све се људско тада пгазило
И највећа кумова заклетва.

Живи су ми сведоци причали
Кад се звезда црвена јавила,
Брат је брата нишаном тражио
На невери Србија се клела.

На почетку овога столећа
И сам сведок био сам издаје,
Све су наше хероје продали
За проклете марке и доларе.

Кроз векове неслога нас прати
Сад се можда завршила клетва,
Поново смо испред Бога исти
Сваки Србин испод крста шета.

Све нас Мило издајник с једини
Нису могла сва Свештена лица,
Зато Милу споменик подићи
Он је наша светла издајица.

ЖИТИЈЕ ВЕЧНОСТИ

Безбожни азијати, унијати, комунисти..".часнији,"
домаћи изроди, од свих опаснији,
од распамети, сатаниста, нико гласнији,
да крвнику правдају добитак најмаснији.

Уст`о народ брани цркве, манастире,
следи часне, смерне духовне пастире,
стотине хиљада уз свете псалтире,
уз иконе, кандила, свеће, путире...

Црногорци смело, смерно пред тирјанство,
златним Светосављем бране, част, постојанство,
Светим Тројством, Чојством хране достојанство,
неће проћи, латинско, злобно месијанство.

Од постанка није било махнитије...
слободарски народ у свете литије,
Српска Спарта, исписује вечности житије,
за Отаџбину, веру, породицу најбитније.

Грешан ,распамећен у небеско дира,
првог српског светитеља, краља Владимира,
рђа, злоба, сила срамоту парадира,
на престолу сатаниста, претњом доминира.

Даље од Острога, Светог Василија,
ту је Српству светост најмилија,
са небеса Свети громовник Илија,
гледа, Црна Гора, једна фамилија.

Наше цркве ,манастири, светиња-мајка,
Српкиња смела, смерна драга снајка,
мрачни запад, злобно из прикрајка,
залуд рђа, несој, Сатанина хајка.

Христова нам црква, вечна узданица,
Православље, света вера без граница,
у земаљском пролазном права одредница,
на духовном путу, звезда Даница.

Срцу, души вечност је најслађа,
где Српкиња, соколове, Обилиће рађа,
грешни у маглу понору, незнађа,
наше свето, уносна им крађа.

Два миленијума ,кроз бурна времена,
Православље, вечни чувар Христовог семена,
од азијата, унијата, комуниста, крвавог бремена,
светској злоби, залуд, пропала намена.

Храмове- Савину, Морачу, Пиву, Цетиње,...
градили Христодули, за вечност светиње,
чувамо од расколника, болести -аветиње,
од највеће злобе издаје -проклетиње.

ЗИМСКА ЛИТИЈА

Гле литија, у сред зиме,
Свјетле крсти, снијег блиста.
Светосавље дивно име,
С њиме Срби виде Христа.

Док мећава пада, дува,
Колона се повећава.
Мора Србин да сачува
Што му преда Отац Сава.

Са свих страна љути хрти,
Дошли тужни, црни дани.
Не боје се Срби смрти,
Кад се света црква брани.

Иде отац, сина носи,
Од сто љета ено ђеда.
Ником Србин не пркоси,
Своју цркву ником не да.

На пртини Срб се моли,
Ту је Господ и чудеса.
Над литијом ореоли,
Свети Срби са небеса.

Гле литија небом ступа,
Ка вјечности без одмора.
Док икону суза купа,
Васкрснула Црна Гора.

Трифуновић Ивана Ица

Не дамо светиње

Ми не дамо наше светиње
наше цркве и гробове
и нашега Бога
за живота свога!
А не коме значи то толико мало!
Ја знам да то није шала
јер мени је до светиња много стало.
И то бих вам рекло
ово моје срце мало.

4. разред ОШ

Тубић Момчило Момо

Издржи још мало Србију

Много си својих душмана покопала
И на непријатељске гробове стала.
Никад ником ниси клекла на кољена,
Чувала си понос, земљо напаћена.

Била си увијек земља племенита,
Јуначка праведна, л'јепа као вила,
Земља пјесме, шљиве, ракије и жита,
И опет ћеш бити оно што си била.

Блистаћеш љепотом ти нестварна бајко.
Издржи још мало, још се мало стрпи,
Долази ти вријеме, Србијо мајко,
Окупи дјецу и одијело скрпи.

Поносна ћеш бити као што си била,
Сјајне ће ти зоре опет засијати,
Вијорићеш барјак као што си вила.
Анђели с висине теби ће кликтати.

Стајаћеш усправно не клечећи ником
Уздигнуте главе, раширених крила.
Надалеко сјаћеш својим правим ликом,
Краљице Балкана, што си увије била.

БРАЋИ ЖУПЉАНИМА

О питома равна Жупо
На домаху Оногошта
Слобода те у земане
Од свих других више кошта

Колико су дјеца твоја
У бојеве крвцу лили
То су добро упамтили
Твоји тврди термопили

Ту још можеш видјет како
Вуку кости грабљивице
Од мрскијех освајача
Кроз омаре и главице

Ту је Никша дочекиво
На јатаган османлије
Ту и данас са Штитова
Слободарско сунце грије

Када треба да се вјера
И светиња српска брани
У прве ће на душмане
Да полете сви Жупљани

Од равнијех Крстовача
Од Заграда и Дучица
Похитаће вуци горски
што су српству узданица

Кад из Кута и са Мачка
Соколова јато крене
Српским ће се душманима
Следит тада крв у вене

С Моракова Старог села
Бјелошевине, Југовића
Кренуће се силни народ
Што су срца Обилића

У манастир светог Луке
Неће Мираш ногом стати
Светилиште српско ово
Жупљани ће сачувати

Јер за вјеру Жупљанин је
Спреман сваки живот дати
Жупа вазда српска бјеше
И српском ће се вазда звати.

Српској Црној Гори

Шака једна безбожника
Црном гором што управља
Блати народ који стоји
На бранику светосавља

Кажу да су то лудаци
Пар стотина да их има
Боже мили шта све на ум
Може пасти нељудима

За недјељу или двије
Надаше се те фукаре
Приграбиће светилишта
Да са њима господаре

Ништа њима није свето
Не презају ни од Бога
Стићи ће их страшна клетва
Светог Петра Цетињскога

Због недјела њиховијех
Црни ће им вакат доћи
Душама им неће бити
Нити спаса нит помоћи.

Мислили су Мираша ће
Дедеића манијака
Да прогласе за првога
Црногорског патријарха.

И да нашу цркву свету
Аветиња ова води
Куку теби Горо Црна
Кад овакву гамад роди

С шиптарима удружени
Желе Српство да униште
Е изроди дабогда вам
Губа пала на огњиште.

Ви хоћете да са силом
Са претњама и терором
Управљате и владате
Нашом милом Црном Гором.

У одбрану светилишта
Уста цјела Црна Гора
Од Љубушње до Чакора
Дурмитора па до мора.

И док сунце земљу грије
И с истока зора свиће
Црна Гора наша мила
Заувијек српска биће

Српској браћи у Црној Гори

Заиграле кости прадједовске
Широм славне земље Црногорске
Са Комова и Љубишње планине
СВолујака и са Сињајевине
Са Војника Јаворка Будоша
С Бјеласице Ловћена Његоша
Са Румије Лоле и Чакора
С Маганика па до Дурмитора

Црна Гора српска зоро
Земљо Рада Томовога
Опраше ти ђеца љагу
Са имена данас твога.

Тринест ево пуних љета
Издајничке твоје власти
Оставише тебе славну
без образа и без части.

Шака једна безбожника
Црнијем те путем води
Куку теби земљо мила
Што несоје ове роди

Њима запад диригује
И проклета Америка
С доларима купили су
Ђукановић издајника

Што наредe ти моћници
Црни Мило тако ради
Од честите Црне Горе
Мафијашку земљу гради.

Прода вјеру за вечеру
И изборе подкупљије
А по српству, српској вјери
На све стране лаје, плује.

Са распопом Дедеићем
На светиње ударају
Што је вазда српско било
Они силом отимају.

Али народ Црногорски
Неће зулум трпјет више
И у граду Подгорици
Одредa се окупише.

За вјеру ће и за цркву
Црногорци дати главе
Аферим ви браћо мила
Ђецо дична светог Саве

Дивно мило Светосавље
Наше душе крепи грије
Ми смо Срби и то нам је
У жувоту најсветије

Задужбине Немањића
Бранићемо животима
И у руке неће пасти
Нашим Српским крвницима.

БОЖЕ СПАСИ СРБЕ

СА ОСТРОГА ЗАЗВОНИЛА ЗВОНА
ВАСИЛИЈЕ ИСПРУЖИО РУКЕ
СА ИКОНЕ КАНУЛЕ СУ СУЗЕ
ДА УБЛАЖЕ СВИМ СРБИМА МУКЕ

НЕКА ТАМЈАН САДА ЗАМИРИШЕ
НЕКА ТУГА ИЗ СРЦА СЕ БРИШЕ
НЕКА СЛЕПАЦ ПРОГЛЕДА У НОЋИ
ЕЈ ОСТРОГУ СРБИН ЋЕ ТИ ДОЋИ

СЕТИЋУ СЕ ЧОЈСТВА И ЈУНАШТВА
КАД СЕ ОБРАЗ САБЉОМ САЧУВАО
КАПАЛЕ МИ НА ИКОНУ СУЗЕ
СА ОСТРОГА ВЕТАР ОДУВАО

ЕЈ ОСТРОГУ НЕК ТЕ БОГ САЧУВА
ЦРНОГОРЦИ СЕТИТЕ СЕ СРБА
НАПАЋЕНА БРАЋА СМО ПО КРВИ
ЈОШ СЕ НИЈЕ ОСУШИЛА ВРБА

ВАСИЛИЈЕ НЕК НАМ РУКЕ ПРУЖА
А САВА ЋЕ ИСПОД СВОЈИХ КРИЛА
ДА САЧУВА ПРАВОСЛАВНУ БРАЋУ
БЕЗ ОБЗИРА С КОЈЕ СТРАНЕ БИЛА

ЦРНОГОРЦИ НЕК ВАМ СВЕТЛИ ПУТИ
НЕК ЈЕ ЧОЈСТВО ВРЕДНИЈЕ ОД ЗЛАТА
НЕК СЕ БРАЋА ИЗДАЛЕКА ПАЗЕ
НЕЋЕ ВАЉДА БРАТ ИЋИ НА БРАТА

СВЕТЕ КАПИЈЕ

Браните браћо светиње.
У вашим срцима, и наше бије.
Не смета вам ни љута зима,
кад се бране Свете капије.

Браните браћо Православље.
Мирис тамњана нека вас води.
Не узмичите пред невере,
за крст часни и веру ка слободи.

Браните браћо земљу светаца.
Анђела и истинских верника.
Барјаци вам оштри мачеви,
тиха молитва ране вида.

Браните браћо србску слогу.
Растерајте црне облаке.
Предводници, слуге Христове,
сотону нека прогоне.

НЕДЕЉИВО

Не делим Бога
на леву и десну полутку
јер вера се не дели,
она се умножава.

Зато верујем
у једнога Бога
као и у једно Сунце.

Због чега ово чудо 21. века
кад и звезде у тами светле
само поред једног Месеца
због вере у мене, човека?

Песнички крсни ход

Васкрсо' народ дуж Црне Горе,
Своју он веру брани од невере,
Литијама продужава трајање
Крстом светле старе светиње.

Отвори се небо, молитву прими
У крсном ходу и песници стоје,
Свако ту корача у својој рими
Слогом се песнички кораци броје.

Песму им води икона свеца
У литији су њиховом снагом,
Молитвом која дотиче из срца
Песници стоје пред самим Богом.

У Христу браћо нађимо себе
С њим једни друге најбоље знамо
Ил' прете немани да нас истребе
Да православну веру издамо.

Отвори се небо молитву прими
У крсном ходу и песници стоје
И ја корачам у мојој рими
Нека се ту и моји кораци броје.

Благослови Владико Амфилохије
Наше песничко саборовање
Кличем "Косово је срце Србије",
И ја не дам наше Светиње.

САВИН ДУД!

Испод Проклетија
Процвао божур у боји радости,
Патријаршија Пећка!

У њеном камену мерим наше трајање,
Нанизани векови
Саркофази патријараха сведоче.

На њима кандила светле
До вазнесења крста у куполи
Продужена нит.
У бесконачност!

Под Савиним дудом
Ослушкујем Бистрицу
Ту је кренуло српско одлажење
Црно неко време
Свака грана на своју страну.

Ал` је свака овде још подупрта,
Да се не савије и не поломи,
Од корена одвоји.
Који напаја Бистрица
И продужава трајање.

У тој води крај корена видим
одраз наших лица.

Одавде све исходи,
Овде се и враћа.
Чека Метохија:
њоме Васкрсавају нанизани векови.

Гране дуда повезујем у крошњу.
Да их обједини вера
И крене наше враћање.
Молите се Свети
Да се нит не прекине
Да се дуд не осуши.

У грлу грлица,
Певам да стихом гране дуда
Повежем у крошњу
У Савин дуд
Савин дуд и ми Савини.

Део нас

Док црни вукови вребају.
и подле завере спремају.
ми у руци држимо буктиње,
и бранимо наше светиње.

Туђе нам не треба ништа,
ми само чувамо своја огњишта,
и не тражимо никакве милостиње,
али не дамо наше светиње.

Предака наших ово је дом,
вођени смо истином том.
Ми знамо шта је наше а шта није,
баш зато не дамо своје светиње.

Узалуд безбожници златнике нуде,
узалуд моћни праведнима суде,
са вером у Бога и снагом истине,
Срби ће увек бранити светиње.

Светога Саве ми смо деца,
и Василија Острошког чудотворног свеца.
Сви као један сад дижемо глас,
ове светиње део су нас!

ПОСЛЕДЊА СВЕЋА

Мислећи да је свемогућ,
да су сатанске идеје
од народне воље веће,
прогонитељ вере
себи слободу даје,
да своју наопаку ћуд
другима намеће.

К'о неверници на Косову,
у цркве и Манастире,
душмански подмукло
исукани мач забија.
Отимајући што његово није,
удара где највише боли.
Пендреком по мантији бије.

Свевишњем се замера,
од обести не жели да види,
да Свети Василије
чувар свога рода,
из испоснице неправду гледа.
Снага његовог ума је јача
од ововременских изрода.

Сада Гором лебди дух иситине;
„Властодршци данас јесу,
кад се Светосавци сложе,
сутра ко зна где су.
Православље грехе прашта,
ал' прогонитељима српства
опростити се не може“.

Бежећи од Божије казне
силник се расколнику клања.
Између оца и сина
подиже међе.
Али завађајући браћу
себи чело главе пали
последњу свећу.

Отаџбина у ранама лежи

Отаџбино волимо те јер све си нам дала,
Све због тебе трпећемо,
Нека ти је хвала!
И у добру и у злу, за тебе бићемо ту.

Мајко Србијо не остави нас,
Славу теби певамо сви у један глас!
Патила си кроз векове многе ал' ниси изгубила себе,
Сад сведочиш да вера јака може победити све!

Време тебе надживити не може,
Ти остајеш да живиш и после свих нас,
Ти си сведок победе сваке,
Ти сведочиш да постоји спас!

Многи су љубоморни на твоју лепоту,
Хоће да ти сруше углед стечени.
А тако су недорасли Теби...

Не дамо те отаџбино наша,
Ни један комад твоје плодне земље.
Хоће да те разоре, униште,
И узму наше светиње!

На Косову божур цвета,
Из јуначке крви наше.
И нико нас победити не може...
Сви нас се плаше!

Победићемо свет.

И док злочинац од правде бежи,
Отаџбина у ранама лежи.
Ал' то јединство народа нашег,
Никада се изгубити не може!

Сви смо ту за једног,
И један је ту за све.
Ми живимо за наше сне!

Црни облак над Србством се створи

Долетеле црне птице
Православље нападоше
Да изваде Србско срце
Унисте понос и цаст Србству.
Ватра се упалила
Црна Гора у пламену.

Нестао је бели голуб
Соколови се скупили
Завијори тробојка
Зазвонисе црквена звона
Крст православља засветли најјацим сјајем
Обасја путе молибана

Браца по крсту православном
Утврдјени заједниством
обједињени око светиња у вери и истини
Неправду и зло бране
Срцем и вером у Бога.
Светиње су угрожене.

Не дозволи Бозе да брат на брата удари
Који су исто млеко пили
Да сада пију крв
Три зрака светлости у једно постадосе
Нека тако и остане.
У име Оца, Сина и Светога Духа
Амин!

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Светлошћу упаљених кандила и свећа,
Иконама наших српских Светаца,
срца разгорених великом љубављу,
небеско царство духом призивамо,
Светиње своје, одлучно, чувамо.

Свим нашим дамарима, као да смо једно,
дах једни другима, чулно ослушкујемо.
Знамо, да смо верна деца Светосавља,
да је у Светињама, све наше најбоље,
и исконски што постоји на земљи, вредно.

Од Бога нам ништа битније није,
Крсни ход у масама Црном Гором,
и Србијом, земљом што манастирска
цела у ове Свете дане одбране поста,
одлучним и смерним кораком правимо.

Витешки храбро, достојно и часно,
док нас дух славних предака зове,
традицију, част, порекло, идентитет,
нетрулежне мошти Светаца бранимо,
док душу, плаветном небу и Богу уносимо.

Од сна и комфора живота, по киши и снегу,
јачином духа светог у нама, откидамо,
Пробуђени, љубави, вере и наде сити,
братским заједништвом наде спојени,
сви се са три прста крстимо, Бога Славимо.

17.02.2020.

НЕ ДАМ НИШТА ШТО ЈЕ МОЈЕ

Не дам језик рода мога
За богатство цијелог свијета,
Не дам вјеру прадједова
Што је мрзе, што им смета.

Не дам химну Светог Саве
Од свега је више волим,
Не дам свето јеванђеље
Гдје се кајем , гдје се молим

Не дам моју Крсну славу
Чуваћу је ко зјеницу,
Ни икону Крститеља
Не дам бадњак ни чесницу.

Не дам Врачар звијезду сјајну
Род ми води кроз вијекове,
Ћирилицу на дам Вука
Не дам гусле Филипове.

Ни анђела Бијелог не дам
Под крила ми род склонио,
Не дам Призрен ни Дечане
Гдје је Лазар вино пио.

Не дам земљу метохијску
Што је туђин својом зове,
Не дам Божур ни Косово
Не дам круне Душанове.

Не дам , не дам Свету Гору
Ни њезине свијетле лавре,
Не дам ништа што је моје
Не дам моје Православље.

ПОКАЈАЊЕ

Услиши нам Боже покајање
код очију што смо слијепи били,
да Ти више не крваре ране
због гријехова што смо Ти чинили.

Пчелицу нам Вјеру заклањали
и крила нам ломили демони,
самовољно стазе нам цртали
ми вапили немоћни и бони.

Црквена нам затварали врата
химну Сави нисмо смијели знати,
учили нас да мрзимо брата
да туђину треба вјеровати.

Почетак нас опомиње вијека
клечимо Ти као покајници,
почуј одјек снажнога нам еха
на Свом трону Вјеру нам узвиси.

Враћа Ти се залутало стадо
Светом храму по крвавом трагу
Јенанђеље поново да љубе.

О, Свевишњи,
последња нам надо
смилуј нам се подари нам снагу
у вртлогу замућених вода
да се Твоја дјеца не погубе....

ДОК ЈЕ ВЈЕРЕ НАШЕ

Док је вјере наше свуд је горионик
свуда је у нама један Ждребаоник.

Да видимо ко смо, у успењу Богу
православна дјеца одана Острогу.

У свијету лажи, гдје поганство рије
нека нас ушчува свети Василије.

Он се моли за нас, отворимо очи
да се Божији миро у душу уочи.

Стражи над страховима нашим, Свети
народи су велики ако су распети.

Ми из ове ноћи можемо до зоре
оном висотном, светом, што је горе.

Сада смо једно, дивна наша јавља
нек нас Христом води, ријека Православља.

СНАГА ВЈЕРЕ

Када тражиш пут од срца до свода
да дохватиш наум и посљедње зере
ти љубављу грлиш искрено Господа
да осјетиш срцем шта је снага вјере.

Када сва сунца љепоте без краја
тобом прострује а да се не мјере
ти си дио тога дара и бескраја
па осјетиш шта је, шта је снага вјере.

Када те обузму питања и тишње
и тајне најдаље небеске сфере
ти се помоли, љуби своје ближње
спасењу те води снага твоје вјере .

Оружнике кроти, оне што се цере
миром и радошћу бедеми ти тијело
никада се не бој док је снаге вјере
стопљен си са оним што је вјечно, цијело .

ПОМОЗИ СВЕТИ

Сишао свети Василије
са Острога небеса
на небеса молитве Никшића
а ми само небом и живимо.

А не би ни долазио
да му Никшић не удаљисмо
као да он не зна
колико има хода
од Тврдоша до греда убожених.

Нема те даљине
до које Василије није стигао
да нас спаси и стопли
у леднине кад се расточисмо.

Рекоше лајачи
да наш нијеси
па ко би могао
толико вјекова да свјетлоноси.

Ти си свече наш
а ми нијесмо више своји
него смо ти најдаљи
чим смо такви.

Сишао свети
са Острога небеса
на небеса Никшића
а само небом и живимо.

И обрани од напасти
пресвети укори
гоне нас из нас самих
неки непомени много гори.

СВЕТИ САВА ЧЕКА ДА ГА УКЊИЖЕ

Са капије вјечности допутовао Свети Сава
добрио обавјештење да се у том и том термину јави
да би га укњижили
а да свако недозивање позиву
подлијеже кривичном поступку.
слику му имају
стопе знају
са извора његовог пију
са виса Савиног гледају
са почивала устају
из присојака Савиних се огледају
али да мора тада и тада да се пријави
није ништа, чиста формалност.

„Помаже Бог кћери!“
„Е вива, е вива, е вива!“
који је Ваш матични број господине
не замјерите, али служба је служба,
јер по Дупу и Гупу морамо уписати све намастире
зато нам је неопходан Ваш матични број
јер ако немате број нијесу ваши него наши
знате ли ли што причам
дапаче и унаточ свему, нее?

„Али ту ми је очевина
не знам баш сваку бројку напамет
али знам подоста
моје рођење на Рибници је датум свих србских рођења
ја сам син Светог Симеона
можда сте чули за њега
и дуго путујем ево толико вјекова са Хиландара
Милешева, Врачара
из искре сам опет плануо
једва сам се наканио
дуг је то пут
али рекох да сте ми се ужељели
па да обрадујем вјерну дјецу.

„Господине лијепо сам Вам објаснила
морате имати матични број

то налажу правила службе
ја само радим свој посао
кад не би тако било
не би се знало ко пије а ко плаћа
лијепо сам вам на течном црногорском рекла
Него што?

„Разумијем ја Вас
него мислим не треба ми пропутница
да се кући вратим
ено на Немањиној обали мој је кућник
обурдан и необиљежен
зарастао у контејнере,
био сам и школска слава
али ме сад не славе
важнији су неки други дани
туљана, китова, вјештица, и вјештаца
равноправизација и ситуација
ено и неки Дједа Мраз ријешио да овај народ пообузме.

„Господине ми се изгледа не разумијемо
морате се пријавити
колико боравите
то децидно пише
ви сте извањац
боравишну таксу морате платити
за сваког мора бити исто
без матичног броја ви нијесте Ви
и друкчије можете да се представљате
можда и лажно а то је кажњиво
укњижба мора бити транспарентна
то су нам саопштили и из Министарства вањских послова
и лијепо пише У „Службеном листу“
ако умијете читати.
мене не интересује шта је било раније
важно је само садашње вријеме
никакви чираци, свијеће, тамјан
ни ови шетачи, табанаши,
некакве литије, сачувај ме Боже
са рушилачким намјерама
само ремете мир и ову дивоту
а ми смо лидери у регијону

и гарант свеколике стабилности.“

„Дијете шта да радим ноге ме издале
ево на штап сам се наслонио
да данем душом
а видим велики ред иза мене
па да не сметам
има ли ико да ме препознаје
да потврди да сам то ја
да их приупитам.“

„ајде стари не одуговлачи!
удави више са причом.“

„Жао ми је
ослободите шалтер
ја Вам не могу помоћи
стриктно су нам подвукли шта да чинимо...“

Зар нијесам давно пријављен
у сваком ребру, зеници и икони
ако има иједног Србина
ако ме није заборавио
можда они знају те бројеве боље
горе одакле сам допутовао
само се Богом одазивамо.

ви ми морате издиктирати тачно 13 бројева
и написати захтјев
ако хоћете документа на ћирици
дођите за десетак дана
да их подигнете са оног другог шалтера.

И само да знате
да Ваших светиња више нема
они су пребачени сад на катастар
ви сте окупирали овај град
призивате некакву мутну прошлост
ја сам грађаниста
другачијих назора
еуропских утемељења
и молим Вас да нас ослободите

тих лудачких манифестација.
а ми ћемо све праметнути
завргнути кости
побацати у тиринте
што ће нам то.
а и лакше ће Вама бити
када ми преузмемо бригу о старању.

Ви морате доказати да сте то ви
ја вас истину говорећи видим
али не вјерујем очима
само идентификационом броју.

„Добро дијете кад велиш
праштајте ви у реду
што Вас деранжирам.

Ја сам давно укњижен
а вјековима постојан
а ваше поганство
и личи на вас
колико Вам се услачало рушење Крста,
јер такви су ти ваши вјечни другови.
све је изгледа бити боље но светац.

Ја се враћам Гори Црној
оној мојој
и мога оца
Гори светој
Гори над Горама.

Иако сам украден
иако забрањен
иако туђин
иако мој лик хоће да прекрече
али залуд кад моје очи свуда гледају.

Одавно се нијесмо видјели.
дошао бих ја засигурно и раније
да сам имао коме долазити
да ме имао ко људски дочекати.

Колики сам пут само спучио
би ли препознао Србиславке и Србојаве
има ли их
што ли се то varaкају
да кажу ко су
било им је најмилије да буду неко други.

Али ево народ се јави у Црној Гори
Литијама прогледава
да би опет вирнули у срца
да нијесу сирочад поред Вјечног Оца.

Свети Сава брадом земљу подарива
и штапом земљу умуњива.

широко му племе
траг се свуда види
вратио се нама
што смо тек сада вјером живи...

Ево ти Свети опет твоје Црне Горе.

НЕ ДАМО СВЕТИЊЕ

Ноћ је, и магла, пахуље веју
колона ћутке ступа кроз снег
молитве тихе душу им греју
промрзле руке милују стег

А изнад горе небеса ћуте
и тек понекад пошаљу знак
да деци својој осветле путе
разгргу дрски, претећи мрак

Умине тада кијамет, мраз
полегне снег, прхне ко иње
кад српски народ чува образ
литујом брани своје светиње

Колона сваким даном је дужа
а вера јача тренутком сваким
док брат свом брату руку пружа
газиће заједно кораком лаким

Иста нам крв, језик и вера
у сваког Србина мисао та
од исте смо кладе и ивера
а Црна Гора српска је Спарта.

НЕ МОЖЕТЕ УЗЕТИ ОНО ЧЕГА НЕМА

Дрзнуше силни у Светиње српске
преко тога мисле ћутке да пређемо
да погнуто гледамо те работе мрске
јер су они рекли - то вам је суђено

Још схватили нису да не суде људи
да никад у сили правде било није
и да овај крик из српскијех груди
није да их гане - већ их опомиње

Рубикон наш - на Ибру је доле
давно смо га прешли и повратка нема
не видамо ране - јер више не боле
свака стара рана за нову се спрема

Не можете узети оно чега нема
Космет је варка за све вас остале
само Срби виде поља преголема
и божуре плаве за њих процветале.

Не дамо светиње

Не псуј лебац!
Не хули на Бога !
Што ми данас дирате светиње !?
Имала сам учити од кога,
да је Србин мимо вере слепац,
зато смо се сабрали
и с тога,
молебанске литије се крећу,
ја умирем за живог Бога,
ал' пре него што одбраним нећу,
наша чисте душе светилишта
и срж саму људског постојања,
без вере смо и нико и ништа,
вековно је звоно што одзвања...
Да се Срби освесте и здруже,
да дођемо ми на исто место,
опростимо оним што нас руже,
одбранимо Бога једног престо!
Боже драги, ти њима опрости,
а ми ћемо лако веровати
и старине док чувамо кости,
молебаном борбу ћемо звати.

Шолевић Суботић Гордана

Будимо људи

Колевко предака
витешкога соја
Земљо од јунака
Црна Горо моја

Њихова крв
кроз вене ми тече
А крв није вода
Рана ме твоја
ноћас жари и пече
Боли ме немоћ
и злостављање мог рода

Ал' с вама је Господ
А где је Он
ту је већина
И да се састало двоје
Бог је извор
и јемство победе
над сваким злом
Уклет је онај ко изда своје

Духом са вама
у ова времена
кад безбожни кидишу
на Светиње наше
Молим

Достојанствено
У Миру ходите
Будите чувари Часте и Имена
Лучоноше
мраком се не плаше

Будите чврсти к'о камен
из ког искра бије
У молитви са вама
ове студне ноћи стојим
Над вама, слободољубни,
Острошки Светац бдије

Нека се плаши
ко закон неправде
нечовештвом кроји!

Мајка сам
И сестра
Заветном вас Вером
опомињем и молим
Што оком гледаш
умом одмери
Љубав нек те води
кад кренеш брату
И кад се небо помрачи
кандило гори
Правда ће Божја
занабек да суди
Пашће
Морају пасти
поклоници врагу и злату
Ми будимо Људи

31.12.2019.

Шћепановић Анастасија

Нека знају српска деца

Нека знају српска деца
Шта је преко зиме било
Да у маленој Црној Гори
Васкрснуће се збило

Васкрснула је вера
И народ српски цео
Хтедоше да отму
Оно што је наших душа део

Сукобиле су се силе две
Христос и Сатана
Сукобиле се вера и невера
Од Берана до Јадрана

Хтедоше нам отет светиње
Ко наш језик српски
Његоша и ћирилицу
Хтедоше безбожници дрски

Хтедоше отет оно
Што створио је Свети Сава
Ал' заборавише да рекао је
Да само слога Србина спасава

Ударише тамо где нису смели
На веру, цркву и Бога
А онда васкрснуће се збило
Српског народа мога

Устали су стари млади и деца
На барикаде сви су стали
Безбожницима да ударе на оно
Што преци оставише нису дали

А кад свет виде шта дешава се
На страну Бога стаде
Па из далеког Чикага
Српски род подршку Црној Гори даде

Васкрнула Црна Гора
И Србија нам мила
Пробудила се вера
Што годинама успавана је била

Завијориле се тробојке
Од планина па до сињег мора
У борбу кренуле су
Монтенегро и Црна Гора

И победи земља Његошева
Вера слога и Христос Бог
Земља Светог Петра и Василија
Победило је српско срце народа мог

Нека знају српска деца
Шта је преко зиме било
Да у српској Црној Гори
Васкрнуће се збило

САДРЖАЈ

Алексић Срећко	5
Амићић Гордана Глориа.....	6
Анђелов Добрила	7
Ацић Лола	9
Ашћерић Митровић Цвија.....	10
Багаш Жаклина	11
Бајић Богданка.....	12
Бакрач Милица	13
Бакрач Мирослав Мишо.....	14
Баошић Чворовић Марина	15
Барјактаровић Бошко Калудранин	16
Берић Миладин	20
Бјелић Љубисав Морачки	22
Богдановић Ана	23
Божич Смиљана.....	24
Бојовић Раде	25
Бокшан С. Радислава	27
Брновић Драгослав Драго	28
Бујила Гордана.....	30
Бундало Н. Јован.....	31
Велимировић Богољуб Бобан Хаџи	32
Величковић Мирослав	33
Вељовић Милоје.....	35
Вилић Драган	38
Витомиров Зорица.....	40
Војиновић Јегдић Бранка	41
Вујић Предраг	42
Вујтовић Јована	49
Вукић Брајковић Гаро.....	51
Вуковић Данило Дашо.....	52
Вуковић Илија	53
Вуковић Г. Илинка	54
Вулетић Б. Војин	55
Вушковић Никола	56
Гаћина Иван	57
Голубовић Б. Симо.....	58
Горановић Бојан	59
Грошин Биљана	62

Грчић Милка	63
Дабетић Миладин.....	64
Дабовић Ђурић Ведрана	66
Давидовић Зора.....	68
Дамјановић Танкосава	71
Дедић Славица.....	72
Денда Бранка.....	73
Денда Хамовић Споменка.....	74
Дероњић Милан	75
Дивјак Топаловић Драгојла.....	76
Додеровић Миљан	77
Додеровић Радосав	79
Додеровић Симо.....	80
Досковић Бојовић Миланка	81
Драганић Трипко	82
Дрпа Милена	83
Ђерић Милан	84
Ђорђевић Новица Косов.....	85
Ђурђевац Никола.....	86
Ђурић Драгица	87
Ђурковић Тошић Драгана.....	88
Еделински Ђурица	89
Елек Милош	90
Ераковић Милијана	91
Ерцег Инес	95
Живановић Бошко	97
Живановић Димитрије	98
Живковић Д. Зоран.....	99
Журавскии Ефимович Александр	100
Зазић Весна	102
Здравковић Трајка	104
Зеџ Вида	105
Зивлак Немања	106
Иванковић Милан.....	107
Ивановић Јеленко	108
Ивановић Радојица.....	109
Иветић Милош	111
Ивковић Мирослава	112
Игњатовић Јасмина	117
Илић Цицуљ Љиљана	118
Јаношевић Сале	121

Јанчић Јованка	122
Јарић Драган	123
Јеловац Милојка	125
Јекић Сара	127
Јеремић Јелена	129
Јовановић Љиљана	131
Јовановић Миливоје Чесмен.....	133
Јовчевски Мишковић Вера	134
Јокић Добринка	135
Јуришић Бисерка	136
Катић Гордана	137
Кнежевић Мирјана	138
Ковачевић Неда	139
Ковачевић Николина	140
Контић Душка	142
Костић Миле	143
Костић Неранца Нена.....	144
Куљић Милорад Мишо	145
Лакићевић М. Миомир	147
Левушкина Ружица	149
Лепхерц Јованка	151
Лобожински Цвијетин Баја.....	152
Лукић Софија	153
Марјановић Милош.....	154
Марковић Александар	155
Мијатовић Бранко	156
Милаковић Невен	158
Миливојев Саша	160
Миловић Драгиња	161
Милојевић Радмила	162
Милосављевић Звездана Ана	164
Мирковић Д. Драгана.....	165
Мирковић Милутин	166
Митровић Младен	167
Мићановић Ранко	168
Мићуновић Гордана-Верица.....	171
Мишковић Јовица.....	172
Мрдак Александар	173
Нашпалић Тијана	174
Недељковић Александра Сања.....	175
Недељковић Катарина	176

Ненезић Никола Чудесни	177
Нешковић Булатовић Љиљана.....	178
Николић Александар	179
Николић Боран Боки.....	180
Николић Петар	183
Николић Саша	185
Пантелић Раде	186
Пејовић Лепосава Лепа	187
Пејчиновић Маринко.....	188
Перовић Саша Саво.....	189
Перошевић Славко	191
Петков Миша	194
Петковић Александар.....	196
Петровић Д. Јован	197
Петровић Милован Мићо.....	198
Петровић Петар.....	199
Пешић Александра	200
Пешић Предраг	205
Пилиповић Карановић Љиљана	206
Плуимерс Софија	209
Понти Вера	210
Поповић Александра	211
Поповић Балша	212
Поповић Ратко	214
Раденковић Олга	222
Радичевић Горан.....	223
Радов Мило.....	225
Радовић Весна	226
Радовић М. Радован Хаџи	227
Радојковић Сања Кума	229
Радуловић Наташа	230
Ракочевић Вукоман	232
Ракочевић Ђекић Сенка.....	233
Рашић Радмила	235
Ристић Десанка	236
Роквић Матић Јованка.....	237
Савић Александра.....	238
Савић Драган.....	239
Саичић Миомирка Мира	240
Секулић Манојло Бато	241
Сладоје Емануил	242

Сретеновић Здравко	243
Стајић Божидар	244
Стајић Слађана	245
Стаменковић Синиша	247
Станковић Драгољуб	248
Стојановић В. Радмила	250
Стојиљковић Марија Марстој	253
Стојоски Небојша	256
Татић Карајовић Невена	258
Терентић Љиљана	261
Тодоровић Милан	263
Томић Стојан	264
Топић Бошко	265
Тривунчић М. Милан	267
Трифунковић Ивана Ица	268
Тубић Момчило Момо	269
Ћетковић Зоран	270
Ћирић Петар	275
Урошевић Горан	276
Ухерек Стевановић Дијана	277
Хаџи Перић Нада	278
Цветић Борис	281
Цвитковић Слободан	282
Цигановић Александар	283
Чабрило Мирјана	284
Чворовић Наташа	285
Чордашевић Зорка	286
Чуровић М. Слободан Апис	288
Џелетовић П. Веселин	295
Шикић Јасмина	297
Шолевић Суботић Гордана	298
Шћепановић Анастасија	300

ПОЕТА
- часопис за књижевност и културу –

СПЕЦИЈАЛ
фебруар 2020.
ISSN 1821-4703